

29599, ~~#~~ C, 9,

Naša ljuba
GOSPA
presvetega Serca.

Podučivne in molitevne bukve
častivcem Matere Božje.

Z nemškega posnel
Janez Volčič,
duhoven Ljubljanske škofije.

Z dovoljenjem visokočastitljivega
Ljubljanskega škofijstva.

V Ljubljani, 1875.

Prodaja založnik Matija Gerber.

Slovinci nismo nikdar zaostali, kedarkoli je šlo za razširjanje Božje časti, ali za veči češenje naše ljube Matere Božje. Bog daj, da bi bili v tem vselej v prvi versti! Ko se je začela tudi pri nas nova pobožnost in so po več krajih začeli častiti presveto Devico Marijo z novim naslovom: „Naša ljuba Gospa presvetega Serca“, so mi v roko prišle prelepe nemške bukve, ktere je v tej zadevi spisal za Marijno čast toliko vneti čast. g. o. Magnus M. Perzager v Inomestu na Tirolskem. Pisal sem sl. založništvu teh bukev, in sem prosil, da bi jih smel predstaviti v naš jezik. Dobil sem privoljenje v to s tem pristavkom, da moram naslovu teh bukev pridjati te besede: „Nachdruck, so wie Uebersetzung in andere Sprachen sind ohne specielle Erlaubniss der Vereinsbuchhandlung in Innsbruck nicht gestattet“.

Ko sem pa začel te bukvice predstavljati, so prišle že druge na svetlo zelo enacega gradiva. Zato sem jenjal od tega dela. Začeli so mi pa prijatli Matere Božje prigovarjati, naj vendar spišem, kar sem pričel, saj molitve ni nikoli preveč; in zato sem se zopet dela poprijel, ker za terdno upam, da ta pobožnost ima gotovo in naglo prihodnost. — In tako vam, predragi Slovenci! podam te male bukvice. Naj jih blagoslovi Naša ljuba Gospa presvetega Serca! Pa naj ona tudi blagoslovi vas vse, ki bote pobožno molili na nje! — Bog in Marija z vami, da se vidimo v nebesih!

Opomba.

„Kdor mene najde, najde življenje, in prejme zveličanje od Gospoda“. Preg. 8, 35.

Kar je Marija rekla preimenitne besede: „Glej, odsihmal me bodo srečno imenovali vsi narodi“ (Luk. 1, 48); od takrat že si prizadevajo vse ljudstva, vsi rodovi, častiti in slaviti Gospodovo Mater, presveto Devico Marijo. Vendar mislijo pobožni častivci Matere Božje, da jo le še premalo častimo, premalo povzdigujemo ter se njeni mogočni priprošnji premalo serčno izročujemo. In v novejših časih se res zdi, kakor da bi nas Bog sam silil k veči in novi, bolj serčni pobožnosti do njegove preblazene Matere. Res je, da je pobožnost in češenje Marijno v nekterih letih zelo oživeło. Kako lepo jo verni kristjani častijo v njej posvečenem mescu; kako z otroško ljubeznijo zaljšajo njene altarje v toliko priljubljenih „Šmarnicah!“ koliko novih pesem

se v njeno čast razlega po vesoljnem svetu! kolike trume pobožnih romarjev popotuje na svetišča nebeški kraljici posvečene, kjer dobivajo neštivilno posebnih gnad! Kolikor bolj nekterim luč svete vere ugasuje, toliko večji in lepši češenje Matere Božje se razodeva v sercih vernega ljudstva.

Vendar nismo še zadosti častili, slavili in povzdigovali, nismo še zadosti ljubili, ne zadosti lepo služili Mariji, ki je čudež vseh čudežev milosti in slave Božje.

Preglejmo in prevdarimo nekoliko svojo lastno pobožnost do Marije; premislimo, kaj prav za prav mi storimo v njeno počastenje; prevdarimo, iz kakošnega namena, s kakošno vnemo in s kakošno ljubeznijo pa mi častimo Marijo? In bolj ko bomo to resnobno pre-mišljevali, bolj bomo spoznali, da kar mi v češenje Marijno storimo, je le revna senca, komaj vredno tega imena.

Marija zasluži več slave, več češenja, več ljubezni, kakor jo ji mi skazujemo. Saj nam je ona zveličanje prinesla; ona je studenec, kjer zajemamo življenje in zveličanje svoje. Saj nam je po Mariji dal nebeški Oče svojega edinorojenega Sina. Sv. Avguštín pravi, da svet ni bil vreden, da bi bil iz Očetovih rok prejel Sinu Božjega; zato ga je Bog Oče Mariji dal, da smo ga mi od nje prejeli. Z Marijo in njenim privo-ljenjem se je za nas nebeškemu Očetu

daroval Jezus, včlovečeni Sin Božji. Z Marijo in v njej je storil Bog sv. Duh naj veči čudež, da se je Sin Božji včlovečil, in še zdaj ponavlja ta čudež po Mariji in z njo po Jezusu Kristusu, v njegovih udih, v pravovernih kristjanih.

Marija je svetišče, prebivališče presvete Trojice, kjer Bog veličastnejše stanuje, kakor kjerkoli si bodi; še veličastniši, kakor med Kerubini in Serafini. Marija edina je, ki je milost našla pri Bogu neposredno, brez pripomoči kake druge stvari. Pa ravno tudi po njej so našli milost od Boga vsi, katerikoli so jo kedaj našli; in zopet le po njej jo bodo našli, katerikoli jo bodo še dobili.

Saj je bila že polna milosti, ko jo je veliki angelj Gabriel pozdravil; kako gnade polna pa je še le bila, ko jo je sv. Duh nam nerazumljivo obsenčil s svojo Božjo močjo! V tej dvojni polnosti je pa dan na dan, celo vsak trenutek le še rastla, ter je dosegla tisto nezmerno in nezapopadljivo stopnjo milosti Božje, da jo je Najviši izvolil v edino shrambo vseh svojih zakladov, pa tudi v edino delivko njegovih gnad, s katerimi blaži, zaljša in bogati, ktereга ona hoče.

O kako velike in prečudne reči je storil nad njo vsegamogočni Bog! Svet tega ne spozna, ker je nezmožen, pa tudi nevreden. Kaj vse so svetniki že pripovedovali

od tega nebeškega mesta; in nikdar niso bili srečnejši, nikdar zadovoljniši, kakor če so Marijo slavili in častili!

Saj vse, od visocih nebes do naj globokejšega prepada, oznanuje in povečuje prečudno Marijo. Angeljski kori, ljudje vseh časov, vseh ljudstev in narodov, dobri in hudobni; celo satan sam, rad ali nerad, z močjo svete resnice prisiljen, jo mora srečno in blaženo imenovati. Sv. Bonaventura pravi, da vsi nebeški angelji neprenehoma kličejo: „Sveta, sveta, sveta Marija, Božja porodnica in Devica!“ In da jo milijon milijonkrat vsaki dan pozdravljajo s „češena si Marija!“ ter pred njo padajo in jo ponižno prosijo, da jih s kakim poveljem počasti. Tudi sv. Mihael, knez vseh nebes, pravi sv. Avguštin, je naj bolj vnet, jo počastiti, v vedni pazljivosti, da ga bo zadela čast, da bo na njeno povelje na pomoč priskočil kakemu njenemu častivcu. — Človeku ni dano, dopovedati, kako Marijo nebeški duhovi častijo. To pa moramo spoznati, da mi Marije do zdaj nismo častili, je nismo povzdigovali in slavili, je nismo ljubili in ji nismo služili, kakor je ona vredna, kakor ona zasluži.

Oh, mi Marijo vse premalo poznamo; in ker je ne poznamo, jo vse premalo častimo, vse premalo ljubimo. Imeniten, pobožen Faber pravi: „Ako bi le Marijo poznali, potem bi ne bilo nobene merzlote do

Jezusa. Ako bi le Marijo poznali, bi bila prečudna naša vera, in vse drugačne bi bile naše Obhajila! Oh, ako bi le Marijo poznali, koliko srečnejši, koliko svetejši in koliko bolj žive podobe našega Gospoda in Zveličarja, njenega predragega in prečešnega Sina bi bili!“

Bog sam nas nekako sili, da bomo Marijo bolj in lepše častili. Ravno ker Marije zadosti ne ljubimo, tudi Jezusa prav ne ljubimo. In da bi Marijo bolj spoznali in lepše častili, je namen teh bukvic.

Oj predragi rojaki! prebirajte večkrat te nauke in premišljevanja, ktere Vam v teh bukvicah podam. In ko jih bote že velikrat prebrali, le še jih prebirajte, da spoznate, kako drugod pobožni kristjani častijo Marijo, to zakladnico vseh nebeških milost; da pa tudi sami okusite, kako sladko je, preserčno ljubiti prečisto in preblazeno Devico Marijo. Pogosto zdihujete s pridjanimi molitvami k premogočni Gospej Jezusovega Serca, in prepričali se bote, kako rada in ljubeznjivo nam ona odpira ta nebeški zaklad, iz kterega nam v vsi obilnosti tečejo vse našemu pozemeljskemu teku potrebne gnade.

„Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas Boga!“ S tem novim zdihljem naj se prične, naj se množi tudi novo češenje Matere Božje, naj se prične,

naj raste na novo naša ljubezen do Marije Device vedno bolj in bolj.

Da bo pa vsak vedil, kaj je to novo češenje Matere Božje z imenom „Naša ljuba Gospa presvetega Serca“, za to je naj poprej vsa ta nova pobožnost nekoliko popisana, kakor jo je razložil prvi misijonar presvetega Serca v Isudunu na Francoskem, kjer se je na prvo začela. Potem je pa na kratko povedano, kaj mora storiti, kaj opustiti vsak ud te družbe, da bo vreden otrok Marije Device, ktero hoče na novo posebno častiti s tem, da kliče na pomoč njeno sladko pa nezmerno oblast, ktero ima čez naj svetejši Serce svojega Božjega Sina. In tako bodo te bukvice ne le v pripomoček k oživiljenju te nove pobožnosti, ampak naj bodo tudi serčen klic vsaki duši, da skerbno vse opusti, kar bi jo milosti Božje in ljubezni Marijne nevredno storilo.

Molitevna družba

z imenom:

Naša ljuba Gospa presvetega Serca.

I. Začetek.

Pobožnost do presvetega Jezusovega Serca se dan na dan množi in širi povsod, kjerkoli bijejo serca katoliške. Z veseljem pa tudi vidimo blažen dobiček, kterega rodi ne le v našem delu sveta, ampak po vsem svetu. Kjerkoli se prične in vkorenini ta pobožnost, povsod se sv. vera oživi, nesrečna vnemarnost odjenjuje in prava pobožnost na novo zažene. Ni se nam treba čuditi tem čudom milosti Božje;

saj jih je že davno poprej prerokovala zveličana Marjeta Marija Alakokve; tista izvoljena duša, ki je bila poklicana, da je oznanovala svetu čuda ljubezni presvetega Serca Jezusovega. In to ne more drugač biti! Ako se Serce Božje razodene in daruje, se to zgodi le zato, da razliva vsemu svetu vse zaklade svojega usmiljenja, svoje milosti in svojega blagoslova; ker je studenec vseh teh zakladov.

Ako so toraj današnji časi za ves človeški rod še tako izburjeni in strahoviti, vendar ne smemo misliti, da bi zato nikjer pomoči ne bilo. Res so rane globoke; in morebiti še nikoli ni bil Jezus Kristus toliko žaljen, morebiti še nikoli ni bila njegova sv. cerkev, sv. vera in nraavnost toliko zaničevana, toliko preganjana, kakor sedanje žalostne čase. Na to velikost našega zla se je pa ozerl mili Bog, ker hoče, da bi se vse ljudstva zveličale; in zato nam ponuja nov, velik in imeniten pripomoček. In ta pripomoček je presveto Serce Jezusovo.

Kakor je Bog po prvem grehu upanje prihodnjega odrešenja vsemu svetu dal, tako nam sedaj daje enako znamenje svojega usmiljenja, ko nam v zveličanski pripomoček ponuja presveto, vsega češenja vredno Serce Jezusovo; in to stori Bog ravno v današnjih časih, ko nam človeška spridenost žuga z nejevero, z razdjanjem in s smertjo.

Zares se spolnuje, kar je nekdanj sveta Jedert v duhu vidila. Neki dan se ji prikaže sv. Janez evangelist. Vpraša ga, zakaj da on, ki je pri zadnji večerji na Gospodovih persih slonel, ni nič povedal, nas ni nič podučil, kako milo in ljubeznjivo je njegovo Božje Serce. Sv. učenec ji odgovori: „Moja naloga je bila, da sem za še le pričeto cerkev pisal besede nevstvarjene Besede; Bog pa si je prihranil, da bo razodel sladkosti svojega presvetega Serca še le v poslednjih časih, v starosti tega sveta, da bo zopet vnel ljubezen, ktera bo takrat pojenjala“.

„Poglej Serce, ktero je ljudi tako močno ljubilo; je rekel sam Gospod

zveličani Marjeti Mariji, odkriti se jim mora, da jih obogati z zakladi, ktere v sebi ima. Odgerniti hočem vrednost teh zakladov, — te so milosti zadostenja in potrebnega zveličanja, da se ljudje obvarujejo prepada pogube“.

Ako toraj ljudstva hočejo oditi pogubi, ki jim proti, naj se podvizajo in zajemajo življenje pri studencu, naj se podajo in skrijejo v naj svetejši Serce Jezusovo. Ono je duša našim dušam, edina zastava naše sprave in našega zveličanja. Postavite to Serce v sredo človeške družbe, ki razpasti žuga, in zopet se bo vzdignila. Človeštvo, ki žalostno umira, naj se bliža ljubeznjivosti tega Serca, ter naj se ogreva pri ognju njegove Božje ljubezni, in zopet bo oživel. Vedno vidimo in čutimo globočino svojih ran, ki zahtevajo urno rabo sredstva, kterega nam dobrota Božja v ozdravljenje ponuja. Obljube Jezusa Kristusa od ene strani, od druge strani pa velikost naših potreb nam razvidno kažejo, da se našemu času prideržano gospostvo presve-

tega Jezusovega Serca razširiti in vterditi mora.

Smemo pa li misliti, da bi se tega rešenja ne vdeležila tudi Marija, preblazena Devica, ki je toliko pripomogla k vesoljnemu odrešenju vsega človeštva? Marija, ki je v svojem rojstvu bila mila zarija prihodnjega zveličanja, mar ne bo tudi zarija sedanjega prenovljenja spridenega človeštva? Pri prvem prenovljenju sveta je ona zaslužila, da jo pozdravljamo Mater Božjo; mar ne bi zaslužila tudi sedaj imena, ki bi naznailo njeno pripomoč pri skrivnostnem poživljenju človeške družbe in vseh duš po najsvetejšem Sercu Jezusa Kristusa, ki je postalo iz njene prečiste kervi? O to ime je eno naj lepših naslovov, kakoršno ji ljubezen in vera le dati zamore. In ta naslov je: „Naša ljuba Gospa presvetega Serca“.

8. dan grudna l. 1854. je zavoljo slovesne določbe verske resnice neomažežanega spočetja Device Marije preimeniten dan. In ravno ta dan je bila v cerkvi Božji skrivnostno položena kal

prelepega češenja naše ljube Gospe presvetega Serca. Ta dan so v Isudunu na Francoskem končali devetdnevno, ktero so opravili iz tega namena, da bi od presvetega Jezusovega Serca po Mariji, prečisti Devici, sprosili vstanovljenje misijonske družbe presvetega Jezusovega Serca. Preobilne so bile nasprotnosti, doseči ta namen; zato je bila Božja pomoč toliko potrebnjši, ker človeške pomoči se ni bilo nadjati; in ravno zato so storili obljubo, da hočejo Marijo kako posebno častiti, ako bo podpirala to pobožno početje.

Prečista Devica je prevzela to delo. Ravno tisti dan, ko je bil ves katoliški svet poln radostnega veselja, so prihodnji misijonarji naznanili, da njihova želja je uslišana, akoravno so bile silne nasprotnosti, ki so se zdele nepremagljive.

Pobožna družba je dan na dan rastla in se vterdovala, akoravno so se množile tudi nasprotnosti, ktere so bile pa pod vednim Marijnim varstvom vselej srečno premagane. Zdelo se je,

kakor da bi Marija sama z vso resnobo silila na to, da se spolni storjena obljuba. Ali ravno to je bilo naj težje; človeško soditi, ni bilo k temu nikakoršnega upanja; kako bi nek Marijo posebno na novo častiti zamogli? Kakošen naslov bi ji dali, da ga še nima? kakošno novo češenje bi ji skazovali, da ga v pretečenih stoletjih ni že imela?

Tri dolge leta so čakali na rešenje te težavne naloge; še le l. 1858. se je dognalo. V kapeli misijonarjev presv. Jezusovega Serca so to leto hotli postaviti nov altar Materi Božji v čast. Kako? s kakošnim priimkom naj bi pač klicali Marijo v tem novem svetišču, ki je vse njej posvečeno? Ljubezen in vera se poprašujete; iskale ste naslova, kateri naj bi naznanil živo vdanost naši nebeški Materi pa povedal tudi vso velikost njeno.

Veliki prednik misijonarjev naj svetejšega Serca, o. J. Chevalier pravi: Človek v zavednosti svoje slabosti in nezmožnosti je prašal pri Bogu, in Bog mu je dal naslov: „Notre Dame du

Sacré Coeur, — Naša ljuba Gospa presvetega Serca“.

In ta naslov izreče prav vse, kar izreči hočemo. Ta naslov izreče našo veliko hvaležnost do Marije, ki jo imenuje naj viši zavetnico nove družbe presvetega Serca Jezusovega, ki je njena lastnina. Naznanja pa tudi, kaj je Marija oziroma svojemu Božjemu Sinu; pove materno oblast, katero ima čez njegovo prečešeno Serce, pove njeno veliko moč do tega studenca vseh gnad. Ta naslov pa tudi naznani delež, kterega ima Marija pri vstanovitvi in pri razširjanju te pobožnosti k presv. Jezusovemu Sercu, ktera zamore zagrešeni svet rešiti in ktere posebna oznanovavka je ravno Marija, ki je ljubljenska, zakladnica, zapovedovavka, Gospa presvetega Serca Jezusovega. Naslov: „Naša ljuba Gospa presvetega Serca!“ je bil toraj nagli poduk, svitli žar, je bil mili odgovor Marijin na prošnjo njenih otrok.

„Naša ljuba Gospa presvetega Serca!“ ta klic, tako priprost in naraven,

je zmiraj ljubeznjivši, zmiraj primerniši. Ako ga preišljuješ, je vedno bolj ne-usušljiv studenec pobožnih misel; ako ga z učenostjo preiskuješ, nauku svetih očetov in določbam cerkvenim primerjaš, je brez vse graje. Poterdil je to čenjenje vikši škof Burgeški l. 1862. in čez 30 Francoskih škofov se je z njim sternilo; urno pa je nasledovalo poterjevanje od škofijstev po Laškem, Angleskem, Holanškem, Španskem, Nemškem, Belgijskem, Švicarskem, Irskem, v Ameriki, Afriki in Avstraliji. Ta častitljivi naslov Marije Device tedaj že napolnuje vesoljni katoliški svet, in v novo se poterjuje Marijno prerokovanje: „Glej, odsihmal me bodo srečno imenovali vsi narodi!“

Glavna reč pa je bila, ker je tudi Rim to molitevno družbo poterdil in večkrat priznal.

Poterjena je:

1. S pismom sv. Očeta Pija IX. od 7. rožnika 1864; s tem je bila bratovšina v Isudunu vstanovljena in z odpustki obdarovana.

2. S pismom Pija IX. od 23. mal. serp. 1869, s katerim je bilo veleevano, da naj se milostna podoba v Isudunu slovesno krona.

3. Pismo Njih Svetosti v svečanu 1869 je povzdignilo družbo v mater bratovšino za škofijo Burgeško.

4. S pismom Papeževim od 15. rož. 1870 Njih Svetost družbi srečo vošijo za njeno razširjenje, za vdanost do sv. Cerkve in za vero v nezmotljivost papeškega učenitva.

5. Odpustek 100 dni so podelili Pij IX. 26. rožn. 1867 za klic: „O Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas Boga!“

6. Odpustek 100 dni vsim bratom in sestram, ako molijo: „Spomni se, naša ljuba Gospa presvetega Serca ... kakor je zadej v teh bukvah.

7. Sv. Oče Pij IX. sami so se dali v to bratovšino zapisati v svečanu 1869.

2. Pomen tega naslova.

Francoska beseda „Dame“, posneta po latinski besedi „Domina“ pomeni to, kar naša domača beseda „Gospa“, to je, gospodovavka ali zapovedovavka. Lahko toraj razvidimo, kako pristojen je ta naslov: „Naša ljuba Gospa presvetega Serca!“ to je, Marija je gospodovavka, zapovedovavka Božjega Jezusovega Serca.

Že kot Mati ima vso naravno pravico do Serca svojega Sina. Teh naravnih, svetih pravic ni nikdar tajil Jezus, ki je prišel „vso pravico spolniti“. (Mat. 3, 15.) Saj nas sv. evangeli uči, koliko spoštovanje, koliko pokoršino in vdanost je svoji presveti Materi vedno skazoval. „In jima je bil pokoren“. (Luk. 2, 51.)

Ta mala besedica ima neizrečeno globok pomen v sebi za vsacega, kdor jo razumeti zamore. Poslušajmo, kaj pravi sv. Bernard, ta veliki častivec Marijin: „On jima je bil pokoren“. — Kdo je bil pokoren, in komu je bil po-

koren? Bog je bil pokoren — ljudem. Tisti Bog, kteremu angelji strežejo, kterega moči in gospostva nebeške ubogajo, je bil pokoren Mariji, pa ne le Mariji, ampak tudi sv. Jožefu iz ljubezni do Marije. Občudujte tedaj, nad čemur se bolj zavzamete, in izvolite, kaj bi mogli bolj občudovati, ali preponižno vdanost Sinovo, ali nezmerno čast Materno. Eno ali drugo je ravno tisto stermenje, je ravno tisti čudež. Bog sam je pokoren ženi! o ponižnost, ki je nima enake! Žena zapoveduje svojemu Bogu; o čast, ki je tudi ni enake! Kedar hvalimo device, s svetim veseljem povzdigujemo sprednost, ktera jim je v delež, da smejo za Jagnjetom hoditi, kamorkoli gre. Pomislite pa, kakošno slavo zasluži ona, ki hodi pred Jagnjetom“.

Po pravici toraj to Devico imenujemo zapovedovavko, Gospo Jezusovega naj svetejšega Serca.

Pa poglejmo še naprej. Ko je naš Božji Zveličar do svojega tridesetega leta živel v družbi Marijni, v priprosti

Nazareški hišici z njo prebival, mar ni tega storil iz gole svete vdanosti do svoje Matere, iz natančne pokoršine do njene sv. volje? V dvanajstem letu je začel se pečati z rečmi, ktere so bile njegovega Očeta (Luk. 2, 49.). Marija pa spregovori, in urno je zapustil tempelj, ter se je nazaj v Nazaret podal. In sv. evangeli nam potem od njegovega življenja ne pove nič drugega, kakor le, da „je bil jima pokoren“. Na to pravi sv. Tomaž, ta imenitni cerkveni učenik: „Pokorno človeškemu glasu je nekda mirno stalo solnce; pokoren pa Marijnemu glasu je bil Jezus celih trideset let“.

Sv. Bernard, ki ravno to opisuje, še več pravi: „Kdo bi se ne sramoval in bi se terdovratno deržal svoje misli, ako vidi, da večna modrost sama zapusti svoje misli; in ona jih je toliko spremenila, da je na starost trideset let odmaknila izveršenje tega, kar je že pričela bila. O moj Gospod! ta volja, od ktere deš, da odstopiš, ako ni dobra, kako bi bila tvoja? Ako je pa dobra,

zakaj si odstopil od nje? Pa zopet, ako ta sklep ni bil dober, kako bi bil tvoj? Ako je bil pa dober, zakaj si ga zapustil? Oh, gotovo je bilo dobro prvo kakor tudi drugo; in vendar si od tega odstopil; pa zakaj? — da bi bolje bilo?“

Sedaj pa lahko vprašamo: Kako je namen Sinu Božjega bolji postal, ker ga je odložil na drugi čas? „Svoj namen je odložil, da se je v pokoršini vadal, pravi star cerkven pisavec (o. Lejeune). Pristojniši se mu je zdelo in za bolje je spoznal, da je svoj sklep podvergel, svoji volji se odpovedal ter je svoji Materi raji pokoren bil, kakor da bi bil že sv. evangeli oznanoval“.

Kolika čast za Marijo! Koliko moč ji je dal njen Božji Sin, čez svojo voljo, čez svoje Serce! . . . Ravno tako je storil na prošnjo svoje Matere svoj prvi čudež, akoravno njegova ura še ni prišla. (Jan. 2, 4.) Ako ravno bi se zdelo, da ji je nekako terdo odgovoril; ravno s tem pa je hotel toliko očitniše pokazati, da tudi manj bistro-

umni je lahko spoznal moč, ktero je imela prečista Devica čez njegovo Božje Serce. In tudi Marija, terdna v svoji časti in polna zaupanja na pokoršino svojega Sina, nič več ne sili vanj, ter kar služabnikom reče: „Karkoli vam poreče, storite“. (Jan. 2, 5.) Sveti evangeli, ki vse le na kratko pripoveduje, nam nič drugega ne pove od Jezusove pokoršine. Mar pa potrebujemo še več, da pridemo do sklepa, da Marija je, v pravem pomenu te besede, zares bila Gospa, zapovedovavka njegovega Serca? Gotovo je to zadosti.

Pa kako je nek sedaj s to Marijno oblastjo čez Serce njenega Sina? Ji je mar Jezus odvzel to oblast, ko jo je kronal kraljico nebes in zemlje? Je mar Mati Zveličarja vesoljnega sveta prvi in naj imenitniši kinč svoje krone tam v nebesih zgubila, da ne rečemo še več?

Poslušajmo sv. učenike in preglejmo, kaj te cerkvene luči o tem pravijo:

Sveti Ignaci Antijohijski pravi: „Kterih pravica Božja rešiti ne

more, reši Marija s svojo priprošnjo“.

Marija jih reši . . . pa kako? Nihče ne bo rešen, kakor le po zasluženju Jezusa Kristusa. Ako toraj Marija te nesrečne reši pšic Božje pravice, se to le zgoditi zamore z gnadami, ktere zajema iz Serca svojega Sina, do kterih po svoji moči pravico ima.

Sv. German Carigrajski poterdi to misel, ko pravi: „Marija mora biti vselej uslišana, ker ji Bog sam skazuje neomejeno vdanost, kakor svoji resnični in neomadežani Materi“.

Vsa katoliška cerkev veruje s sv. Petrom Damijanom, da vsi zakladi milosti Božje so v Marijnih rokah. Vendar vsi ti zakladi milosti Božje so pa shranjeni v Sercu Jezusovem, kterega sv. apostelj sedež gnade imenuje. (Hebr. 4, 16.) Marija jih toraj ne more imeti v svojih rokah, kakor le, ker je zapovedovavka, ker je Gospa presvetega Serca.

In teh spričevanj ne bomo brez

konca nabirali, sklenimo le še z dvema. „Vse, do brez konca tje, sluša povelje te Device“. Sv. Bernardin Senenski tako govori. Sv. Antonin pa ravno to misel poterdi, ko pravi: „Prošnja Matere Božje je nekako povelje“.

Ona toraj, ktere prošnja je nekako povelje; ona, kateri je sam Bog pokoren, ki v svojih rokah ima zaklade milosti Božje, ktero Bog vselej usliši zavoljo neomejene vdanosti njene; ona, ktera s svojo priprošnjo reši tiste, ktere pravica več rešiti ne more, je toraj vedna Gospa, zapovedovavka Jezusovega Serca, ki je vir usmiljenja, sedež gnade; in ta je: Naša ljuba Gospa presvetega Serca.

O da bi bilo za naprej to presladko ime vedno na ustnicah naših, da bi bilo vtisnjeno v naše serce! — Častivec Marijin! kedar izgovoriš to sveto ime, se ti mar ne zdi, kakor bi slišal Jezusa samega, ki pravi Mariji: „Prosi, o moja Mati! prosi za vse svoje otroke tistih gnad, ktere koli hočeš; ne bom

odvračeval svojega obličja od tebe; saj imaš vso oblast čez moje Serce". (III. Kralj. 2, 20.)

Naša ljuba Gospa presvetega Serca! — Za preslavnim imenom: „Mati Božja“, je li katero drugo ime, da bi veličastvo Marijno bolj izreklo? Imenujemo jo: Morsko zvezdo, Mater usmiljenja, upanje naše, barko nove zaveze, vrata nebeške, zdravje bolnikov, tolažnico žalostnim, pribežališe grešnikom, pomoč kristjanom, kraljico angeljev, kraljico vseh svetnikov; pa dajajmo ji še druge prelepe priimke. Zares je ona vse to; pa je še tudi neizrečeno veliko več, kakor to: ona je Mati Božja, in zato velemogočna čez Serce svojega Sina, ona je: Naša ljuba Gospa presvetega Serca. Vsi drugi jo kličejo: Naša ljuba Gospa milosti, naša ljuba Gospa pomoči, naša ljuba Gospa dobrega sveta, naša ljuba Gospa razsvetljenja, naša ljuba Gospa odrešenja, naša ljuba Gospa dobrega shoda, naša ljuba Gospa zmage in še sto in sto drugih imen ji nadevajo; mi jo pa

hočemo vsemu svetu oznanovati kakor zapovedovavko, kakor Gospo Serca njenega Sina; saj tam zajema ona vse gnade, ktere razliva čez vesoljni svet, da jo moramo imenovati: Naša ljuba Gospa presvetega Serca. Ko ji dajemo to ime in jo kličemo s tem novim naslovom, smo gotovi, da ji s tem vstrezamo, ker jo opomnimo naj dražšega zaklada njene ljubezni, edine želje njenega serca — presvetega Serca njenega Sina. Kakor da bi rekli: O Mati, spomni se svoje moči, spomni se usmiljenja Serca Jezusa, tvojega Sina; vse svoje upanje stavimo na té, ki gospoduješ čez to presveto Serce.

O vi vsi, ki ste se posvetili v službo temu Božjemu Sercu, ako hočete milostljivo sprejeti biti, ako hočete obilno zajemati iz tega živega studenca Božjih gnad, ako hočete ogreti svoje serce pri peči te svete ljubezni; — o ne pozabite, da nam je to presveto Serce po Mariji dano, da je Bog hotel, da je tisto svoje življenje prejelo v prečistem naročju Device, Matere njegove; ne po-

zabite, da je ona še zmiraj skrivnostni
lij, po katerem nam tečejo vse milosti
Božje. Zatoraj morate hoditi le po
njej, in z njo in skozi njo, ako hočete
priti do Jezusovega Serca; ker brez
Marije ne morete dospeti v to presveto
Serce. Bodite zagotovljeni, da Jezusu
dopadete, ko kličete k njegovi Materi:
„Naša ljuba Gospa presvetega
Serca!“ Tako bote hvalili Boga, da
jo je zvolil Mater svojemu Sinu; bote
slavili Jezusa, ki jo je kronal Gospó
svojega Serca; pa bote tudi na novo
opomnili naši Materi njeno moč in
studenec njene ljubezni, ktero do nas
ljudi vedno ima, ter ji tako dajali naj
čistejši, naj popolniši in naj pristojniši
slavo.

O brez nehanja kličimo: Naša
ljuba Gospa presvetega Serca,
prosi za nas Boga!

3. Ta pobožnost je primerna našemu času.

Le nektare male besede bodo po-
jasnile primernost te pobožnosti.

„Cerkev in človeško društvo nimate nobenega upanja, kakor le v Sercu našega Gospoda; to je tisto Serce, ki bo ozdravilo vse hudo“.

Te besede je govoril namestnik Kristusov, naš sv. Oče Pij IX. neki dan, kedar je mislil na strahovito razdjanje, na hudobijo in velike povodnje zla, ktero žalostno temu nasleduje.

Božje Serce Jezusovo; glej, to je edini zveličanski pripomoček. To Serce, ki je ljudi tako nezmerno ljubilo, kteremu pa te ljubezni ljudje ne jenjajo plačevati z naj bolj černo nehvaležnostjo — to Serce Jezusovo edino je, ki nas še rešiti zamore.

Kdo bo pa pri tem presvetem Sercu naš srednik, naš priprošnjik, ako ne Marija? Ravno ona je, piše sv. Bernard, ravno ta mogočna Devica je, kateri je izročeno preimenitno opravilo, da za nas pri Jezusovem Sercu prosi. „Kdo je bolj zmožen, da bi govoril Sercu našega Gospoda Jezusa Kristusa, kakor ti, o preblazena Marija?“ vpraša ta svetnik.

Ali potreba našega stoletja je kaj težavna reč, skoraj bi se mislilo zgubljen, obupna. Človeštvo dirja svoji pogubi nasproti, duše se pogrezujejo v prepad in ne marajo za nobeno rešenje. Morebiti še nikdar ni bilo vse sveto, vsa pravica tako splošno in tako očitno zametovana in zaničevana. Zmota in lažnjivost kraljujete, spridenost presega vse meje, vse npravne postave zginjajo in grozovite šibe zveršujejo po zemlji pravico Božjo. Na vse to nam pa odgovori sv. Efrem: „Nič zato, ako se hudo zdi neozdravljivo . . . Ravno to je vzrok, da to reč Marija v roke vzame, ako ji jo mi izročimo. Mar ne veste, da je Mati Božja upanje obupljivih, obupajočih in obupanih? (spes desperandorum, spes desperantium, spes desperatorum.)

Kaj hočemo več? In ali ni to ravno tisto, kar so sv. Oče Pij IX. v svoji pečatnici izrekli l. 1864.: „Nič ni, kar bi Marija ne mogla doseči od svojega Božjega Sina, ako ga za taisto prosi“.

V teh žalostnih in izbujenih časih,

v katerih je sedaj sv. cerkev in vse človeštvo, nam pa zamore Marija izliti milosti iz presvetega Serca Jezusovega. To ona premore, to ona želi; pa tudi po tem hrepeni, da bi nam to storila; pa vendar pričakuje in tirja, da ji vsi priznamo to njeno neizrekljivo predpravo, pa da jo na pomoč kličemo, kakor edino sredstvo v zadnji uri velike nevarnosti, ter se ji popolnoma vdamo, da tako dospemo do tistega Božjega Serca, kjer bomo usmiljenje in odpuščenje prejeli.

Glej tedaj vzrok tega zaupljivega klica, ki se sliši v sredi sv. cerkve in se na vse kraje razlega:

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas Boga!

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas Boga!

To je vpitje svete križanske vojske, to je serčni klic neštevilne množice pod belo zastavo Marijno, da si pridobimo presveto Serce Jezusovo.

4. Podoba naše ljube Gospe presvetega Serca.

Prelepi naslov: Naša ljuba Gospa presvetega Serca, razodene z eno besedo vso vzajemnost Serca Jezusovega in njegove presvete Matere. Tudi podoba je tako ljubo in srečno izpeljana, da urno razodene to prečastno misel vsacemu pogledu. Na milijone takih podob je že razposlanih po vsem kršanskem svetu; lahko si jo toraj vsak pridobi in pogleda, kdor je še nima. Edini pogled na to ljubeznjivo Marijno podobo bo več povedal, kakor se to z besedo dopovedati zamore; te ljubeznjivosti se nagledati ne moremo in serce bo vse prevzeto od nje.

Naša ljuba Gospa presvetega Serca se nam v tej ljubeznjivi podobi kaže kakor deviška Mati, v molitvi in ljubezni zamaknjena; njene oči so v nedopovedljivi miloti obrnjene na Jezusa, blaženi sad njenega presvetega devištva. Nevesta visoke pesmi je, ki v veselji svojega Serca zakliče: „Našla sem njega,

ki ga moja duša ljubi“. (3, 4.) Glejte, ta je moje vedno preišljevanje; prišla sem ga in ga ne izpustim. Z nerazvezljivo zavezo me nateguje nase; uslišal je mojo prošnjo, s katero sem zdihovala: „Daj mi, moj Sin! svoje serce!“ (Preg. 23, 26.)

Pred našo ljubo Gospo pa je zopet druga podoba, ktera naše oči nase vleče; ta je dete Jezus, večna Beseda, ki je iz ljubezni do nas se včlovečila; Sin Božji, ki Marijo svojo Mater spozna. V ljubi prijaznosti stoji, kakor mило dete, pa tudi v veličastvu svoje Božje nature. Z eno roko kaže nebesam in zemlji, angeljem in ljudem, pravičnim in krivičnim, pretečenemu in prihodnjemu času, nam in svoji Materi — svoje Serce, zapopadek svoje goreče ljubezni, studenec vseh gnad, središe in kraljestvo vseh serc . . . z drugo roko pa, in to z ljubeznjivostjo, ki se dopovedati ne da, kaže na Marijo, izvoljeno posestnico tega Božjega Serca, na Marijo, Gospo v tem kraljestvu, delivko njegovih dobrot, na Marijo, s prečast-

nim naslovom: Naša ljuba Gospa presvetega Serca.

Pridite k meni vsi, nam kliče Jezus, moje Serce bo vas vse obogatilo; pa obrnite se na Marijo, ki ima ključke do mojega Serca, na Marijo, ki je ključarica vseh mojih gnad.

5. Vstanovitev molitevne družbe v naj večih nadlogah.

Komaj je bilo svetu oznanjeno presladko ime: „Naša ljuba Gospa presvetega Serca“; komaj je bila izpostavljena njena nova podoba, že so bile z otroškim zaupanjem napolnjene vse serca. Nevidna moč zbira ljudi k splošnim molitvam, da bi nekako posebno počastili radodarno zakladnico Jezusovega Serca. Veliko pisem je šlo v Isudun, ki naj bi sprosili silno zaželenih gnad od naše ljube Gospe presvetega Serca. Naj večji nadloge so se njej izročevale. Imena so pošiljali v molitevno družbo, še preden je vstanovljena bila; drugi so si-

lili, naj se skoraj vstanovi, in so hotli prvi zapisani biti.

Vikši škof Bourgeški de la Tour d'Auvergne je v teh naznanilih spoznal roko Božjo, ter je razodel svoje želje, da bi se vstanovila družba, ki je obetala obilno dobrih nasledkov. 29. pros. 1864., v god sv. Frančiška Salezija, je potrdil pravila nove bratovšine, ki je bila s škofovim pismom vstanovljena v kapeli misijonarjev presvetega Serca. 6. mal. travna se je očitno razglasila, ter pričela svoje redno zborovanje, svoje goreče vaje in molitve, ki so obrodile že toliko lepega sadu. Visoko častiti škof Torontonski, gospod Charbonnel je bil z velikim škofom Bourgeškim pri tem prvem shodu, ter je obilni množici oznanoval čast in slavo naše ljube Gospe presvetega Serca. Vnemo vsega ljudstva, veliko gnječenje in splošno veselje, ki se je vsem na obrazu bralo, to popisati, ni mogoče. Dozdevalo se je dobremu Isudunskemu ljudstvu, kakor da hoče naša ljuba Gospa presvetega Serca razliti nezmerno veliko gnad

čez to izvoljeno mesto; kakor da bi slišalo odmev, katerega bo imela po vsem svetu ravno razglašena družba.

Iz Isuduna se je razširila ta družba po vsem Francoskem, na vse petere dele cele zemlje, z neizrečeno naglostjo, kakor prav iz nebes podneten ogenj. Ves katoliški svet je zdajci občutil nove zaklade vseh gnad, ktere Marija iz presvetega Serca Jezusovega zajema. To je naj večji zaloga, katero je milost Božja prihranila našemu, od duha vnemarnosti in nevere toliko nadlegovanemu času.

6. Družbeni namen.

Častivec Marijin, ki jo kliče z ljubeznjivim imenom: Naša ljuba Gospa presvetega Serca, sklene to le:

1. On hvali in časti Boga, ki je zmed vseh stvari odbral Marijo, da je v njenem naročji in iz njene prečiste kervi napravil naj svetejši Serce Jezusovo.

2. On še posebno časti čutila ljubezni, pokoršine in vdanosti, ktere je

Jezus do svoje sv. Matere v svojem Sercu imel.

3. On s posebnim naslovom, kateri vse druge naslove obseže, spozna in slavi moč, katero je Jezus čez svoje Serce svoji Materi dal.

4. On živo prosi to sveto Devico, da naj nas ona sama pelje k Sercu njenega Božjega Sina, da naj nam odpira zaklade ljubezni in usmiljenja, ktere to presveto Serce shranuje, da obilniši zajemamo iz tega studenca vseh gnad, zlasti še v tistih naj hujših, naj večih stiskah naših časov, v katerih smo brez vsega upanja.

7. Pogoje, koristi in odpustki te družbe.

a. Pogoje.

Edino potrebne pogoje družbe naše ljube Gospe presvetega Serca so te le:

1. Vsak ud se v bratovščino zapiše z imenom in primkom. (V naši škofiji se imena zapisujejo v Ljubljani — v stolni cerkvi.)

2. Vsak ud saj zjutraj in zvečer zdihne toliko priljubljeni klic: „Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas Boga! (Za ta klic je za vselej podeljen odpustek za 100 dni. Pij IX. 26. rožn. 1867.) Vsi katoliški kristjani vsake starosti zamorejo biti udje te bratovšine. Dan zapisa si lahko vsak sam izvoli, da le ve, da je njegovo ime že zapisano.

Vpisati zamore kdo tudi druge, katerih spreobrnjenje želi, ako tudi zato ne vedó. Tako zamore vsak svoje prijatle, ktere je hudobni duh časa zapeljal, priporočiti naši ljubi Gospej presvetega Serca, da jim ona sprosi spreobrnjenje. Se ve da je dobro, da za priporočene večkrat ta mili pozdrav opravi. To je velikrat že pomagalo. Zapisati se smejo tudi že umerli, da se vdeležujejo molitev in dobrih del družbe, ako so namreč še v vicah.

b. Koristi te bratovšine.

1. Posebna bramba naše ljube Gospe presvetega Serca.

2. Vsaki četrtek celega leta je ena sv. maša na altarji naše Gospe presvetega Serca v Isudunu, in sicer za vse žive ude.

3. Ravno tako prvi četrtek vsacega mesca za vse pokojne ude. (Zdaj se bere veliko sv. maš za žive in mertve ude.)

4. Vse potrebe, ktere kdo naznani, se priporočé v družbino molitev.

5. V Insbruku se bere vsaki drugi četrtek mesca priporočevalna sv. maša za žive in mertve ude; in v tej priliki se bero vse poslane in oddane prošnje in priporočila, ter se priporoči vsem pričujočim, moliti za uslišanje teh prošenj. — Bere se še veliko družih sv. maš v ta namen.

6. Deležni so družniki vseh molitev in dobrih del misijonarjev naj svetjšega Jezusovega Serca in vseh udov celega društva.

c. Odpustki.

Popolnoma odpustki: V dan pristopa v družbo. — Zadnji dan majnika, ki je glavni praznik družbe naše

ljube Gospe presvetega Serca. Ta dan se obhaja ta praznik zato, ker je predvečer mesca rožnika, ki je ves posvečen naj svetejšemu Jezusovemu Sercu. — V praznik neomadežanega spočetja, rojstva, oznanjenja, maternstva in vnebovzetja Matere Božje. — Na Božič in vnebohod Kristusov. — Vsak četrtek ali vsako nedeljo v tednu in ob smertni uri.

Nepopolnoma odpustki: 7 let in sedemkrat 40 dni o praznikih očiševanja in obiskanja Marije Device, sv. Janeza evangelista, in sv. Frančiška Salezija.

7 let vselej:

1. Kedar merliča k pogrebu spremiš.

2. Ako moliš, kedar merliču klenka.

3. Ako si pri službi Božji, ali kakih duhovnih opravilih o priliki očitnih ali osebnih shodov v koristne namene.

4. Kedar si pri sv. maši med tednom.

5. Kedar zvečer svojo vest pridno izprašuješ.

6. Kedar ubožne, bolne ali jetnike obiskuješ.

7. Ako sovražne spraviš.

Šestdeset dni odpustkov je za vsako dobro delo.

100 dni odpustkov, kedar moliš: „Spomni se“ k naši ljubi Gospej presvetega Serca . . ., kakor je zadej v teh bukvah.

8. Svèt udom.

Svetuje se udom:

1. Vsak ud naj nosi svetinjo ali podobico naše ljube Gospe presvetega Serca; še bolje da ima bukvice s podobo vred.

2. Ker se toliko sv. maš bere za žive in mertve, dobro stori, kdor more kak majhen dar za stroške bratovšine podeliti.

3. Vsak ud naj daruje svoje molitve in dobre dela za uslišanje priporočenih prošenj.

4. Tudi se svetuje opraviti sveto Obhajilo o glavnih društvenih praznikih,

ki so: Novo leto, sv. 3 kralji, vnebohod Gospodov, neomadežano spočetje, rojstvo, oznanjenje in vnebovzetje Marije in praznik Serca Jezusovega in Serca Marijnega.

Nobeden se pa ne zaveže pod kakim grehom, da bi mogel to opravljati; to je, ako tudi nič tega ne stori, zato nobenega greha nima.

Kdor na priprošnjo naše ljube Gospe presvetega Serca kako posebno gnado zadobi, je proš, da to naznani slavnemu vredništvu malega časopisa „Monath-Rosen“ v Insbruku na Tirolskem. To pa zato, ker v tem časopisu, ki je spomin papeževega jubileja, se naznanjajo posebne milosti, ktere pobožni verni po našem in nemškem cesarstvu sprejmejo, da se naše zaupanje na mogočno priprošnjo naše Gospe presvetega Serca toliko bolj množi in vterjuje, ker Božje dela razodevati in hvalliti, je častitljivo. (Tob. 12, 7.)

Pervi praznik te bratovšine je, kakor že vemo, 31. Marijnega mesca, ali velicega travna; ker ta dan je sklep —

ponovljenje vseh slavljenj, ki se v cellem Marijnem mescu Materi Božji darujejo, kar je prav pristojno novemu naslovu: Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas Boga! Ta dan je pa tudi zarija mesca rožnika, ki je posvečen češenju Jezusovega Serca. In ker je gotovo, da skozi Marijno Serce pridemo naj lažje in naj gotovši do Jezusovega Serca, nas tako češenje Matere Božje pripelje k češenju Jezusa Kristusa; ali Marija nas pelje k Jezusu. Zato je pa v tej bratovšini naši Gospej presvetega Serca še posebej posvečen vsaki četrtek, ker je naslednji dan — petek posvečen Jezusovemu Sercu.

Vsak je priljudno opomnjen, naj v veči češenje neomadežane Matere Božje razširja to naše dobro delo; naj nabira imena za to bratovšino, ker so njene koristi tako obilne, dolžnosti pa tako majhne; ker ni družega treba, kakor le, da se vsak zapiše v bratovšino in saj zjutraj in zvečer izdihne kratke besede: „Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas Boga!“

9. Še nekatere opombe.

Vsak ud te nove bratovšine „Naše Gospe presvetega Serca“ naj si prizadeva, da ima prav priserčno, zaupljivo, zares otroško ljubezen do neomadežane Matere Božje. Zato naj velikrat premišljuje to Gospo naj svetejšega Serca Sinu Božjega; zato naj si pa vsak ud posebno prizadeva, da tega presvetega Serca Jezusovega nikdar razžalil ne bo; ampak da bo ravno z opušenjem vsega greha vreden postal, podpiran s priprošnjo te presvete Matere, prejemati vse potrebne gnade in darove, ki tečejo le iz tega presvetega Jezusovega Serca.

Ker je pa današnje revne čase sveta vera povsod tako zaničevana, da bi jo hudobija s korenino zaterla, ako bi to mogoče bilo; ravno zato naj si vsak ud te nove, že po vsem svetu razširjene bratovšine serčno prizadeva, da bo imel prav živo vero v Jezusa Kristusa, ki je Bog od vekomaj in v času človek postal, da je nas večnega

pogubljenja odrešil. Na to živo vero ravno se vpira vsa lepota, vse veličastvo, vsa čast in vsa moč, katero občudujemo na Mariji; ker je bila ona izvoljena, da je tega Božjega Odrešenika svojega Sina po mesu imenovati smela; kajti ona ga je rodila, mu kot majhnemu detetu stregla ter ga vse življenje zvesto spremljevala, kakor ljubijoča pa zopet ljubljena presveta Mati. Ako to-raj hočeš, keršanska duša! res biti pravo dete te presrečne Matere; ako hočeš zagotovljen biti njene premogočne priprošnje pri naj svetejšem Sercu njenega Božjega Sina, iz katerega nam tečejo vse gnade, vse milosti, moraš pred vsem drugim s srcem in z ustmi spoznati Kristusa in moraš to živo vero v djanji in nehanji tudi očitno pokazati. Saj menda ni bilo še nikdar časa, o katerem bi bilo tako silno potrebno, da očitno spoznamo Kristusa, da očitno pokažemo svojo resnično vero v Zveličarja svojega.

Ravno zato naj bodo tu ob kratkem omenjene naj imenitniši reči, s

kterimi moraš razodevati živo vero v Kristusa, da ne boš prištet nevernikom današnjega časa. Ne boj se pa; nobenega težkega jarma ti ne bom nakladal, le v misel naj vzamem, kar tirja tvoja lastna vest.

1. Berž ko se zjutraj prebudiš in vstajaš, misli na Boga; zaznamnjaj svoje čelo z znamnjem sv. križa, in ako ti čas in okolišine ne pripuste, da bi kleče opravil svojo jutrajno molitev, zdihni saj v svojem sercu: Moj Jezus, usmili se me! Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas Boga! Pač lepo, dobro in koristno bi bilo, ako zamoreš vsako jutro iti k naj svetejši daritvi sv. maše. Ker te pa k temu ne veže nobena zapoved, pa vendar stori, kar lahko premoreš, in to je: stori dober namen, preden se k svojim delom podaš, da hočeš vse v imenu Gospodovem in v njegovo čast pričeti, delati in doveršiti. Tako boš delal in se trudil ne le za ubogi krajcar, ne le za revno plačilo ali pičli dohodek, kar si s trdom svojim pridobuješ, ampak ti si boš

tako naložil istino za večnost, ki ti bo prinesla, ki ti bo obrodila neizrečeno veliko dobrega. Gotovo tudi tvoje vsakdanje opravilo ni tako, ki bi ti branilo, da bi v sredi svojega dela ne mogel pošiljati pobožnih zdihljejev k nebu, ali bi ne mogel večkrat na pomoč poklicati Jezusa, Marije in sv. Jožefa.

2. Spolnuj na tanko Božje zapovedi. Prelomljenje, naj bo ktere koli teh zapoved, je greh, ki te stori nevrednega gnade Kristusove, pa tudi nevrednega ljubezni Marijne. Veš dobro te zapovedi; le glej in pazi na se, da vedoma in prostovoljno nobene ne prelomiš.

3. Spolnuj pa tudi ravno tako vestno cerkvene zapovedi; kajti dan današnji, ko se sv. cerkev na vso moč zatira, je ravno natančno spolnovanje cerkvenih zapoved očitno in gotovo znamenje prave vere v Jezusa Kristusa, ki je začetnik sv. rimsko-katoliške cerkve. Toraj:

a. Bodi gotovo vsako nedeljo in vsaki zapovedani praznik s spodobno

pobožnostjo pri sv. maši, in sicer pri celi službi Božji; to je, nikdar ne zamudi službe Božje, da si ne le pri sv. maši, ampak tudi pri pridigi in pri popoldanskem duhovnem opravilu. Nikdar ne pozabi, da je ta dan Gospodov dan; spodobi se toraj, da ga, kolikor le premoreš, posvetiš v njegovo čast. Ne da bi ta dan Gospodu kradel z razveseljevanjem, v nečimerni družbi ali s kupčijo ali z drugimi posvetnimi opravili; ampak z molitevjo, s poslušanjem besede Božje, ali z drugimi dobrimi deli ga posvečuj. Gospodovi dnevi so odločeni v počitek našemu telesu; zatoraj opusti te dneve navadne časne opravila. Na takem nedeljskem delu sloni prekletstvo Božje; toraj očitno spoznaj svojo pravo, katoliško vero, ter brez velike sile ne delaj nobenega hlapčevskega dela; tudi nobenih opravilskih zadev ne preskerbuj. Tako boš lepo in očitno pričal svojo živo in resnično vero v Jezusa Kristusa, kar je posebno potrebno današnje toliko vnemarne čase,

ko svet na Bogu posvečene dneve noče nobenega ozira več imeti.

b. Spolnuj tudi natančno postno zapoved. To je slabo znamenje današnjega spridenega časa, ko je vse človeštvo meseno-persteno postalo, ter se še ponaša s tem, da prelomuje duši in telesu toliko koristno zapoved. Ako brez veljavnega vzroka ali brez cerkvenega pripušenja postno zapoved prelomiš, vedi, da zatajiš Boga in Jezusa Kristusa. Jud in Turk spolnujeta svoje poste; in ti hočeš biti učenec Kristusov, ki ti je zapustil naj lepši zgled posta; ti hočeš biti dete Neomadežane, ki je natanko spolnovala poste stare zaveze; pa ne moreš en dan brez mesne jedi preživeti? — O sramuj se, sramuj! zavoljo posta še nihče ni umerl, in stari, pobožni pušavniki so ob suhem kruhu bolj terdni in zdravi bili, pa dalje živeli, kakor mesoželjni mehkužniki današnjih časov. Ako pa imaš z resničnim vzrokom pridobljeno cerkveno prilajšanje, nikar se taistega preočitno ali celo prešerno ne poslužuj, da drugim

pohujšanja ne daješ; pa tudi natanko spolnui, kar ti je v zadostilo tacega polajšanja naročeno. Spolnivanje postne zapovedi je imenitno znamnje sv. vere v Jezusa Kristusa, Sinu Božjega, ki je sv. cerkev postavil.

c. Sprejemaj sv. zakramente večkrat na leto. Bog ne daj, da bi bil med tistimi lenimi, ki le enkrat na leto pristopijo k tem studencem vseh potrebnih gnad. Kakor ud te lepe nove bratovšine pristopaj rad k sv. zakramentom o praznikih naše ljube Gospe presvetega Serca; to bo veliko in očitno znamnje tvoje žive vere. Skoraj bi ne kazal nobene ljubezni do Jezusa in Marije, ako bi vse leto le enkrat se približal naj svetejšemu zakramentu, kjer nam mili Jezus celo svoje Serce daruje. O pač mlačen — merzel častivec naše ljube Gospe presvetega Serca bi bil, ako bi le enkrat v letu se potrudil in bi se zedinil s tem Božjim Sercem!

4. Razveseluj se častitljivo, sramožljivo in kristjanu spodobno. Ne pajdaži se nikdar z zanikerneži, ki zani-

čujejo, černijo in psujejo papeža, škofo in duhovščino; kajti to je zatajevanje vere, ker Kristus sam jih je postavil čuvaje sveti resnici. Vedi, da taki zaničevavci so svojo vero že zadegali in si prizadevajo, vzeti tudi tebi naj dražši zaklad, naj imenitniši dar Božji, ki je sv. vera.

Varuj se, da se nikdar ne preobeš ali prenapiješ; bodi zmeren v jedi in v pijači. Nikoli nikjer ne daj nobenega pohujšanja. Kakor se spodobi otroku Marijnemu, kakor je pristojno prijatlu naše ljube Gospe presvetega Serca; kaži vselej in povsod, da imaš vedno pred očmi svoj visoki poklic.

5. Nikdar ne bodi pri govorih, pri zborovanji ali glasovanji, od katerih veš, ali si od svojih sprednikov opomnjen, da so zoper naredbe sv. cerkve ali v škodo in zatiranje katoliške vere in zoper pošteno, keršansko življenje. To si današnje zburjene čase prav dobro k sercu vzemi. Pokaži, da si stanoviten, da se ne sramuješ svoje svete vere, da si zvest katoličan in da te ne bo, ne strah pred ljudmi, ne lastni do-

biček, nikoli preslepil, da bi svojo vero zatajal.

6. Ne beri hudobnih, sveti veri sovražnih spisov, s kakoršnimi je današnji svet ves preprežen in ne podpiraj te gnusobe s svojim denarjem. Zapomni si, ako kupuješ, podpiraš take liste, da te bo tisti denar vekomaj pekel in žgal; kajti kdor podpira sovražnike Kristusove, kako bo tak rekel na sodnji dan, da je Kristusa ljubil? Ako premoreš, podpiraj dela keršanske ljubezni, naročuj in plačuj dobre in koristne spise, kar ti bo prineslo blagoslov za časno in večno.

7. Ako te zadene križ in terpljenje, ne mermraj in ne toži čez Boga in previdnost njegovo; prenašaj vse britkosti v duhu pokore, poterpežljivo in vdano. Nikdar tega ne pozabi, da si ubog grešnik in da ti je koristno, celo potrebno, da Božji pravici po svoji moči zadostuješ z ozirom na neskončno zasluženje Jezusa Kristusa. Ti smeš, tudi v naj hujšem zapušenju, Boga prositi, da ti težek križ odvzame; ti smeš serčno

nadlegovati našo ljubo Gospo presvete- tega Serca, da naj se poteguje pri Bogu s svojo materno priprošnjo za te; in Bog in Marija ti bota pomagala, ako je v Božjo čast in v tvoje zveličanje; ali vselej moraš pa moliti in prositi le tako, kakor nam je Sin Božji sam pokazal, namreč: Oče, ne kakor jaz hočem, ampak kakor ti hočeš, naj se zgodi! Ta vdanost v voljo Božjo je naj slavniji znamenje sv. vere v Sinu Marijnega.

8. Kedar le moreš, stori kako dušno ali telesno dobro delo usmiljenja; in to vselej iz prave ljubezni do Jezusa in do Marije. Tako si lahko pridobiš veliko odpustkov za se, ktere pa zopet lahko ubogim dušam v vicah daruješ. Saj takih priložnost je vedno obilo v naših toliko revnih časih. Le skerbno se jih poslužuj!

9. Vedno pa imej pred očmi, da imaš edino, neumerjočo dušo, ktero je sam Jezus Kristus s svojo lastno kervijo odkupil iz prestrašne sužnosti hudičeve in ktero le po njem — v sveti stanovitni veri v njega zveličati zamo-

reš. Zato povsod in vselej serčno kaži živo vero v Jezusa Kristusa pa z otroško pobožnim zaupanjem prosi njegovo presveto Mater, naj ti odpira njegovo presveto Serce, da v obilnosti teče nad te vsa potrebna moč, vsa luč in vse razsvetljenje. Po končanem dnevu pa, ko boš svoje slabosti in pregreške obžaloval, se milosti Božji vsega izročil, zdihni le še z otroško ljubeznijo: Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas Boga!

Tako veš le poglobitve reči, ktere potrebuješ, da resnično živiš v veri v Jezusa Kristusa. Ako te pa vnema serčnejši ljubezen do Jezusa in Marije, o hodi skerbno in zvesto za klicanjem Božje gnade in glej, da napreduješ na potu keršanske čednosti. K temu ti zamorejo pomagati dobre bukve, kterih v obilnosti imamo; pa tudi te male bukvice ti ne bodo brez koristi, ako jih hočeš le pridno in z vso pobožnostjo rabiti. — K temu pomagaj Bog! in naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas Boga!

Pervi del.

Navadne molitve.

V v o d.

Ko je stari očak Jakob na potu v Mesopotamijo na kamen se vlegel, je v sanjah vidil lestvico, ki je segla celo do neba, in po kateri so angelji gori in doli hodili. In vidil je celo Gospoda sloneti na tej lestvici, kateri mu reče: „Jaz sem Gospod, Bog Abrahama, tvojega očeta, in Bog Izakov; zemljo, na kateri spiš, bom dal tebi in tvojemu zarodu“. (I. Mojz. 28, 13.) Tudi mi vidimo lestvico, pa ne v sanjah, ampak

v resnici, naslonjeno na nebo, po kateri gori in doli hodijo angelji, kakor sredniki med ljudmi in med Bogom. Po tej duhovni lestvici tudi ljudje pridejo k nebu, in z nebes pa prihaja po njej blagoslov Božji k ljudem. Kakor ima pa vsaka lestvica dva stebra ali dve vereje, v katerih so nataknjeni klini; tako so v dveh duhovnih stebrih vterjeni klini, po katerih se zamore priti v nebesa. Vereje, stebra te duhovne lestvice sta pa češenje preblažene Device, nebes in zemlje Kraljice in pa češenje njenega prečistega ženina, svetega Jožefa, ki je ravno zvoljen varh vse katoliške cerkve. Po tej lestvici ne hodijo le angelji gori in doli, ampak vse keršanstvo urno hiti po njej tje do naj svetjšega Serca Jezusovega, ki je vir vse milosti, dobrote in vsega usmiljenja, da bi ravno tam milost in usmiljenje doseglo. Akoravno je duhovna revšina zares silno velika, odpad od pravega Boga tako grozovit in vnemarnost v dušnih zadevah dan današnji tako splošna, je pa ravno tako velika vnema svete cerkve, ki

skuša z vedno novimi pripomočki ljudi nazaj k Bogu pripeljati, ter si prizadeva z novimi molitvami mlačne predramiti ter jih zopet k Bogu napotiti, da bi po, na videz novih potih dosegli svoj namen, da bi Bogu služili, Boga ljubili.

Po vsih pokrajnah se je razlegal premili klic Jezusov: „Sin, hči, daj mi svoje serce!“ Mladi in stari, hiše, tudi cele soseske so se posvetile Jezusovemu Sercu v molitevni družbi. Na vse kraje se je blagoslovno širil zveličanski vpliv te splošne apostoljske molitve; ali zopet so vstale nove nadloge, nove reve, nove britkosti in tudi nove pregrehe. Preglejmo splošno ali posamezno mlačnost, vesoljno lenobo v zadevi dušnega zveličanja, spoznajmo sami svojo lastno slabost, ki dan za dnevom lahkomišljeno prelomujemo svoje še tako resnične in terdne sklepe; ko je naše serce tako merzlo pa tako napuhnjeno, naše duhovno oko tako slepo, naše moči pa tako slabe in revne; mar pri tem premisleku ne bomo se zgrozili in s pravičnim strahom se pretresli, kakor da

bi bilo presveto Serce Jezusovo v svoji dobroti opešalo, v svoji milosti omagalo? Zdelo bi se, kakor da bi ne bilo nobenega pota več čez to nezumno široko globino med nami in med naj svetejšim Sercem Jezusovim.

Ali, kjer je naj večji sila, tam je Božja roka mila. Na enkrat se razširi po vesoljnem keršanskem svetu s prečudno vnemo molitevna družba naše ljube Gospe presvetega Serca, in ves keršanski svet je pozdravil Marijo, pribežališe grešnikov, vselej usmiljeno Mater, ter si jo je izvolil, kakor Gospo presvetega Jezusovega Serca, in si jo postavil v splošno priprošnjico, da bi skozi njene premile roke v naj svetejši Serce Jezusovo položil želje in prošnje vseh ljudi. In kako se je ves verni svet razveselil, ko je bil izvoljen sveti Jožef patron in varh vesoljni katoliški cerkvi ter je bil ta zvesti prijatelj naj svetejšega Jezusovega Serca vsem pobožnim častivcem ravno tega presvetega Serca v novo, bolj serčno češenje priporočen. In sedaj zares vidimo to du-

hovno lestvico, kakor drugo Jakobovo lestvico, naslonjeno na nebesa, po kateri gori in doli hodijo angelji, ki prenašajo pobožne molitve ljudi v naj svetejši Serce Jezusovo, po kateri se vzdigujejo duše v dolгих romarskih verstah proti nebu, da bi v teh dnevih britkosti in žalosti poiskale tolažilo, moč in rešenje in bi v naj svetejšem Jezusovem Sercu, v tem gotovem pribežališu, našle pokoj in večni mir, in to na priprošnjo naše ljube Gospe, prečiste Device Marije in njenega deviškega ženina, sv. Jožefa. In že jih na sto tisuče zdihuje, v vselem spominu na Gospodove besede: kjer sta dva ali trije v mojem imenu zbrani, sem jaz med njimi: „Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas Boga“!

S tem prelepim zdihljejem se strinjajo svetniki v nebesih, ki so bili v življenju sosedje te družbe, ter po srečno prestanem terpljenju in boju v miru presvetih nebes kličejo: „Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nje!“ — Tako molijo uboge duše v vicah, ki

željno pričakujejo milostnega sadu tega presvetega Serca na priprošnjo preblazene Matere Božje, ter serčno hrepenijo, da bi skoraj gledali Boga in obhajali nebeško veselje z ljubo Gospo presvetega Serca. — Bolni, ubogi, zapušene in užaljene duše, ki so svoje prošnje udom te bratovšine in po njih preblazeni Devici izročili, kličejo preserčno in glasno: „Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas Boga!“

Da bi te splošne molitve toliko obilniši in toliko zdatniši bile, da bi se spolnila želja mnogoterih, naj bodo te male bukvice v znamnje splošne vdeležbe, kakor priprosto kazalo klicanju k naši ljubi Gospej presvetega Serca. Naj bi jih prav veliko serčno in pobožno molilo in vedno z novim zaupanjem in z vedno večji ljubeznijo klicalo: „Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas Boga!“

Jutrajne molitve.

**V imenu † Očeta, in † Sina
in sv. † Duha. Amen.**

(Vselej 50 dni odpustkov, kedarkoli se skesano prekrižaš in tako presveto Trojico zakličeš. Pij IX. 28. mal. serp. 1863. Še 100 dni zraven, ako se tudi z blagoslovljeno vodo pokropiš. Pij IX. 23. suš. 1866.)

Presveta Trojica, en sam Bog v treh osebah! terdno verujem, da si tu pričujoč. Molim te, o Jezus! hvalim te ter ti darujem v zedinjenji tvojega življenja, terpljenja in tvoje smerti, v zedinjenji z vsemi sv. mašami in sv. obhajili, z molitvami, s terpljenjem in z odpustki vseh katoliških kristjanov svoje misli, besede in djanja, ter te prosim, blagoslovi me in ohrani me v svoji gnadi.

Moj Jezus, usmili se me!

(100 dni odpustkov. Pij VII. 1817.)

Cešena si Marija . . .

O Gospa moja, o Mati moja!
tebi se vsega darujem; in da
se tebi vdanega skazem, ti danes
posvetim svoje oči, svoje ušesa,
svoje usta, svoje serce in sebe
popolnoma vsega. Ker sem tedaj
tvoj, o dobra Mati! varuj me,
brani me, kakor svojo lastnino
in posestvo. (100 dni odpustkov. Pij IX.
5. vel. serp. 1861.)

Angel Božji, ki si varh moj,
razsvetli me, varuj me, vodi me in
vladaj me, ker sem ti od Božje pre-
vidnosti izročen. (Vselej 100 dni odpust-
kov. Pij VII. 15. vel. travn. 1821.)

Vse iz ljubezni do Boga;
vse v presvetem imenu Jezuso-
vem. Naša ljuba Gospa presve-
tega Serca, prosi za nas Boga!
(100 dni odpustkov. Pij IX. 26. rož. 1866.)

Z znamenjem svetega križa nas odreši vseh naših grehov, o Gospod, naš Bog! V imenu Jezusa Kristusa vstanem; on naj me blagoslovi, on naj me vodi in pripelje v večno življenje! Amen.

Vsegamogočni, večni Bog! K tebi povzdignem v tej jutranji uri svojo dušo ter te v vsi ponižnosti molim. Hvalo rečem tvoji milosti, da si mene nevrednega obvaroval in zdravega obudil k novemu dnevu. O naj bo ta dan zame dan blagoslova; naj ga zvesto obernem v tvojo čast, v čast tvojim svetnikom in v zveličanje svoje in v zveličanje svojega bližnjega! Ti veš, o predobrotljivi Oče, da je moja volja dobra, moj sklep terden; pa tudi veš, kolikim nevarnostim je podveržena slabost moja. Sicer za terdno sklenem,

da hočem pridno delati, voljno
 terpeti in se serčno vojskovati;
 pa oh, moj Bog! kako lahko me
 premagajo moji dušni sovražniki!
 Zato pa na vse zgodaj kličem
 k tebi, o moj predobrotljivi Bog!
 bodi ti meni bramba in pomoč!
 Ali kaj bo nek izdala moja mo-
 litev, ki je le prošnja ubozega
 grešnika?

Kje hočem pomoči iskati? O
 saj vem! k tebi, o Mati Gospo-
 dova, pribežališe grešnikov, pre-
 sladka Gospa presvetega Serca
 Jezusovega, k tebi, o Marija!
 pribežim, ter te kličem za pomoč
 in priprošnjo tvojo! Saj ti toliko
 premoreš pri Sercu svojega Bož-
 jega Sina, ki je studenec vsega
 dobrega, vsega svetega. O Mati,
 poterčaj za me na Serce tega
 svojega preljubega Sina, da me

na ljubeznjivo, materno priprošnjo tvojo obvaruje vseh nevarnost tega življenja, zlasti še ta današnji dan, ktereга pod tvojim varstvom, o naša ljuba Gospa presvet. Serca! pričeti, prebiti in končati želim. Prosi za me, o preblazena Devica! da današnji dan z nobenim grehom ne žalim ali celo ne križam presvetega Serca tvojega Sina.

O presladka Gospa Jezusovega Serca! pridi mi na pomoč, reši me vseh zanjк hudobnega duha; zato se milo oziram k tebi, ter se za zmiraj in vsega izročim tvojemu maternemu varstvu. Posvetim ti danes svojega duha, z vsemi svojimi mislimi, svoje serce, z vsem svojim nagnjenjem, prav popolnoma vsega.

Vodi me ljubeznjivo po potu
 čednosti tje do nebes. Pa nočem
 izročevati le samega sebe; v lju-
 bezni in v duhu Božjega Zveli-
 čarja ti serčno izročim tudi vse
 nadloge svojih bližnjih. O naša
 ljuba Gospa presvetega Serca,
 vse prošnje soudov te bratovšine
 in vseh, ki so svoje nadloge v
 priprošnjo tvojo priporočili, —
 vse položi v Božje Serce svo-
 jega Sina ter sprosi grešnikom
 spreobrnjenje, pravičnim stano-
 vitnost, terpečim poterpežljivost,
 umirajočim usmiljenje, pokojnim
 pa večni mir. Sprejmi, o usmi-
 ljena Mati! dobrovoljno in dopad-
 ljivo mojo molitev; varuj in ohrani
 mene, vse moje in zlasti še nje,
 ki so se moji molitvi priporočili.
 Usmili se njih, ki se bodo danes
 iz tega sveta ločili, zlasti njih,

ki so bili tvoji častivci in pospeševavci tvojega češenja; sprosi jim milostljivo sodbo, ter jim s svojo priprošnjo tudi v vicah na pomoč pridi. Skaži se, o naša ljuba Gospa presvetega Serca, da si dobrotljiva in milostljiva Mati živim in mertvim, da te enkrat vsi hvalimo in častimo vso večnost. Amen.

Spoznano, hvaljeno, češeno, ljubljeno, časteno in poveličano naj bo vselej in povsod Božje Serce Jezusovo in prečisto Serce Marijno! (60 dni odpustkov enkrat na dan. Pij VII. 18. vel. serp. 1807.)

II.

Večerne molitve.

„Jezus, Marija!“ (50 dni odpustkov. Sikst V.)

Stoterna hvala vama bodi za vse dobre, za vso ljubezen in milost, ktere sta mi skazala današnji dan. Bodi meni grešniku, o moj Jezus! milostljiv in usmiljen; odpusti mi vse grehe, s katerimi sem te danes razžalil, in blagoslovi in varuj me nocojšnjo noč.

Večni Oče! darujem ti predrago kri Jezusa Kristusa v zadostenje za moje grehe in v potrebe sv. katoliške cerkve. (100 dni odpustkov vselej. Pij VII. 29. suš. 1817.)

Presladki Jezus, ne bodi mi sodnik, ampak Zveličar. (50 dni odpustkov vselej. Pij IX. 1853.)

Sladko Serce Marijno, bodi moje otenje. (300 dni odpustkov vselej. Pij IX. 1852.)

O moj preljubeznjivi Jezus! jaz I. I. ti darujem svoje serce, da se ti skažem hvaležnega in da svoji mnogi nezvestobi zadostim. Vsega se ti darujem, in s tvojo pomočjo sklenem, nič več ne grešiti. (Enkrat na dan 100 dni odpustkov pred podobo Jezusovega Serca. Pij VII. 1817.)

O Gospa moja, o Mati moja! tebi se vsega darujem, in da se tebi vdanega skažem, ti danes posvetim svoje oči, svoje ušesa, svoje usta, svoje serce in sebe popolnoma vsega. Ker sem tedaj tvoj, o dobra Mati! varuj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo. (100 dni odpustkov. Pij IX. 1861.)

Angel Božji, ki si varh moj, razsvetli me, varuj me, vodi me in vladaj me, ker sem ti od Božje previdnosti izročen. (100 dni odpustkov vselej. Pij VII. 1821.)

Moj Jezus, usmili se me! (100 dni odpustkov.)

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas Boga! (100 dni odpustkov. Pij IX. 26. rožn. 1867.)

V tvoje roke, o moj Jezus, izročim svojo dušo.

Pod tvojo pomoč in varstvo pribežim, o Marija! prosi za me, ubozega grešnika, zdaj in ob moji smertni uri. Amen.

Zopet je pretekel en dan. Prešle so za mojo neumerjočo dušo toliko drage ure. Nobenega trenutka današnjega dne nikdar več nazaj ne bo, tudi nobene priložnosti ne, v katerih bi si bil

lahko obogatil svojo neumerjočo dušo — tudi toliko nagibov k dobremu, občutljejev gnade in tolažil Gospodovih več nazaj ne bo. Oh, zopet sem bil tako nezvest svojim sklepom, tako merzel v sv. ljubezni Božji, tako mlačen, tako len v dobrem, tako reven in slab. — In ker je spanje smerti podobno, kaj bi bilo z menoj ubogim, ako bi nocoj to noč bil poklican iz tega sveta, in bi mogel odgovor dati od celega življenja svojega? Če bi se pred menoj zverstili vsi dnevi mojega življenja z vsemi grehi in slabostmi, z vsemi neporabljenimi klici k dobremu; bi se prikazali z ojstrim obražtom toliki nespoznani, neobjokani grehi, toliko dvomljivih spoved, nespokorjeni dnevi, življenje polno nezvestobe, polno pregreh

in slabost! — Me mar strašna misel dolzega smertnega spanja ne bo presunila, me ne bo pretresla? O moj Bog! kje bom dobil tolažilo pri tako resnobnih mislih? Komu hočem potožiti, pred kom se zjokati zavoljo netolažljivega stanja svojega britkega serca? Urno zginja moje življenje, kakor senca na steni minejo dnevi mojega popotovanja. In ne da bi se bližal svojemu Bogu, le še oddaljujem se od njega, ter sem poln mlačnosti, revšine in greha.

Pred teboj, o usmiljeni Jezus! moje edino tolažilo in moje pribežališe, danes objokujem svojo revšino, svoje grehe in svoj dolg. K tebi, o Jezus! skesano kličem, odpusti, prizanesi mi zavoljo neskončnega usmiljenja svojega pre-

svetega Serca! O moj Jezus, odpusti mi zavoljo obilnih solza, ktere si za me pretočil; odpusti mi zavoljo neskončne ljubezni, s katero si na križu umirajoč molil za sovražnike svoje. O nikar ne pripusti, da bi poginil v svoji revšini, se pogubil v svoji mlačnosti; reši me, vzdigni me v svoji neskončni ljubezni; o moj Jezus, usmili se me!

O da bi te zamogel vredno zahvaliti za vso ljubezen, za vso milost, za vso dobroto! Hvalim tvoje usmiljenje, ter te molim z vsemi angelji in svetniki nebeškimi; molim te z vsemi pobožnimi kristjani in ti za svojo slabo molitev nadomestim ljubezen preblazene Device, njeno molitev, njeno hvaljenje in njeno češenje. Darujem ti vse udarce svo-

jega serca, vse svoje misli in želje; zedinim se z vsemi dobrimi deli, z molitvami, z zasluženji, s terpljenji in boji, ki bodo to noč dopadle tvojim očem in ko te še te milosti prosim, da naj bom deležen vseh svetih odpustkov, pa vse položim v roke preblažene Device Marije s klicanjem: Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas Boga!

In k tebi, o naša ljuba Gospa! se še enkrat ozrem, ter te preserčno prosim, razprostri svoj materni plajš, vzdigni svojo blagoslovečo, mogočno roko; varuj in blagoslovi me, pa sprosi mi od svojega Božjega Sina odpuščenje, usmiljenje in milost njegovo. Ogerni s svojim materinim plajšem vse, ki so se moji slabi molitvi priporočili; sprejmi

z materno ljubeznijo vse, ki bodo to noč klicali na tvojo pomoč; vse in zlasti nje, ki bodo nastopili dolgo pot v neznano večnost. Zavoljo presvetega Jezusovega Serca nam sprosi, da nam bo Gospod milostljiv in usmiljen.

Sladko Serce Marijno bodi moje otenje. (300 dni odpustkov. Pij IX. 1852.)

Prekrižaj se in reci: Jezus Nazareški, kralj Judov, sin Davidov, varuj me nagle in neprevide ne smerti!

Sv. Jožef, patron umirajočih, prosi za me! **Sv. Barbara**, prosi za me! **Sv. Alojzi**, prosi za me! Vsi svetniki in svetnice Božje, prosite za me!

Presveto Serce Jezusovo, usmili se me! (100 dni odpustkov. Pij IX. 1867.)

Neomadežano Serce Marijno,
prosi za me! (100 dni odpustkov. Pij IX. 1867.)

V imenu Očeta, in Sina in
sv. Duha. (50 dni odpustkov. Pij IX. 1863.)

Hvaljen bodi Jezus Kristus!
Na vekomaj! Amen. (25 dni. Sikst V.)

III.

Perva sveta maša.

Gospod Bog je govoril po svojem preroku Malahiju, da se mu bo na vseh krajih darovalo, in čista daritev se bo opravljala njegovemu imenu, ker veliko bo njegovo ime med narodi. (1, 11.) In ta daritev je sveta maša, ki se daruje na vseh krajih vesoljnega sveta, odkar jo je Gospod opravil na križu, kjer je svojo drago kri prelil in si svoje

naj svetejši Serce prebosti dal. Pri severu in jugu, na vzhodu in zahodu so Gospodu postavljeni altariji, na katerih se vsako uro po noči in po dnevu opravlja ta presveta, Bogu naj dopadljivši daritev. „Ta je moj preljubeznjivi Sin, nad katerim imam jaz vse svoje dopadajenje“, nam pravi Vsegamogočni, kedar njemu v hvalo in v čast, v zahvalo in prošnjo prinesemo ta presveti dar. Saj je njegov preljubeznjivi Sin Jezus Kristus, ki je dar in darovavec ob enem, ter on sam to presveto daritev Bogu naj dopadljivši stori.

Gospod nima dopadajenja ne nad divjim neverskim darovanjem, ne nad skervijo oblitim altarjem Izraelskega ljudstva; ampak njemu je dopadljiva le daritev križa, pri kateri je solnce otemnelo, je zemlja se tresla, ker je umiral Bog in človek. Njemu dopade nekervava daritev sv. maše, kjer ravno tisti Jezus se zopet, pa nekervavo nebeškemu Očetu za nas uboge grešnike daruje.

Zares! ako bi te daritve ne imeli,

kako bi grešni svet mogel tako dolgo obstati. Saj bi v kazni za hudobije današnjega sveta mogel vžgati vsak blisk, in naj manjši potres v globočino zemlje bi mogel razrušiti njeno poveršje ter napraviti nov vesoljni potop. Sveta maša pa je tisti milostni strelovod, na katerem se ohladi serd Božji in kateri nas z razžaljenim Bogom zopet spravi. Vdeležujmo se toraj radi, pogosto in pobožno te presvete daritve. Kar je svitlo solnce med zvezdami na nebu, to je pobožnemu in vnetemu kristjanu sveta maša med vsemi drugimi vajami.

Marsikdo si želi, da bi kušnil zemljo svetih krajev v Palestini, ali saj vidil kraje, kjer je hodil naš Gospod, mi pa porabimo zvesto in z živo vero in s terdnim zaupanjem blaženi čas svete maše, ter si prav živo pred oči postavimo, da se pri sveti maši opravlja ravno tista daritev, ki se je nekdanj na Golgati opravila. Naš mali trud ne bo zastonj. Celi dan bo blagoslovljen; odpuščenje grehov, pomnoženje gnade Božje, moč in posebno podporo

v skušnjavah, tolažbo in veselje ob zadnji uri; vsega tega se vdeležujemo pri daritvi sv. maše.

Večkrat bi bili radi z Magdaleno pod Jezusovim križem na Golgati, da bi z lastnimi očmi vidili, kako je bil vesoljni svet odrešen. O kako željno bi nabirali kapljajočo kri Jezusovo, da bi z njo svoje pregrešne oči, svoje merzlo serce in svojo obteženo vest čisto izmili. — Bodi potolažena, duša moja! le pridi s solzami in s pokoro sv. Magdalene, z oblačilom nedolžnosti sv. Janeza in z ljubeznijo in s stanovitnostjo žalostne Matere Božje k daritvi sv. maše, pa v živi veri premisli, da se tu daruje ravno tista rešnja kri, ravno tisti Jezus, ki je nekdej na križu svoje življenje dal za sovražnike svoje.

Objokujmo tu skesano svoje obilne pregrehe, storimo pri sv. maši prav terdne, resnične sklepe ter prav serčno prosimo preblaženo Devico, da naj ona prosi za nas, kakor je nekdej pod križem za vse grešnike jokala, terpela in molila. Zato se obernimo k svoji ljubi

Gospej presvetega Serca, ter v njene roke položimo svoje prošnje, svoje molitve in svoje sklepe.

Molitve od začetka sv. maše do darovanja.

Bodi pozdravljena naša ljuba Gospa presvetega Serca, ki si rodila, redila in zredila njega, ki vlada nebo in zemljo od vekomaj do vekomaj! Bodi pozdravljena naša ljuba Gospa presvetega Serca Jezusovega, ki si bila od Najvišega vredna spoznana, da si kot izvoljena Mati Jezusova to naj svetejši Serce vpodobilo s svojo presveto in nedolžno ker-vijo! Bodi mi pozdravljena! Ako se jaz naj bolj ubogi grešnik k tebi ozrem, ako premišlujem tvojo slavo in tvojo čast, zavoljo ktere si zmed vseh Evinih hčer izvo-

ljena hči večnega Očeta, nevesta sv. Duha in Mati Zveličarja sveta; ako pregledujem blišobo tvojih čednost pa zraven svojo revšino, tvojo svetost pa svojo pregrešnost, tvojo ljubezen in toliko usmiljenje tvojega preljubega Sina pa zraven svoj vedni odstop od potov njegovih zapoved; ako to vse pregledujem in premišljudem, mar ne bom v žalosti in v obžalovanju čez svoje grehe terkal na persi, in spoznal svoje uboštvo, da sem kriv, da sem kriv, da sem hudo kriv?

K tebi, o ljuba Gospa presvetega Serca! se zaupljivo oziram, ter prosim tebe, preblažena Devica, prosim sv. arhangelja Mihaela, sv. Janeza, sv. aposteljna Petra in Pavla in vse blažene in svetnike nebeške, pro-

site za me, da usmiljenje in gnado zadobim, da bom vreden sadu te nekervave daritve, sv. maše, tega nezmernega zaklada vseh gnad, tega svetega dejanja Božje milosti in dobrote.

Gospod, usmili se nas! Kriste, usmili se nas! Gospod, usmili se nas!

Čast bodi Bogu Očetu, in Sinu in sv. Duhu; kakor je bilo v začetku, in zdaj in na vekomaj! Amen.

Bodi pozdravljena, naša ljuba Gospa presvetega Serca, ki si rodila, redila in zredila njega, pri čigar prihodu na ta svet so angeljski kori prepevali: Čast Bogu na višavi in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje!

Tebe, o Gospod! hvalimo in častimo, tebe molimo in te sla-

vimo. Tebe hvalimo zavoljo tvojega velicega veličastva. Gospod! Bog! kralj nebeški! Bog! Oče! Vsegamogočni! Gospod! Bog! Edinorojeni, Jezus Kristus! Gospod! Bog! Jagnje Božje! Sin Očetov, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas! Ki odjemlješ grehe sveta, usliši naše preserčno zdihovanje! Ki sediš na desnici Boga Očeta, usmili se nas! Ker ti sam si svet, ti sam Gospod, ti sam Najviši, Jezus Kristus, s sv. Duhom v veličastvu Boga Očeta. Amen.

Po opominu mašnikovem hočemo moliti ter svoje molitve skleniti s sveto cerkevjo, z izvoljenimi v nebesih, s terpečimi dušami v vicah in z vsemi pobožnimi kristjani, ki še bivajo v tej solzni dolini.

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, ki si zakladnica tega svetišča, ti sprejmi vse molitve in prošnje vesoljnega keršanstva ter jih izroči temu presvetemu Sercu, da bo katoliška cerkev po vsem svetu razširjena; v miru in edinstvi vseh knezov in poglavarjev; da v živi veri in spoznanju njegovega presvetega imena do konca stanovitna ostane.

Naša ljuba Gospa presvetega Serca! prosi pri Jezusovem Sercu za našega svetega Očeta I., da ga Gospod, ki ga je v poglavarja svoji cerkvi odbral, zdravega in terdnega v vladanju svoje svete cerkve ohrani. Prosi za vse viši pastirje, za škofe, mašnike in služabnike cerkvene, da z Božjo pomočjo v cerkveni službi zvesti ostanejo.

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, bodi ti nam mogočna priprošnjica pri tem naj svetejšem Jezusovem Sercu, da bo svet vseh zmot očišen, da bolezni pohenjajo, lakota zgine, ječe se odprejo, vezi in verige odklenejo, bolniki zadobé poterpežljivost in zdravje, žalostni tolažilo in vsi mi ubogi grešniki pomoč v vseh potrebah svojih.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca, potegni se za nedolžnost naše mladosti, sprejmi v svoje materno varstvo vse svoje otroke in častivce; ne pozabi ubogih duš v vicah; ter nas enkrat vse pripelji v večne nebesa, da zamoremo tam s teboj vred Boga častiti in hvaliti od vekomaj do vekomaj. Amen.

Mar se ne bomo s terdnim

zaupanjem ozirali k tebi, ki, kakor naša druga kraljica Estera slišiš besede kralja vseh kraljev: „Quid petis, regina?“ „Kaj hočeš kraljica?“ In v sv. pismu beremo to le:

„Tretji dan pa je oblekla Estera kraljevske oblačila, in je stopila v vežo kraljeve hiše, ki je bila znotraj kraljevemu stanovanju nasproti; on pa je sedel na svojem stolu v dvorni sejnici, hišnim vratam nasproti. Ko je tedaj vidil kraljico Estero stati, je dopadla njegovim očem, in stegnil je proti njej zlato palico, ki jo je v roci držal. In ona je pristopila in kušnila konec njegove palice. In kralj ji je rekel: Kaj hočeš, kraljica Estera? Kakošna je tvoja prošnja? Ako tudi polovico kraljestva prosiš,

dalo se ti bo . . . In Estera mu je odgovorila: Ako sem milost našla v tvojih očeh, o kralj! in če tebi dopade, pusti meni moje življenje, za katero te prosim, in moje ljudstvo, za katero te milo prosim“. (Ester. 5, 7.)

Naša ljuba Gospa presvetega Šerca! Srečna si, o Marija, ki si verovala; ker zgodilo se bo vse, kar ti je bilo razodeto od Gospoda. Blažena si med ženami in blažen je sad tvojega telesa, Jezus! Marija, kraljica vseh devic, kraljica nebeška, prosi za nas!

Da pa Jezus zares usliši prošnje preblažene Device, nam spričuje sv. evangeli od ženitnine v Kani, kar nam popiše prvi in naj zvestejši služabnik Marijin v 2. poglavju, takole:

„In tretji dan je bila ženitnina v Kani galilejski, in Mati Jezusova je bila tam. Bil je pa tudi Jezus povabljen in njegovi učenci na ženitnino. In ko je vina zmanjkalo, reče Mati Jezusova njemu: Vina nimajo. In Jezus ji reče: Žena! kaj je meni in tebi mar? Moja ura še ni prišla. Njegova Mati reče služabnikom: Karkoli vam poreče, storite. Bilo je pa tam šest kamnatih verčev postavljenih po šegi judovskega očiševanja, kateri so držali po dve ali tri mere. Jezus jim reče: Napolnite verče z vodo. In so jih napolnili do verha. In Jezus jim reče: Zajmite zdaj, in nesite starašinu. In so nesli. Ko je pa starašina v vino spremenjeno vodo pokušil, in ni vedil, od kod da je (služabniki pa, kateri so vodo zaje-

mali, so vedili), pokliče starašina ženina, in mu reče: Vsak človek da dobro vino prvič, in kedar se napijejo, tedaj slabšega; ti pa si dobro vino do zdaj prihranil. Ta začetek čudežev je storil Jezus v Kani galilejski, in je razodel svoje veličastvo; in njegovi učenci so vanj verovali“.
(Jan. 2, 1 — 11.)

Poj in prepevaj vse dni Marijno slavo in hvalo. Ona je druga Estera, ki velikrat prosi za svoje ljudstvo, pa prosi Jezusa, ki vselej posluša prošnjo svoje Matere, ki je tako ljubeznjivi Oče, mili sodnik, usmiljeni odrešenik v vseh potrebah in nadlogah.

Zares, jaz verujem v Jezusa Kristusa, edinorojenega Sinu Božjega, ki je rojen od Boga Očeta od vekomaj, Bog od Boga,

luč od luči, pravi Bog od pravega Boga, spočet ne narejen, enega bitja z Očetom, po katerem je vse storjeno. Ki je zavljo nas ljudi in zavljo našega zveličanja prišel z nebes, od sv. Duha spočet, iz Marije Device meso na se vzel in se včlovečil. Ki je tudi za nas križan bil, pod Poncijem Pilatom terpel in bil pokopan. Ki je tretji dan vstal po pismu. Je šel v nebesa in sedi na desnici Boga Očeta. Ki bo v veličastvu zopet prišel, soditi žive in mertve, in čigar kraljestva konca ne bo.

Verujem, da je Jezus Kristus res, resnično in bistevno pričujoč v naj svetejšem zakramentu altarja, da je sv. maša nekervava daritev, vedni spomin kervave daritve na križu, kjer se

on sam Vsegamogočnemu za naše grebe vnovič daruje. Tam, tako živo verujem, je pričujoče iz ljubezni do nas goreče Serce Jezusovo, njegove prebodene roke, njegove oči, njegove noge, pričujoč je Jezus Kristus, kakor Bog in človek. Jaz verujem, da on, ki je na Kananski ženitnini vodo v vino spremenil, tudi zdaj po besedi svojega nadomestivnega mašnika, kruh in vino v svojo presveto meso in kri spremeniti zamore. V tej veri hočem živeti in umreti; za to vero sem pripravljen, svojo kri preliti, v zahvalo za vse dobrote, za njegovo terpljenje na križu, za njegovo neskončno ljubezen v naj svetjšem zakramentu altarja, in vedno bi klical: „Češeno in hva-

ljeno naj vedno bo — presveto Rešnje Telo!“

Verujem, da je Marija brez madeža izvirnega greha spočeta, Devica pred in po porodu ostala, ki z dušo in s telesom, kakor naša priprošnjica v nebesih kraljuje, kamor zaupljivo kličemo: Potegni se za vse naše zadeve, za naše zdihljeje in vse terpljenja tega življenja, kakor si na Kananski ženitnini potrebe sva-tov svojemu sladkemu Jezusu ljubeznjivo priporočila.

K tebi zdihujemo: Sprosi nam, da bo naša vera vterjena in pomnožena in da v tej sveti veri do zadnjega zdihljeja svojega življenja stanovitni ostanemo. Amen.

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas Boga!

Od darovanja do povzdigovanja.

Sprejmi, o sveti, vsegamogočni Bog! ta neomadežani dar, kruh in vino, katerega ti darujem z darovavnim mašnikom, v imenu in namesto vseh stvari, z Jezusom — v njegovem spoznanju in v njegovi ljubezni — z Marijo, z vsemi angelji in svetniki, zedinjenega z vsemi sv. mašami pretečenih, sedajnih in prihodnjih časov, z vsemi sv. Obhajili, čednostmi, terpljenji in boji vsacega posameznega kristjana, v oziru na neskončno zasluženje terpljenja in smerti Jezusa samega. — Darujem ti to presveto daritev, kakor dar molitve, da tvoji notrajni in zunajni časti skažem svojo preponižno vdanost; kakor dar zahvale za sleherno dobroto po-

sebej v celi naravi, gnadi in časti, ktero koli si skazal Mariji, vsem angeljem in svetnikom, in vsem izvoljenim in tudi meni, in ktere boš še skozi vso večnost skazoval. Darujem ti to presveto daritev, kakor dar sprave, v odpušenje vsacega greha od Adama do konca sveta; in poslednjič, kakor dar prošnje, za vse, kar ti dopade podeliti meni in vsem ljudem.

Sprejmi pa ta dar, o neskončno dobri Bog! kakor si sprejel dar starega očaka Abrahama, in kakor si sprejel preimenitni dar preblazene Device v tempeljnu, v posebno zahvalo, da si preblazeno Devico milostljivo izvolil v Mater svojemu Božjemu Sinu, za veliko sprednost njenega neomadežanega spočetja, za njej izrečeno spo-

znanje, da je naša ljuba Gospa
 presvetega Serca, in za njen
 blagoslov, kterega zdaj svojim
 častivcem tako obilno deli. Sprejmi
 nas, v duhu ponižne in skesane,
 da bo tvojemu obličju, o Gospod
 in Bog! dopadljiv in všečen naš
 dar. O Bog, ne pogubi s hudob-
 nimi moje duše, ne z možmi kervi
 mojega življenja. Spomni se, o
 Jezus! svojega terpljenja in svoje
 smerti, ktero si prestal za mojo
 neumerjočo dušo; spomni se toli-
 kih solza preblazene Device in
 moje Matere Marije, ktere je pre-
 točila za me. Ne obrni svojega
 obličja od mene, o preljubi moj
 Jezus, to te prosim zavoljo lju-
 bezni tvojega presvetega Serca,
 da ti dopade moja molitev, zedi-
 njena z vsemi brati in sestrami
 v hvalo in slavo tvojemu sv. imenu,

v naš prid in v korist tvoji sv. cerkvi.

Po tvoji nerazumljivi ponižnosti in priprostosti, s katero si po natornih zapovedih toliko mesecev tako skrito bival, po tvojem rojstvu in tvoji mladosti, po tvojem tihem terpljenji, molitvi in delovanji kakor tesarski sin pri Mariji in Jožefu, te prosimo, o prečastni Jezus! očisti z neomadežano čistostjo, s katero si ozaljšal Marijo, svojo izvoljeno Mater, tudi naše telo in našo dušo, spreoberni našo mlačnost z močjo njene priprošnje pri tvojem najsvetejšem Sercu v serčno ljubezen, da vse svoje hude nagnjenja zamorimo in postanemo in ostanemo živ, svet in tebi dopadljiv dar.

Zares vredno in pravično, spodobno in zveličavno je, da tebi,

sveti Oče, vsegamogočni Gospod in večni Bog! zmiraj in povsod hvalo dajemo, da te slavimo, povikšujemo in častimo v moči, katero ima neomadežana Kraljica in Gospa, ktera je edinorojenega s obsenčenjem sv. Duha spočela in brez zgube svojega devištva svetu večno luč rodila, Jezusa Kristusa, Gospoda našega; po katerem tvoje veličastvo angelji hvalijo, gospostva molijo, oblasti v strahu častijo, nebesa in nebeške moči in zveličani Serafini enoglasno veselo prepevajo; s kterimi tudi mi svoje glasove zedinjamo, te prosimo in s ponižnim spoznanjem pojemo: Svet, svet, svet si ti Gospod, Bog vojskinih trum, nebo in zemlja sta polna tvojega veličastva, češen bodi, ki pride v Gospodovem imenu, Kristus Je-

zus, Sin Device, hosana na višavi!
 — Priporočimo ti tudi, o predobrotljivi Oče! vse svoje, starše, sprednike, brate in sestre, vse bratovske ude, otroke, znance, prijatle in sovražnike, dobrotnike, in zlasti tiste, ki so se naši slabi molitvi priporočili. Spominjaj se, žalostna Mati, tistega britkega trenutka, kedar si srečala svojega s težkim križem obloženega Sina. Po tistih solzah in po tvojem takratnem serčnem občutljeji te prosim, spremeni naše zemeljsko terpljenje s svojo priprošnjo v večno nebeško veselje; očisti naše serca in stori jih vredne, da bomo vselej deležni sadu Jezusove smerti in deležni sadu vrednega Obhajila, kjer se nam daje zastava večnega življenja Jezus Kristus, češen na vekomaj. Amen.

Od povzdigovanja do zavživanja.

Rosite ga nebesa, in zemlja naj ga da; tako je željno zdihovalo Izraelsko ljudstvo po Zveličarju sveta blizo do štiri tisuč let.

O polnoči se je poslednjič prikazal, on knez pravega miru, on Odrešenik in Zveličar vsega ljudstva. Rojen iz Device Marije leži pred njo jokajoče dete, ki je v nebesih se veselilo, pa ta svet viditi želelo. Angelji so prišli z nebes, ter so vsi zavzeti in začudeni v ponižnem moljenju na svojih obrazih pred njim. Kakošna nerazumljiva, nebeška radost, kakošno sveto veselje je bilo za deviško Božjo porodnico, ko je pervikrat svoje preljubeznjivo dete v svoje naročje vzela, ga kuševala in s solzami nebeške zamaknjenosti ga

oblivala! Kakošne čutila hvaležnosti, hvale in zahvale je ona, naj svetejši zmed vseh svetih, takrat v svojem Sercu čutila, ko je obličje svojega Zveličarja gledala in molila, ko je preblazena Mati vesoljnega Odrešenika per-vikrat zapazila in slišala njegovo ljubezni polno Serčice bítí in je to presveto Serce na svoje lastno radosti polno serce položiti zamogla!

Kako je pač sveti Jožef v naj večí ponižnosti jokál pred tem presvetim detetom in si je komaj upal, svoje oko oberniti na te presvete očice Božje! — Kmalo pridejo tudi priprosti, pobožni pastirci, ki se zadosti prečuditi ne morejo, in svetega zamaknjenja vsi prevzeti, položijo k jaslicam svoje uboge in borne darove!

Sveto zamaknjenje, nebeška radost in srečno zveličanje je napolnovalo v tihi polnočni uri zapuščen hlev pri Betlehemu. —

Ravno tako je tudi zdaj pričujoče tisto premilo dete; resnično je pričujoč tukaj na altarju moj Odrešenik in moj Zveličar. Vera mi pravi, da na altarnih plenicah leži ravno tisto dete Jezus, ki je enkrat v jaslicah ležalo; in vendar ne občutim nobenega zamaknjenja v svojem merzlem in revnem sercu! Kje so čutila hvale, molitve, vdanosti, ponižnosti in ljubezni?

O jaz ubogi revež! Zato pa le pribežim k tebi, o presrečna Božja Mati, sveta Marija! ter te prosim in zarotim pri tvoji materni ljubezni, podaj svojemu Jezušku čutila mojega serca, ki je

sicer odkritoserčno, pa vendar tako merzlo moli: O Jezus, tebi živim! o Jezus, tebi umerjem! o Jezus, tvoj sem živ in mertev! o Jezus, moje vse.

Pa sveto povzdigovanje me ne spominja le na prečastno rojstvo Jezusovo, ampak še posebno na njegovo smert na križu. — Ozri se tje, moja duša! in premišluj svojega umirajočega Zveličarja, visečega med nebom in zemljo, nabitega na lesu križa, obdanega z ranami in s kervijo, s ternjevo krono, v zaničevanju in zasramovanju. Predrage kapljice njegove kervi padajo na zemljo iz neštetilnih ran njegovega razmesarjenega telesa. Njegovo presveto Serce se kerčevito stresa v neznanih bolečinah zavoljo nas ubogih grešnikov. Stresa se nje-

govo Serce v prestrašni britkosti, ker pred umirajočim očesom mojega Odrešenika se vleče vsa germada mojih grehov; on vidi vse gnade in milosti Božje in neštevilne klice in opomine k dobremu; pa vidi tudi mojo nezmerno lenobo in mlačnost. Prikažejo se vsi deli njegove neskončne ljubezni proti meni, toliko sv. Obhajil, tolikratne sprave v sveti spovedi, pa tudi moja vedna neobčutljivost, moja nezvestoba in moji grehi. — Ni čuda, da moj Zveličar v obilnosti svojih britkost zdihuje: „Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?“ Oh Jezus! jaz sem te zapustil, pa tako nehvaležno sem te zapustil, ter sem se od tebe proč vernil. S tvojimi sovražniki sem se spajdašil. Oh, zapustil sem tebe, ki si pri sv.

Obhajilu z vso gorečnostjo svoje ljubezni moje serce tolikrat ogreval in se meni tako milostljivega skazoval!

O moj Jezus! kako grozovito me peče misel, da boš tudi ti mene zovoljo mojih grehov zapustil, kedar se bom morebiti po tebi oziral, ko bom na smertni postelji zdihoval in svoje hudo-bije pregledoval, ter se k tebi nazaj povračeval.

Marija, naša ljuba Gospa presvetega Serca! ki pod križem svojega zapušenega, terpečega Jezusa nisi zapustila, da si še zadnji udarec njegovega usmiljenega Serca nebeškemu Očetu za nas grešnike darovala; o ne zapusti me nikdar, in sprosi mi pri svojem Božjem Sinu milost

in odpušenje mojih grehov in moč resničnega poboljšanja.

O Jezus, dodeli nam grešnikom, svojim služabnikom, ki zapramo na velikost tvojega usmiljenja, milostljivo resničen delež s sv. aposteljni, z mučeniki, z Janezom, Štefanom, Matijem, Barnabom, z Agato, Lucijo in Nežo, z vsemi spoznovavci, devicami in z vsemi nebeškimi prebivavci; pripelji nas v njihov delež, ne sicer oziroma na naše zasluge, ampak oziroma na tvojo milost in usmiljenje, o moj Jezus po odpušenju vseh naših pregreh.

In zato vnovič kličem: **O Jagnje Božje**, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas! **O Jagnje Božje**, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas! **O Jagnje**

**Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
dodeli nam mir! Amen.**

Od sv. Obhajila do konca sv. maše.

**O moja preljuba, žalostna
Mati! s kako neizrečeno bolečino
si pač sprejela v svoje materno
naročje kervavo telo svojega pre-
ljubeznjivega Božjega Sina, ke-
dar je bil snet s križa? Kako
hud meč nezapopadljivih bolečin
je presunil takrat tvoje deviško
serce! Tvoje britke solze so
oblivale razmesarjeno telo tvo-
jega toliko ljubljenega Sina, ter
so skozi s sulico odperto stran
tekla v naj svetejši Serce tvojega
presladkega Jezusa. Po teh sol-
zah, ktere te prav za prav delajo
žalostno Mater Jezusovo, s tem
pa tudi našo ljubo Gospo Božjega**

Serca Jezusovega; po nezmerno veliki ljubezni in po neizrečeni bolečini, s katero si ti kervavo telo Jezusovo v svoje naročje vzela, te prosim, pridobi mi prav serčno ljubezen do Jezusa in pridobi mi tudi gnado, da tvojega preljubeznjivega Sina prav pobožno saj po duhovno zdaj sprejemem v svoje serce.

Zavoljo svojih pregreh sicer nisem vreden, o moj preljubi Jezus! da bi te sprejel v svoje serce. Odpusti mi pa vse moje pregreške; prosim te lepo, odpusti mi vse moje hudobije in pridi k meni! Pridi, o moj Jezus, ogenj nebeški, pridi in pokončaj v meni vse, kar je tebe nevrednega, kar je tebi nedopadljivega. Jaz hrepenim po tebi, pridi, obiši me in poterdi s svojo gnado

mojo vero, moje upanje in mojo ljubezen. (Sprejmi Jezusa po duhovno, ter si misli, da ga v resnici v svojem sercu imaš.)
 — O moj Jezus, kolika gnada, kolika sreča, da se ponižaš in v mojem sercu prebivaš! O da bi se v mojem sercu vnel ogenj tiste ljubezni, s katero so vneti Serafini, ki te v večni molitvi častijo! Jezus, tebi živim; Jezus, tebi umerjem; Jezus, tvoj sem živ in mertev. Amen.

O Marija, kraljica nebeška, Mati Jezusova, naša Gospa presvetega Serca, mar nisi zares moja Mati, ko se je tvoj Božji Sin v sv. Obhajilu tako tesno z menoj sklenil? Skaži se mi toraj zares ljubo, naj boljši Mater; pomagaj mi, da zanaprej tvojega in svojega Jezusa preserčno ljubim in da zavoljo moje nezvestobe in

zavoljo mojih grehov nikoli več ne pojde iz mojega serca. Ljuba Gospa presvetega Serca, poterkaj zdaj na presveto Serce Jezusovo, prosi ga, da se usmili moje revšine, me naj večega hudega, vsega greha, obvaruje ter me enkrat z vsemi svetniki v večnem zedinjenji v nebesa pripelje.

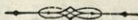
O sladka Mati, po tolikih zdihljajih in po vseh solzah, ktere si pri terpljenji in pri smerti Jezusovi pretočila, te prosim, pridobi meni in vsem mojim gnado in usmiljenje, stanovitno poboljšanje življenja, odpušenje vseh rastresenost in pregreškov, katerih sem se pri tej sv. maši zadolžil. Blagoslovi me pri mojih delih in opravilih. Spomni se ubogih duš v vicah in sprosi jim večni mir in svete nebesa, po

kterih vedno želim in hrepenim.
Amen.

Hvala presvetega Božjega imena.

Bog bodi hvaljen! hvaljeno njegovo presveto ime; hvaljen bodi **Jezus Kristus**, pravi **Bog** in človek; hvaljeno njegovo presveto ime **Jezus**! Hvaljen bodi **Jezus** v naj svetejšem zakramentu altarja! Hvaljena bodi veličastna **Mati Božja**, preblazena **Devica Marija**; hvaljeno njeno sveto, neomadežano spočetje; hvaljeno bodi ime **Device Marije**! Hvaljen bodi **Bog** v svojih angeljih in svetnikih! **Amen.**

(1 leto odpustkov vselej. Kdor vsaki dan opravi to hvaljenje, zadobi enkrat v mesecu popolnoma odpustek z navadnimi pogoji. Pij IX. 8. vel. serp. 1847.)

IV.

Spovedne molitve.

Kdor sam sebe sodi, ne bo sojen.

V naše naj večí tolažiló, v odpúšenje grehov in v posvečenje ljudi je neizrečena ljubezen presvetega Jezusovega Serca znajdla preimeniten pripomoček; in ta je zakrament sv. pokore. V tem zakramentu se lahko vselej zopet očistimo vseh svojih storjenih grehov, zadobimo vnovič po grehu zgubljeno posvečujočo gnado Božjo, ktera vse naše dejanje, dela, molitve in terpljenja za večno življenje zasluživne dela. Le pogosto in z vso skerbjo se vdeležujmo tega sv. zakramenta. In ravno za to glejmo na to le:

Vsaki večer sprašuj pred očmi naše ljube Gospe presvetega Serca svojo vest prav skerbno čez vse dejanje in nehanje pretečenega dneva. Ko pa greš k spovedi, prosi prav serčno sv. Duha za gnado razsvetljenja; preglej vsak večer storjene izpraševanja od svoje zadnje spovedi, postavi se v duhu pod križ Jezusov k žalostni Materi Božji, obžaluj in objokuj z Božjo pomočjo vse svoje grehe, ter stori terden sklep, posebno oziroma na posamezne pogreške, ktere hočeš do prve spovedi popolnoma zapustiti. Spovej se skesano, ponižno, odkritoserčno, do sebe oestro, da potolažen zaslišiš besede: „Pojdi v miru, tvoji grehi so ti odpušeni, pa nikar več ne greši“. Moli in opravi natanko naloženo pokoro, ter si oziroma na čas in okolišine še sam naloži kaj dobrega, kakor te bo spokornost in dobra volja napotila. Ako imaš le male grehe, se jih ob kratkem, pa čisto obtoži, prideni ali povej iz poprejšnjega življenja kaki greh, od kterega se bojiš, da bi se ne bil še čisto ga spovedal, ali da si ga še

premalo obžaloval. Premišljuj vselej po zapovedih vse svoje grehe, tudi poprejšnje, ter tako v daljnem času ponoviš vse svoje spovedi in z Božjo pomočjo dosežeš popolni mir in zadovoljnost sam seboj. Kdor sam sebe sodi, ne bo sojen.

a. Molitve pred spovedjo.

Prošnja za razsvetljenje.

S sramoto in z žalostjo obsut, pridem jaz ubogi in nezvesti grešnik pred tvoje presveto obličje, o Gospod vojsknih trum! Zavoljo svojih storjenih grehov ne upam svojih oči vzdigniti proti tebi, o presveti in pravični Bog! Vendar, v zaupanji na tvojo predrago prelito kri, in na tvoje v ljubezni do mene toliko goreče Serce, poklekнем pred te in zdi-hujem k tebi: Pošlji svojega sv. Duha v moje temno serce, da

spoznam vse svoje grehe in slabosti; poterdi in blagoslovi moj spomin, da mi na tanko pokaže vso mojo nezvestobo proti tebi; pošlji mi s posebno svojo gnado mojega sv. angelja varha, da me opomni vseh mojih pregreh, ki so vedni vzrok njegovega žalovanja in njegovega odhoda od mene. Daj mi le edino iskrico svojega presvetega in ljubezni prenapolnjenega Serca, da se o-
greje in omeči moje merzlo in terdo serce, ter se v žalosti in britkosti topi zavoljo vseh storjenih grehov. Vterdi mojo slabo voljo, da resnično sklenem raji umreti, kakor še kedaj grešiti. In ti, o Devica Marija! naša ljuba Gospa presvetega Serca, ti pribežališe grešnikov! ti ne boš zavergla mene ubozega, nezvestega

in neubogljivega otroka, ki se skesano k tebi obrnem. Sprosi mi pri Jezusovem Sercu pravo spokornost; pomagaj mi, da vstanem iz svojega pregrešnega groba, ter pokaži svojo materno ljubezen do mene tvojega revnega in grešnega otroka.

Pri izpraševanju vesti.

O Marija! kako lepo moli sv. cerkev v lavretanskih litanijah ter te imenuje: „Podoba pravice“. Tvoji častivci te pozdravljajo z naslovom: Marija, naj lepši podoba Jezusovega presvetega Serca! — o Marija, prosi za me!

Zato se pa hočem tudi jaz pod tvojimi očmi, s tvojo pomočjo in s tvojim blagoslovom, o Ma-

rija! pogledati v to podobo pravice, da spoznam svojo revšino.

Marija, polna vere v edinega Boga, polna častenja in moljenja do Božjega imena; vsa vneta za službo Božjo; kako pa je s teboj, o moja duša? — Prosi za me, ubozega grešnika! Marija, polna časti in ljubezni, vsa ponižna in pokorna svojim staršem in svojim sprednikom; pa vsa vneta za podložne svoje; kaj pa ti? — Marija, polna milosti in usmiljenja, vsa ljubeznjiva in prizanesljiva sovražnikom svojega Sina, vsa krotka in poterpežljiva v terpljenju, vsa v miru z Bogom in z ljudmi; kaj pa ti? — O Marija, prosi za me, ubozega grešnika! — Marija, neomadežana, prečista Devica, brez madeža vsega greha, njeno oko, njene

usta, tako čiste v mislih in besedah, čistejši, kot samo nebo; kaj pa ti? — O Marija, prosi za me, ubozega grešnika! — Marija, ki je vsacemu dala in pustila, kar je njegovega, pa polna ljubezni in prizanesljivosti do bližnjega; kaj pa ti? — O Marija, prosi za me, ubozega grešnika! — Marija, ti nevesta sv. Duha, ki si v vseh rečeh Bogu vsa dopadljiva, ti modra, delavna in sveta dekla Gospodova, o prosi za me, ubozega grešnika zdaj in ob moji smertni uri! Amen.

Kes ali obžalovanje.

Vidim te toraj, o moj prelju-beznjivi Jezus! ter te gledam na križu razpetega, zavoljo mojih grehov z vsemi britkostmi, z neizrečenimi bolečinami obsutega.

Ugasnilo je tvoje oko, usahnil je tvoj jezik, in tvoje zavoljo prelite kervi oslABLJENO in umerlo telo je merzlo in terdo na sramotnem lesu križa. Moji grehi so te oblačil oropali, moji grehi so te ranili in križali, te z zasramovanjem in zaničevanjem obdali ter te naj grozovitniše umorili. Nobenega usmiljenja nisem jaz nevredni imel, nobenega sočutja, nobene iskrice ljubezni; o gorje meni ubozemu grešniku! — Svojemu Jezusu sem tolikokrat prebodel Serce; s kervavimi rokami, z morivnim orodjem sem se prikazal pred Marijo, pa sem še terdil, da sem njen častivec, da sem otrok, sin, hči preblažene Device Marije. — Kaj sem vendar storil, jaz nehvaležni, lahko-mišljeni človek! Kdo mi da solze,

da objokujem svojo revšino, svoje grehe, svoj dolg?

**Obžalovavna molitev sv. Frančiška
Ksaverja.**

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega serca in čez vse. Žal mi je, da sem te razžalil, ki si vsega častenja, vse hvale in vse pokoršine vreden. Iz serčne ljubezni, ktero sem ti dolžan, in ker te neskončno visokeje častim, kakor vse še tako veliko, za terdno sklenem, da ne bom nikoli nič storil, kar bi nasprotovalo tvoji Božji volji, ali bi me v nevarnost postavilo, zgubiti tvojo gnado. Amen.

Obžalovavna molitev sv. Jederti.

O predobrotljivi Oče! pri britkem terpljenju tvojega ljubega Sina

ti obtožim svoje zlo in svojo veliko nezvestobo, ker ti nisem le tako leno služil in tako malo na te mislil, ampak jaz sem te, o preljubi Bog! še tolikokrat s svojimi grehi razžalil! Skesano se jih obtožim pred teboj in s potertim srcem bijem na svoje persi ter rečem z očitnim grešnikom: O Bog, bodi milostljiv meni ubozemu grešniku! saj spoznam, da nisem prav storil, in sem tebe, svojega Boga, razžalil. V zadoštenje za té in za vse svoje grehe ti darujem veliko terpljenje tvojega Sina, in njegove britke solze, ktere je pretočil za zveličanje naše. Zedinjen s tisto molitevjo, ktero je v kervavem potu opravil, te prosim, da mi milostljivo odpustiš vse moje grehe, po svojem edinorojenem Sinu, ki se je greš-

nikom prišteti in v smert obsoditi dal. Amen.

Zanaprej bom studil vsak greh in vse nepotrebno, čemur sem dozdej toliko vdan bil; bom studil vse nagnjenja, ki so moje serce tako delile, ter se bom poslužil vseh pripomočkov, da zapustim vse slabe navade in se varujem vsake bližnje priložnosti. To ti obljubim. Sprejmi mojo obljubo v svoje presveto Serce, da se nikdar in nikoli prelomiti več ne more.

K Mariji.

O sveta Božja porodnica! oh, tudi tebe sem s svojimi grehi tako hudo razžalil! Poglej me, svoje skesano dete, vse s solzami oblito! Me boš li zaverгла? Ne, ne, o Mati; potem bi ne bila

Mati usmiljenja imenovana. Pri-
zanesi mi toraj in odpusti mi!
Mar nimaš ti moči čez Serce
svojega Sina, kteremu sem se
s svojimi grehi toliko zameril?
Marija, bodi mi srednica; spravi
me z njim; prosim te, pridobi mi
pravo obžalovanje, resnično po-
boljšanje, spravo z Bogom in
stanovitnost v gnadi Božji.

O presveto Serce Jezusovo!
dodeli mi le eno iskrico tistega
terpljenja, kterega si na Oljski
gori zavoljo mojih grehov obču-
tilo; o Jezus! le eno iskrico tiste
britkosti, ktero si umirajoč na
križu občutil, ko si se moje ne-
zvestobe spomnil; to mi daruj,
da zamorem vse svoje žive dni
obžalovati in objokovati vse svoje
zmotnjave s skesanimi solzami
sv. Petra, sv. Magdalene, sv.

Avguština in drugih pobožnih spokornikov. O moj Jezus, usmili se me!

b. Molitve po spovedi.

K Jezusu.

Usmiljeni Jezus! iz vse moči svoje duše te zahvalim, da si me v tem zakramentu zopet očistil mojih pregreh. Kar mi k popolnosti obžalovanja, spovedi in sklepa iz človeške slabosti ali zanikernosti primanjkuje, to nadomesti z usmiljenjem svojim ter zateri vse moje grehe v rudečem morju svoje predrage serčne kervi. V zadostenje za vse moje zaslužene kazni ti darujem s svojo majhno in nepopolnoma pokoro tvoje neskončno zasluženje, zlasti vso tvojo predrago, za me pre-

lito kri, od ktere edina kapljica zadostuje za vse grehe celega sveta. Po tej svoji sveti kervi in po moči svojega britkega terpljenja in svoje smerti in po neomadežanem spočetju Marije, svoje ljube Matere, in na priprošnjo vseh svetnikov, mi dodeli gnado, da tvojega veličastva nikdar več ne razžalim, ampak da v vseh čednostih napredujem in se enkrat v tvoji gnadi iz tega sveta ločim. Amen.

K presvetemu Jezusovemu Sercu.

O preljubeznjivo, presladko, Božje Serce Jezusovo, tebi se moram zahvaliti za vso mi podeljeno gnado in milost; o dovoli mi, da se po tebi nebeškemu Očetu zahvalim za odpušenje mojih grehov. O Marija, moja Mati,

kraljica in moje pribežališe, o vi sveti angelji in svetniki Božji, pomagajte mi, da hvalim in zahvalim, častim in slavim Boga, kakor zasluži, za neizrečeno veliko milost, da mi je odpustil vse moje grehe. S tem neskončnim usmiljenjem Božjim sem zopet otrok Božji, delež nebeškega kraljestva, tempelj sv. Duha. Da bi pa v tem presrečnem stanu posvečujoče gnade dolgo dolgo, zmiraj bil, in da bi zanaprej vedno Bogu dopadljivo živel, zato se skrijem popolnoma vsega v s sulico na križu prebodeno Serce svojega Zveličarja in Odrešenika. V to zakladnico vseh usmiljenj pogreznem svoje oči, ter terdno sklenem, da z njimi nočem nikdar več razžaliti svojega Jezusa; v to presveto Serce zaprem svoje

usta, svoje ušesa, svoje roke in noge, vse svoje čutila, vse svoje moči in dejanja dušne in telesne, sebe popolnoma vsega, da bo vse moje prihodnje življenje, vse moje dejanje in nehanje le v čast in slavo tega presvetega Serca, da tako dospem enkrat k večnemu moljenju tega presvetega Serca v sv. nebesa. Amen.

K našl ljubl Gospej presvetega Serca.

Naša ljuba Gospa presvetega Serca! tudi tebi se serčno zahvalim, da si mi s svojo mogočno priprošnjo pri svojem Božjem Sinu pridobila spravo z Bogom. Kako sem pač tega vreden, ker je moja pobožnost do tebe tako slaba, ker tvojih prelepih čednost ne posnemam in te s toliko in

tako veliko nezvestobo le žalim! Ravno v tem pa, o preljuba Mati in pribežališe grešnikov! se je razodelo nad menoj, da si zares pribežališe grešnikov in Mati usmiljenja, da po tvoji mogočni priprošnji, po tvojem posredovanju mi grešniki zadobivamo odpuščenje grehov, moč poboljšanja in gnado stanovitnosti.

Po tvoji priprošnji, o preblazena Devica, sem zopet v stanu gnade Božje; sprosi mi pa tudi to milost, da zanaprej svojemu resničnemu sklepu stanoviten ostanem. Pomagaj mi, stoj mi na strani, ako se bo zmračilo in se bo greh zopet silil mojemu sercu. Po svoji preserčni ljubezni do svojega Božjega Sina mi sprosi stanovitnost, moč in terdnost v času skušnjave, da bom sklenjen

v sveti ljubezni s tvojim in mojim Jezusom, in da s čednostmi zaljšam, in vpodobim svoje serce presvetemu Jezusovemu Sercu. Skaži mi svojo moč in ne pri-pusti, da bi še kedaj padel. Spomni se, da sem tvoj, in da si mi ti, kot Mati moja, nekako dolžna pomagati. Prosi za me in ne jenjaj pred prositi, da sem pri tebi tam v nebesih, kjer te bom vekomaj častil in hvalil. Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za me Boga! Amen.

Večni Oče, darujem ti pre-drugo kri Jezusa Kristusa v za-dostenje za moje grehe in za vse potrebe sv. cerkve. (100 dni odpustkov. Pij VII.)

Sladko Serce Marijno, bodi moje otenje! (300 dni odpustkov. Pij IX.)

O Mati moja, globoko v mojo dušo vtisni tiste rane, ktere je na križu tam tvoj Sin preterpel. (Moli 7 Češenasimarij v čast 7 Marijnih žalost in prideni vselej te besede, da zadobiš 300 dni odpustkov. Pij VII.)

Češena si Marija, polna žalosti; križani je s teboj, ti si vseh solza vredna med ženami in vseh solza vreden je sad tvojega telesa Jezus. Sveta Marija, Mati križanega, sprosi solze tudi križarjem tvojega Sina zdaj in v naši smertni uri. Amen. (100 dni odpustkov. Pij IX.)

Moj Jezus, usmili se me! (100 dni odpustkov. Pij IX.)

V.

Obhajilne molitve.**Opomba.**

Ljubezen materno si vsak naj ložej pridobi in zagotovi, ako prijazno sprejema njeno ljubljeno dete in ljubeznjivo z njim obhaja; tudi mi dopadajenja naše ljube Gospe presvetega Serca nikakor ne bomo bolj si pridobili, kakor če se z vso vnemo in s serčno pobožnostjo pripravimo na ljubeznjivo prejemo njenega preljubljenega deteta Jezusa — v sv. Obhajilu. O da bi se mi pri vsem svojem dejanju in zlasti še pri sv. Obhajilu vprašali, kakor sv. Alojzi, koliki dobiček, kakošno korist si lahko s tem za večne nebesa pridobimo; pač bi bila naša vnema večji, naša po-

božnost serčnejši, sad obilniši, sv. Obhajila bolj pogoste in korist veliko večji. Saj nobena druga čednost in nobena pobožnost naše duše toliko ne okrepča, za večno življenje ne vterdi, in nobena človeka pobožnejega, pravičnejega in svetejšega ne stori, kakor vredna prejema presvetega Rešnjega Telesa. To je hrana čeznatorne moči, je prečudni nebeški kruh, močna mana v solzni dolini tega življenja. Vredno sv. Obhajilo pomnoži posvečujočo gnado Božjo in pomanjša časne kazni. Ta angeljski kruh je prečudna pomoč zoper mesene skušnjave, bramba v ohranjenje devištva, dušna tolažba v vsem terpljenju, naj boljši pomoč ubogim dušam v vicah, zastava večnega življenja. Kolikor lepši, kolikor skerbnejši pa se kdo pripravi k sv. Obhajilu, toliko več teh gnad se vdeleži.

Delo je veliko; ne za človeka se pripravljaja stanovanje, ampak za Boga. (I. Kron. 29, 1.) Z vso le mogočo vnemo se pripravljaj na to preimenitno delo. Že na večer preudari in pre-

misli veliko srečo, ktera ti bo prihodnji dan v delež. Beri kaj svetega, kaj pobožnega, premišljuj terpljenje Kristusovo ali moli sv. križev pot, ako ti opravila in okolišine pripusté. Tako si boš pridobil dopadajenje naše ljube Gospe, in ona ti bo k temu imenitnemu delu dala v vsi obilnosti svoj materni blagoslov, da boš vreden, sprejeti Jezusa svojega Gospoda in Boga, in ga v svojem sercu ohraniti in vedno pri sebi imeti.

a. Pred sv. Obhajilom.

Napočil je toraj dan, ki mi je prinesel tako veliko srečo, tako neskončno milost za časno in večno življenje. Ravno tisto dete Jezus, ktero tako ljubo vidim na podobi naše ljube Gospe presvetega Serca, bo prišlo s kervijo in z mesom, res, resnično in bistevno, kakor Bog in človek, v moje ubogo serce, da me nahrani

in napoji, me poživi in pokrepča, ter me v Bogu dopadljivega človeka spremeniti hoče. Ravno tisto dete Jezus, ki je v Mariji se včlovečilo, njeno presveto meso nase vzelo, ktero je Marija hranila in redila, ravno tisto dete Jezus pride v moje ubogo, merzlo in grešno serce, ter me hoče razveseliti, v svoji neskončni ljubezni, s svojim nebeškim, tolažbe polnim obiskovanjem. Naj poprej se milo ozrem k tebi, o naša ljuba Gospa presvetega Serca, ki si zmed vseh ljudi najvredniši, Jezusa spočela in rodila. O naša ljuba Gospa presvetega Serca! prosi za me, naj se moje serce s presveto ljubeznijo vse vname in ogreje, ko se mi bliža presveto Serce Jezusovo, ktero bom v sv. Obhajilu v podobi kruha

resnično prejel, da bo to moje zedinjenje z njim za me zasluživo, zdatno in gnade polno. Podeli mi svoj blagoslov ter v svoji ljubezni nadomesti vse, kar meni ubogemu, grešnemu človeku spoznanja, vneme in pobožnosti primanjkuje. Blagoslovi mojega angelja varha, ti kraljica vseh angeljev, da me napolni s sveto častitljivostjo; nakloni, kot nevesta sv. Duha, tega Božjega Duha in posvečevavca, da me njegova gnada razsvetli, me poživi ter me pripravnega stori, da vredno prejmem zakrament presvetega Rešnjega Telesa.

Preljuba Gospa
Presvet'ga Serca,
Mati žalostna!

Milo mi odpiraj blago Serce svoje,
S svojo prošnjo zbriši vse dolgove moje;
Vero, upanje, ljubezen mi obnovi;
Moje djanje in nehanje blagoslovi!

Dejanje ponižnosti in vere.

Nebeški kralj, moj Gospod Jezus Kristus! Jaz ubogi grešnik se bližam presveti večerji tvoje neskončne ljubezni, ktero si ti nam pripravil, da nas hrani in poživlja na potu proti nebesam. Kličesh me k svoji mizi, poželiš me, da bi meni, moji revšini in mojemu uboštvu na pomoč prišel. Dodeli mi še poprej to milost, moj Bog in moj Gospod! da prav spoznam svojo nevrednost in da z naj večim spoštovanjem pristopim k angeljski mizi, ktere celo nebesa razumeti niso v stanu. Ako premislim svoje grehe od mladosti sem, preudarim nezmerno število svojih hudobij, spoznam svojo revšino, svojo neskončno slabost. Kako merzlo, neobčutljivo je moje serce,

kako spreminljiva in omahljiva moja duša! Kolikokrat, o neštivilnokrat sem zapustil tvoje pota, sem zaničeval tvojo dobroto in tvoje usmiljenje, sem z nezvestobo in z mnogoterimi grehi povračeval tvojo ljubezen in tvojo milost. Sto in sto sklepov sem pozabil in svojeglavno prelomil! Noč in dan bi mogel svoj dolg, svoj veliki dolg spoznavati in objekovati!

Omeči, omeči moje terdo serce, daj mi spokorne solze, da objekujem svoje grehe in se očedim pregrešne nesnage, da v spokornih solzah omit, čist in tebi dopadljiv stopim pred te. Tvoji svetniki, o Gospod in Bog! so te serčno ljubili, ljubeznjivo obiskovali, vredno v svoje serce prejemali; jaz pa, desiravno mi deliš

ravno tiste gnade, čutim le mlačnost, le merzloto, le nehvaležnost in revšino v svojem sercu. Odpusti mi po svoji neskončni milosti vse moje grehe, odpusti mi ves dolg! Razsvetli me s svojo gnado, da te v živi veri gledam, kakor si v resnici, da se ti poln spoštovanja in poln ponižnosti približam.

O presladka angeljska hrana, glej moje hrepenenje po tebi, glej kako me žeja po tebi! pa ozdravi moje serce vseh slabost, da se poživi v tebi, da nahranjeno s tvojim mesom in s tvojo kervijo bo vse spremenjeno v sveti ljubezni in v resnični zvestobi do tebe. Pa, o moj Bog! na vekomaj te ne morejo zapopasti vse nebesa, vsi angelji in arhangelji, ki te občudujejo in molijo na svojih obrazih ležeči. Tvoje veličastvo,

tvoja neskončnost, tvoja velikost je nezmerna, nerazumljiva. In jaz se prederznem, iti k tebi, pred katerim bo kedaj moja uboga duša se tresla in bala. Jaz pridem k tebi in se prederznem, zavžiti tvoje meso in tvojo kri; jaz, ki sem le prah in pepel pred teboj. O nezmerno sveti in veliki Bog; jaz, ki sem nič, naj revniši stvar; jaz sem grešnik, ti pa, ki opravičuješ; jaz sem ubog, ti pa me lahko obogatiš z neskončnimi zakladi. Oh, pomnoži mojo vero, ogrej mojo ljubezen, daj mi več zaupanja, doverši v meni vse čednosti, da ti celo svoje življenje vredno služim, te častim in hvalim, da te kedaj v nebesih v večni slavi uživati zamore. Amen. O naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za me!

Hrepenenje po Jezusu.

O presrečen trenutek, o preblazena ura, ki me mojemu Jezusu tako blizo pelja! Jezus hoče priti k meni, hoče prebivati v meni, moj Jezus, moj Odrešenik, moj prihodnji sodnik. O da bi mogel razumeti, kaj se pravi, Jezusa prejeti, Jezusa imeti. V tej nebeški hrani mi bo dana zastava večnega zveličanja, ki mi zagotavlja deležbo in posestvo prelepih in večnih nebes. Ta angeljski kruh je presladak okus svetih nebes, poln miru, tolažbe in zveličanja; je prečudna mana, ki okrepčuje in nasituje, polna sladkosti in ljubeznjivosti, ter odvzame ves strah pred smertjo in pred sodbo. O srečen trenutek, o blazena ura, ki me mojemu Jezusu tako blizo pelja!

Vse tolažbe, vse veselja tega sveta niso nič v primeri s sladkostjo tega nebeškega kruha, ki je meso in kri Gospoda našega Jezusa Kristusa. Pridi, moj Jezus, pridi v moje sercé, pa razpodi od mene vse dušne sovražnike, ki me še vedno zalezujejo. Potegni na se moje serce, da bom za naprej le tebi živel, da bom ves tvoj, in da bom v zvesti ljubezni le tebi umerl. Svet z vso svojo nečimernostjo in z vso svojo blišobo naj se mi gnjusi in studi, ko bom okusil in se navžil tvojih sladkost. Nobeno bojevanje, noben trud mi ne bo prevelik, ne pretežak; ker vse premorem s teboj, ki si vse moje upanje, vse moje zaželenje. S hrepenjenjem očakov in prerokov stare zaveze po obljubljenem Zve-

ličarju, ti kličem, o moj Jezus: O pridi, pridi ženin moje duše, moj Gospod in moj Bog. Kakor je zdihovala preblažena Devica po obljubljenem Odrešeniku, ti kličem tudi jaz: Preljubi moj Jezus, pridi, ter me stori vrednega, da te koristno sprejemem v svoje serce, in okusim tvoj ljubeznjivi blagoslov! Z vsemi svetniki, ki so ti bili prijetni in so serčno hrepeneli, s teboj se skleniti, kliče in zdihuje moje ubogo serce: O Jezus, tebi živim; o Jezus, tebi umerjem; o Jezus, tvoj sem živ in mertev! Amen.

**Molitev sv. Jederti k Materi Božji pred
sv. Obhajilom.**

O prečista Devica Marija! po tisti neomadežani nedolžnosti in čistosti, s katero si ti Sinu Bož-

jemu pod svojim deviškim sercem dopadljivo stanovanje pripravila, te prosim, da naj bom na tvojo priprošnjo očišen vsega madeža. Amen.

O naj ponižniši Devica Marija! po tvoji veliki ponižnosti, s katero si ti čez vse angeljske kore, in čez vse svetnike povzdignjena biti zaslužila, te prosim, da naj bodo nadomestene vse moje pomanjkljivosti. Amen.

O naj ljubeznjivši Devica Marija! po nezmerni ljubezni, ktera te je vedno z Bogom zedinjevala, te prosim, nadomesti z zakladom te svoje ljubezni uboštvo moje. Amen.

O vi sveti angelji, arhangelji, Kerubini in Serafini, vse verste zveličanih duhov, patriarhi, preroki, aposteljni, mučeniki, spo-

znovavci, vé device in vdove, vsi moji sveti patroni, in vsi zvoljeni Božji! vsi prosite za me, da bom vredno sprejel svojega Gospoda in Zveličarja v njegovo čast, v korist terpeče in bojevavne cerkve in v svoje zveličanje. Amen.

O Kralj vseh serc! pridi v mojo dušo in v moje serce, ter kraljuj čez moje serce, kakor vodnik; vodi in varuj me, kakor pastir; vladaj me, kakor kralj; osreči me, kakor ženin. Jaz verujem vse, kar je Bog razodel, kar cerkev zapoveduje verovati. Verujem v pričujočnost tvojo v naj svetejšem zakramentu; verujem in spoznam, da je Marija, preblažena Devica brez madeža spočeta; verujem, da je sveti oče papež nezmotljiv s pomočjo svetega Duha, ktereга si ti, o moj Zveličar!

svoji cerkvi do konca obljubil, kedar govori v tvoji moči, kakor učenik in pastir. O Jezus, pomnoži mojo vero! Upam od tebe večno življenje in vse k temu potrebne pripomočke, ker hočeš, da se zveličajo vsi ljudje. Poterdi moje upanje! Ljubim te iz vse duše; o stori, da te vedno bolj in bolj ljubim. O moj Jezus, usmiljenje, moj Jezus, odpusti mi vse moje grehe!

O Jezus, ti Bog mojega serca, ti si moja jed, moja pijača, moja čast, moje bogastvo, moj Bog in moje vse; ti se ponižaš, in hočeš zdaj k meni priti, ti se mi daš vsega, popolnoma, kakor Bog in človek. Glej, tudi jaz se tebi darujem vsega, brez vse izjeme, v tvojo lastnino na vekomaj — na vekomaj.

Ti pa, naša ljuba Gospa presvetega Serca svojega Sina, sprejmi me v svoji ljubezni k Jezusu, ki mi hoče zdaj podariti celo svoje Serce, in pokaži zdaj svojo materno moč, ktero imaš čez to zakladnico vseh milost, ter prosi za me, da mi Jezus podeli ljubezen svojega presvetega Serca, in da me v svoji gnadi vterdi in mi svojo milost skaže. Amen.

b. Po sv. Obhajilu.

Hvaljen in češen bodi presveti zakrament, v katerem je resnično pričujoče pravo meso in prava kri Gospoda našega Jezusa Kristusa. Vse angeljske verste, vsi svetniki nebeški naj te z menoj pozdravljajo, častijo

in slavijo! Večna hvala naj ti bo za tvojo neskončno ljubezen, s katero pregledaš uboštvo revnega grešnika, da se ne spominjaš njegove nevrednosti in prideš tako radovoljno v njegovo serce. S solzami spoznam pred teboj in se obtožim, da sem v nemar pustil sklepe, ktere sem pri zadnjem sv. Obhajilu pred teboj storil, da moje prizadevanje se ni pomnožilo, moja ljubezen ni gorečnejši, moja pobožnost ne bolj delavna. V namestilo kušnem v duhu tvojo s ternjem kronano glavo, tvoje oči, tvoje usta, tvoje roke in noge, ter želim to s tako svetim spoštovanjem in s toliko častitljivostjo storiti, kakor ti je nekdaž Marija pri tvojem častitem rojstvu svoje veselje in svojo materno ljubezen ska-

zovala. Zedinim se z radostjo, z zahvalo in s sv. veseljem vseh angeljev, ki so te takrat, majhno dete, gledali in molili.

Naj te hvalijo in častijo vekomaj vse tvoje dela, vsi angelji in vse nebeške moči; naj ozna-
nujejo brez nehanja tvojo ljube-
zen in tvojo dobroto, o Gospod!
solnce, mesec, zvezde in vsi
podnebni svetovi, luč in temota,
vsa zemlja s svojimi hribi in griči,
vsi sadeži in vse živine te zem-
lje, vse tice pod nebom in vse
ribe v vodah, vse vstvarjeno in
vse živo, naj te hvali in časti
in naj povelečuje tvoje ime, tvojo
dobroto in tvoje usmiljenje, ki je
neskončno, od vekomaj do veko-
maj. Amen.

Molitev sv. Ignacija.

Duša Kristusova, posveti me!

Telo Kristusovo, zveličaj me!

Kri Kristusova, napoji me!

Voda iz strani Kristusove, očisti me!

Terpljenje Kristusovo, poterdi me!

O dobrotljivi Jezus, usliši me!

V svoje svete rane, skrij me!

Od tebe ločiti se, ne pusti me!

Pred hudobnim sovražnikom brani me!

O smertni uri moji pokliči me!

In zraven sebe posadi me!

Da z angelji bom hvalil te

Vse večne čase. Amen.

(Vsakikrat 300 dni odpustkov. Duhovni po sv. maši in verni po sv. Obhajilu zadobe vsakikrat 7 let odpustkov; kateri jo pa vsaki dan pobožno moli, zadobi enkrat v mesecu popolnoma odpustke, ako prejme zakrament svete pokore in sv. Rešnjega Telesa in moli v namen sv. Očeta. Pij IX. 1854.)

Zdihljej k Jezusu.

(Sv. Mehtilde.)

O presladki Jezus! iz dna svojega serca zdihujem k tebi, zedinjen s tistim češenjem, katero so ti dajali vsi svetniki, da bi bilo dopolnjeno češenje, katero so ti dolžne vse stvari tvoje!

O presladki Jezus! iz dna svojega serca zdihujem k tebi, zedinjen s tisto zahvalo, katero so zajemali tvoji svetniki iz tvojega Serca, da so te hvalili za vse milosti, ktere so prejeli.

O presladki Jezus! iz dna svojega serca zdihujem k tebi, ter želim in hrepenim po vsem dobrem, kar vsi ljudje potrebujejo v hvalo Božjo in v zveličanje svoje, zedinjen s tistimi Božjimi željami, ktere si ti tu na

zemlji po zveličanji naših duš
imel.

O presladki Jezus! iz dna
svojega serca zdihujem k tebi,
ter se zedinim s tisto molitevjo,
ki je izhajala iz tvojega Božjega
Serca in iz serc vseh tvojih svet-
nikov za zveličanje ljudi, živih
in mertvih.

Bodi mi tisučkrat češeno s
hvalo vseh nebeških trum zaže-
leno gledanje vseh angeljev;
tisuč in tisučkrat bi te pozdrav-
ljal vsako uro s srcem in z jezi-
kom. Vleci me na se, da ho-
dim za dišavo tvoje sladkosti, in
nikdar ne pripusti, da bi se ločil
od tebe, o moj presladki Jezus!
Amen.

Molitev za odpustke po sv. Obhajilu.

Glej, o moj dobrotljivi in najsladkejši Jezus! pred tvojim obličjem se veržem na kolena in te prosim zdihovaje iz globočine srca, presuni mojo dušo z naj bolj iskrenimi čutili vere, upanja in ljubezni, in s pravim kesanjem nad mojimi grehi, in dodeli mi naj bolj terdno voljo, se poboljšati. Močno ginjen in bolečine tvojih peterih ran premišljevaje, si k sercu vzamem, kar je od tebe, o moj Jezus! sv. prerok David prerokoval: „Moje roke in moje noge so mi prebodli, vse moje kosti so razšтели“. O moj preljubeznjivi Jezus! odpusti mi zavoljo tvojega neskončnega zasluženja, zavoljo zasluženja tvoje presvete Matere Marije Device

in družih svetnikov vse časne kazni, ki sem jih s svojimi grehi zaslužil.

(Kdor po vredni prejemi sv. zakramentov to molitev pobožno in skesano pred bitko martro moli, dobi popolnoma odpustek, ki se lahko tudi dušam v vicah daruje. Papež Klemen VIII. Leon XII. 1825.)

Darovanje samega sebe.

O moj ljubi Jezus! terdno upam, da si moj, ves moj. Ali pa morem, ali smem tudi tako terdno misliti, da sem jaz ves tako tvoj, kakor ti mene imeti želiš? Oh, moj Zveličar! zabrani mi ti, da ne bo svet priča take in tolike nehvaležnosti, da bi jaz ne hotel biti tako tvoj, kakor ti želiš, ko si zdaj popolnoma moje posestvo. Oh, nikdar, nikdar naj se to ne zgodi; in če se je popred godilo,

naj se saj zdaj več ne! Terdno, nepreklicano se ti od danes zana-prej vsega in popolnoma darujem in dam. Za zdaj in za večno ti izročim svoje življenje, svojo voljo, svoje misli in želje, svoje dejanje in nehanje, svoje terpljenje in svojo britkost. In tako naj bom ves tvoj, tvoje resnično posestvo. Kakor klavni dar, posvečen edino tebi, o moj neskončni Bog! zagotovim, da se odpovem vsem stvarjem, da nimajo nikdar več nobenega deleža v meni. Povžij me ti v plamenu svoje Božje ljubezni! Nikoli se ne sme več zgoditi, da bi še kdaj kaka stvarica se polastila le količ kaj mojega serca. O milostljivo sprejmi ta dar, in ga vekomaj ohrani.

O Marija, naša ljuba Gospa

presvetega Serca! ti, ki si bila vredna v svojem svetem telesu nositi Stvarnika vseh stvari; ti, ki si spočela in rodila tistega Jezusa, ktereга sem tudi jaz uboga stvar v sv. Obhajilu zdaj prejel; oh, ti, ki imaš ključe do presvetega Jezusovega Serca; oh ti mi odpri ta preblaženi, nebeški zaklad, pa položi celo moje serce vanj, ter ga skerbno varuj, da nikdar več nezvesto ne bo. O naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za me!

Z Jezuškom, o mila Mati moja!

Naj me blagoslovi roka tvoja.

Jezušku in tebi vse podam,

Kar je mojega in kar imam.

Duhovno Obhajilo.

O moj Jezus! res nisem vreden, da bi ti — Božje veličastvo

— k meni, ubozemu grešniku prišel. Ker me pa vendar ne-
skončno ljubiš, in te tudi jaz lju-
bim, zato te želim zdaj, z veli-
kim hrepenenjem sprejeti v svoje
serce, in sicer prvič, s svetostjo
in čistostjo tvojega lastnega
Serca, in z ljubeznijo in z go-
rečo željo tvoje presvete Matere;
drugič pa tolikrat, kolikrat ti že-
liš iti v serca tistih ljudi, ki te
sprejeti nočejo ali ne morejo.

Pridi toraj, o Jezus, moj Bog,
in posedi moje serce!

VI.

Druga sveta maša.

Začetek.

O moj Jezus! zopet sem prišel pred tvoj altar; daj mi pomoč, da ne bom zastonj tu klečal, da ne bom zastonj molil. **O** naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za me!

Velikrat sem že klečal pred tem altarjem, kjer se zdaj zopet obhaja tvoja nekervava daritev, o moj ljubi Jezus! Ta altar je tista duhovna Golgata, kjer si ti, o moj Zveličar! resnično priču-

joč, akoravno te ne vidim. Toda nikoli nisem bil vreden, in še zdaj nisem vreden, da bi bil tako blizo tebe; ker sem še vedno ves grešen, nečist in omadežan. Pa, o preljubi Zveličar! naj bom, če tudi res nisem vreden, naj bom vendar tu pred tvojim altarjem; naj tu klečim in prosim, da spoznam, kako velik grešnik sem. — Oh, zares! zakaj sem še vedno stari, nepoboljšani grešnik?

Vem in spoznam, da sem sam tega kriv, o Gospod! Pervič, ker svojih grehov še zmiraj prav ne spoznam. Vedno sem slep, kakor da bi imel zavezane oči, da ne vidim ne velikosti, ne števila svojih grehov, ki omadežujejo dušo mojo. Potem sem pa še poln napuha in ravno zato ne

spoznam, kako velik grešnik sem in kako sem do zdaj taval okrog, kakor zgubljena ovca. O Gospod, usmili se me! Razsvetli moj um in preženi temoto iz mojega serca. Daj mi milost, da spregledam in vidim brezno svoje spačenosti. Stori me iz serca ponižnega, da bom spoznal svojo veliko pregrešnost.

O moj Gospod in moj Bog! kolikokrat si me že vabil, da bi spoznal svojo revšino, da bi posnemal tebe. Sveti evangeli, vsi nauki tvoje sv. cerkve razsvetljujejo temoto moje duše; in vendar sem še tako slep, da sebe in svojih grehov prav ne spoznam. O milostljivi Bog! dodeli mi vendar, da se mi tvoj evangelij ne bo zastonj oznanoval. Dodeli, da me luč tvojega sv.

evangelija tako razsvetli, da samega sebe prav spoznam, da pred teboj sam od sebe v resnici to mislim, kar sem — naj večí grešnik!

Pri darovanji.

Upam, o Gospod! da se moja duša razsvetljuje, da bolj in bolj spoznavam svojo veliko — preveliko pregrešno revšino. In kolikor bolj to s tvojo pomočjo spoznavam, toliko bolj mi je žal, da sem te s svojimi grehi žalil.

O moj milostljivi nebeški Oče! odpusti mi vse moje grehe. Saj jaz sam ne morem tvojemu neskončnemu veličastvu za nje zadostiti; odpusti mi jih! Pogledaj dar, katerega ti je tvoj edinorojeni Sin Jezus Kristus na križu za grehe vesoljnega sveta daro-

val, in ktereга zdaj na tem altarji v podobah kruha in vina nekervavo ponavlja. Tudi za me je tekla na križi presveta rešnja kri; tudi za me se zdaj tukaj sam Jezus daruje; bodi toraj milostljiv meni in vsem ljudem!

Pa, o moj usmiljeni Oče! ti hočeš imeti dar, in da ti bo ta dar dopadljiv, hočeš, da ga sklenem z darom tvojega edinorojenega Sina. In ta dar je moje serce. „Moj sin, moja hči, mi veliš, daj mi svoje serce!“

Darujem ti toraj, ker je to tvoja sv. volja, svoje serce, darujem ti celo življenje svoje. Tebi samemu bodi popolnoma posvečeno. Vse, kar mislim, kar govorim in kar delam, vse naj se godi iz čiste ljubezni do tebe. Tvoja čast in tvoja hvala bodi edino vodilo

vsega mojega dejanja in nehanja. O Jezus! prosim te, zedini ti ta moj dar s svojim lastnim, edino veljavnim in Očetu prijetnim in dopadljivim darom. Poprej pa očisti ta moj dar vsega, kar je grešnega na njem, in vsega, kar tebi, Očetu in sv. Duhu ne dopada. Operi ga poprej s svojo presveto in predrago kervijo. Vzemi me k sebi na svoj križ, ali mi dodeli saj to milost, da zamorem hoditi za teboj in te nasledovati. Naj hodim pot pokore in poboljšanja, kakor mi s svojo sv. besedo kažeš. In zavoljo tebe, o moj Jezus! bo nebeški Oče mene in moj dar milostljivo sprejel. V tebi in po tebi, o Božji Sin! mi bo Oče dodelil svojo milost in svoje usmiljenje ter me bo zopet svojega otroka imenoval.

Pri povzdigovanji.

O za me križani Jezus! molim te na lesu sv. križa.

O za me križani Jezus! molim te tu na altarji v podobi kruha.

O za me križani Jezus! molim te tu na altarji v podobi vina.

O moj Jezus! ne da bi bilo tvoje britko terpljenje za mojo dušo zgubljeno! Ne da bi tvoja presveta kri za me zastonj bila prelita! Naj jaz odmerjem vsem svojim grehom, naj umerjem s teboj, da bom v tvoji milosti novo življenje začel. Naj ne bo v meni več življenje greha, ampak naj bo le življenje čednosti. Ali kako bom dosegel to milost, ako nisem ves zedinjen s teboj?

Tedaj ves moram biti v goreči ljubezni zedinjen s teboj, o Jezus! ako hočem biti v tvoji gnadi, ako hočem, da boš ti moje življenje. Oh Jezus! vzemi me vsega meni, in daruj me vsega in v popolnoma posestvo sebi; odtergaj moje revno serce vsemu, kar nisi ti in združi ga vsega seboj. Nobeno hudobno nagnjenje, nobena vdanost po svetnim stvarem, nobena želja po minljivih pozemeljskih rečeh naj ne poganja več v mojem sercu. Moje serce, o Jezus! naj bo tebi posvečen tempelj! naj bo tebi dopadljiv vert, v katerem naj cvetó le lepe čednosti, kakoršne se nahajajo tam, kjer je duša vsa in popolnoma zedinjena s teboj, o Jezus!

Pri sv. Obhajilu.

O Gospod! jaz nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le besedo, in ozdravljena bo moja duša!

O Jezus! ozaljšaj ti sam mojo ubogo dušo! Dodeli mi pravo pobožnost in pravo ljubezen do čednost, da bom vreden, da si ti v meni in jaz v tebi, da tako popolnoma s teboj združen, le tebi živim. Kakor se mladika ovija svoje terte, tako naj se jaz tebe terdno deržim, o moj Gospod in moj Bog! in tako naj imam živež in življenje le od tebe; tako naj tudi po tebi obilni sad čednosti obrodim.

O Jezus, ti prelepi zgled ponižnosti! daj mi stanovitno ponižnost, ki je podlaga vsem čed-

nostim. Daj mi živo vero in terdno, vdano zaupanje v tvoje modre sklepe, o začetnik vse luči in vsega spoznanja; saj brez tebe tavam le v zmotah in dvomih. Daj mi gorečo ljubezen, o Bog! ki si ljubezen sama; brez tebe oterpne moje serce in pravega miru ni v meni! Pridi, o Jezus! v moje serce, in napolni ga s krotkostjo, s poterpežljivostjo in ogerni ga z neomadežano čistostjo; saj brez tebe ni drugega v meni, kot mlačnost ali le greh, in veselje nad dobrim mi ni znano. Daj mi — pa saj sam naj bolj veš, o večna modrost! daj mi, karkoli potrebujem, da postanem tvoj zvest učenec, in da te vedno in stanovitno nasledovati zamorem.

Tebe, o moj Zveličar! moram

nasledovati; ker to je namen mojega življenja. In tebe bi rad nasledoval; ker to je edina moja želja. In zares! kje naj bi bil sicer rad, kakor le pri tebi? kje bi našel sicer še veselje, kje še tolažbo, kje še pokoj? O nikjer, kakor le pri tebi, o Jezus! hočem živeti! Tvoja volja bodi tudi moja volja! O naj s teboj živim, že tukaj na zemlji, in po smerti tam v večnosti, kjer ni več smerti, ne več bojevanja, ne več nobenih skušnjav, ampak zgolj zveličanje v tebi. Amen.

In ti, o naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za me.

Drugi del.

Molitve k presvetemu Jezusovemu Sercu.

(Gotovo se bomo naj bolj prikupili naši ljubi Gospej presvetega Serca, ako bomo v živi veri, pa z gorečo ljubeznijo Božje Serce njenega Sina molili, častili in hvalili. Zato in k temu naj pomcrejo nektare molitve k Božjemu Jezusovemu Sercu, da keršanska duša priliko ima, da pozdravlja in časti ne le svojo presladko Gospo, ampak tudi presveto Serce samo, ki je edini pravi zaklad vseh milost Božjih.)

Pozdravljenje Božjega Jezusovega Serca.

Bodi mi pozdravljeno presladko Serce Jezusa Kristusa! ti sladko doneči glas presvete

Trojice! Bodi mi pozdravljeno preblago Serce Jezusovo, ti živi studenec vseh dobrot! Bodi mi pozdravljeno, o naj ljubeznjivši Serce Jezusa Kristusa, ti predraga zakladnica vsega Božjega bogastva! Sto in stokrat bodi češeno in pozdravljeno v tisti Božji dobroti, v kateri si vir in studenec, iz katerega tečejo vse milosti in vse dobrote! O blago in drago Serce Jezusa Kristusa! v nasprotni ljubezni presvete Trojice te pozdravim in molim v polnosti vseh milost, ki so iz tebe tekle in brez prenehanja tečejo v vse svete in dobre duše.

O Serce Jezusovo, o ti pre-sladko Serce! o Serce Jezusovo, o ti premilo Serce! o Serce Jezusovo, o ti naj ljubeznjivši in vse ljubezni vredno Serce! v

tvojo sredino položim svojo dušo, v globočino tvojega usmiljenja pokopam vso svojo pregrešnost, vso svojo pomanjkljivost. V té se skrijem; v té se zaklenem; tebi se izročim čisto vsega. Tebi izročim vse svoje križe in terpljenje, tebi podam svoje dejanje in nehanje; tebi darujem ves svoj trud in vse svoje delo; tebi izročim svoje življenje in svojo smert.

O Serce, ti naj vrednejši, Bogu naj dopadljivši žgalni dar! daruj se za me na altarji večne sprave v zadostenje vseh trenutkov mojega življenja, v kterih jaz Bogu nisem služil in v kterih sem mu le mlačno služil. Bodi mi češeno, o preblaženo Serce Jezusovo v tisti ljubezni, v kateri si bilo storjeno v sv.

Duhu iz naj čistejši kervi Marije Device! Poveljučujem te, o presladko Serce Jezusovo, v tisti ljubezni, s katero te je z vsemi nebeškimi darovi ozaljšala sama presveta Trojica! Slavim te, o naj milejši Serce Jezusa Kristusa, v tisti ljubezni, v kateri si vedno vse vneto do človeškega rodu!

Počastim te, o predobrotljivo Serce Jezusovo, v tisti ljubezni, v kateri si v naj britkejši smerti na križu zamerlo! Hvalim in častim te, o predrago Serce Jezusovo, v tisti ljubezni, v kateri si hotlo s sulico prebodeno biti, da si zadnjo kapljo svoje kervi za nas prelilo!

Zato, o presveta Trojica! hvalim in častim te sto in stokrat in po prečešenem Sercu Jezusa Kri-

stusa, in v imenu vseh Božjih stvari ti izrečem in dajem večno hvalo, da si temu preblaženemu Sercu podelilo nezmerno morje vseh darov in milost. Z vso mogočo častjo darujem tvojemu najvišemu veličastvu ravno to Božje Serce, z vsem zveličanjem, katero v sebi ima, v tvojo večno hvalo, v tvojo čast in veselje, ter te ponižno prosim, da mi zavoljo njega odpustiš vse moje grehe in nadomestiš vse moje slabosti in zadolženja. Amen.

Posvečenje Božjemu Jezusovemu Sercu.

(Zveličane Margarite Alakokve.)

Moljeno Serce mojega preljubeznjivega Jezusa, sedež vseh čednost, neusahljivi studenec vseh

milost! kaj si vendar vrednega našlo nad menoj, da si me tako nezmerno ljubilo, akoravno je bilo moje serce s tisučerimi zadolženji omadežano, in za te ni imelo družega, kot vnemarnost in oterpnost.

Velikanski dokazi tvoje ljubezni, ktere si mi skazoval, ko te jaz nisem ljubil, te mi upanje dajejo, da boš moje posvečenje milostljivo sprejel. Sprejmi tedaj, moj preljubeznjivi Zveličar! mojo serčno željo, da se v čast in hvalo tvojemu presvetemu Sercu posvetim. Sprejmi milostljivo to darovanje, s katerim se ti vsega posvetim. Posvetim ti svojo osebo, svoje življenje, svoje dejanje, svoje britkosti in terpljenje; ker ne želim nič družega, kakor da sem za naprej, ves v tvojo čast posvečen dar, kateri naj se v tvoji

ljubezni vname, enkrat pa s tvojo dobroto v tem svetem plamenu popolnoma povžije.

Moj Gospod in moj Bog! darujem ti tedaj svoje serce z vsemi svojimi občutljeji ter želim in zahtevam, da naj bodo taisti vse moje življenje tvojim občutljejem popolnoma enaki. Glej tedaj, o **Gospod!** posestvo sem tvojega **Serca**; ves sem tvoj. O ljubi moj **Bog**, kako veliko je tvoje usmiljenje proti meni! **Moj Bog, Bog vsega veličastva!** kdo sem jaz, da ti dopade, sprejeti dar mojega revnega serca? To serce bodi za naprej vse le tvoje; stvari naj nimajo nobenega deleža na njem; ker tega niso vredne. **Preljubeznjivi Jezus!** bodi za naprej moj **Oče**, moj **ljubljenec**, moje vse; od zdaj za

naprej hočem le edino za te živeti.

O moljeni Zveličar človeški! sprejmi ta dar, ktereга jaz, naj nehvaležniši zmed vseh ljudi, darujem tvojemu presvetemu Sercu, da popravim krivico, ktero sem delal do zdaj, ko njegovi ljubezni nisem zadostil. Spoznam in čutim, da mu malo dam; vendar mu dam vse, kar mu dati zamorem, in česar vem, da želi. In ko mu darujem svoje serce, ga mu dam, da bi ga več nazaj ne vzel.

Uči me, preljubeznjivi Zveličar! da se popolnoma vsega pozabim; ker je to edina pot, po kateri zamorem zadobiti zaželeni vhod v tvoje presveto Serce; in ker bom za naprej vse le za te delal, stori, da bo vse tebe vredno,

kar delam. Uči me, kaj naj počnem, da bom dosegel čistost tvoje ljubezni. Dodeli mi tisto veliko ponižnost, brez ktere tebi nič dopasti ne more, in doverši v meni vso svojo sveto voljo zdaj in na vekomaj. Amen.

Popolnoma vdanost Božjemu Sercu.

O Serce mojega preljubeznivega Jezusa! vredno, da te ljubim in molim; serčno želim, da bi nadomestil in uničil tolike in tako velike razžaljenja, ki so se tebi zgodile; in da bi hudobijo nehvaležnosti, kolikor je na meni, zabranil, ti darujem popolnoma vse svoje serce z vsemi željami in vsega samega sebe. Zares, to naj bo moja čista in resnična želja, da hočem od te ure,

od tega trenutka za naprej sebe in vse svoje zadeve pozabiti, da zamorem po odvernjenji vseh za-deržkov iti v tvoje presveto Serce, ktero si mi po svoji posebni milosti odperl, da tam z vsemi tvojimi zvestimi služabniki živim in umerjem.

V ljubezni do tebe ves prevzet, rad darujem temu Božjemu Sercu vse zasluženje, vse zado-
stenje, karkoli ga je v sv. ma-
šah, v molitvah, v delih pokore,
ponižnosti, pokoršine in v družih
čednostih, ki jih bom vse svoje
življenje do zadnjega zdihljeja
storil. Sklenem in hočem, ne le
da se vse to oberne v čast in
hvalo Jezusovemu presvetemu
Sercu; ampak preserčno in po-
nižno prosim, da taisto milostljivo
prevzame v popolnoma daritev

vse, kar temu presvetemu Sercu darujem; in sicer tako, da z vsem dela po svoji želji, da vse to podeli, komur hoče, ali oberne, v karkoli hoče. In ker sem ubogim dušam v vicah vse izročil, karkoli je v mojih dejanjih zadostivnega zasluženja, želim, da bi tudi to po dopadajenji Jezusovega Serca tem dušam v prid bilo. Ker mi pa to darovanje nikakor ne opovira, da svete maše in druge molitve darujem, kakor to pokoršina in ljubezen tirjata, je tudi moj namen, ko se poslužim ptujih dobrot in tega, kar je Jezusovega Serca, da vse, kar s tem dobrega storim, je lastnina, dano in posvečeno le Jezusovemu presvetemu Sercu.

O presveto Serce! še enkrat te prosim, kaži mi pot, po kateri

bom popolnoma pozabil sebe in bom zadobil čistost tvoje ljubezni, po kateri si mi ti to hrepenenje vlil. Sem sicer vnet v serčnih željah, da bi tebi dopadel; pa čutim, da doseči ne morem, po komur hrepenim, brez mogočne pomoči, ktero mi le ti sam dati zamoreš. Delaj toraj v meni, o preblaženo Serce! karkoli hočeš, karkoli je po tvoji volji. Sicer čutim merzloto in zopernost; pa, ako se ne motim, to ni moja volja; tvoje delo je, da ti delaš, ti doveršuješ, in le tebi se bo prilastila, pripisala čast mojega posvečenja, ako se doverši; tudi za naprej po svojem posvečenju ne bom hrepenel iz drugačnega namena, kakor le, da boš ti hvaljen in češen. Amen. Tako hočem tako naj se zgodi. Amen, amen.

Duhovno obhajilo.

O moj Jezus! res nisem vreden, da bi ti — Božje veličastvo — k meni, ubozemu grešniku prišel. Ker me pa vendar neskončno ljubiš, in te tudi jaz ljubim, zato te želim zdaj, z velikim hrepenenjem sprejeti v svoje serce in sicer prvič, s svetostjo in čistostjo tvojega lastnega Serca, in z ljubeznijo in z gorečo željo tvoje presvete Matere; drugič pa tolikrat, kolikrat ti želiš iti v serca tistih ljudi, ki te sprejeti nočejo ali ne morejo.

Pridi toraj, o Jezus, moj Bog, in posedi moje serce!

Molitve k Jezusovemu Sercu, da bi si pridobili naj imenitniši čednosti tega presvetega Serca.

O Bog! glej na mojo pomoč; Gospod! hiti mi pomagat.

1. Moj preljubeznjivi Jezus! Ako premišlujem dobroto tvojega Serca, in vidim, kako je polno sočutja in ljubeznjivosti do grešnikov, se moje serce raduje in z upanjem napolnjuje, da boš tudi mene milostno sprejel. Oh, moj Bog! kako mnogoteri so moji storjeni grehi! pa kakor Peter in skesana Magdalena, jih objokujem in studim, ker sem z njimi razžalil tvojo neskončno dobroto, svojega naj višega Boga.

O, dodeli mi popolnoma odpušenje, in potem naj raji umerjem; prosim te pri tvojem dobrotnem Sercu, naj raji umerjem,

kakor da bi te še kdaj razžalil;
ali pa naj živim le, da te vedno
ljubim. Amen.

(Oče naš . . in petkrat: Čast bodi
i. t. d.)

O preljubi Jezus! sladko Serce tvoje
Naj v ljubezni vedno vnema serce moje!

2. Bodi češeno, o moj Je-
zus, tvoje naj ponižnejši Serce!
Hvalim te, da me s svojim zgle-
dom tako lepo k posnemanju va-
biš, in ker mi tudi s tolikimi
svojimi poniževanji k temu pot
kažeš in lajšaš. Kako nehvale-
žen, kako nespameten sem bil!
Kako dalječ sem zabredel! Oh,
odpusti mi! Nobenega napuha,
nobene častilakomnosti nočem več;
le s ponižnim srcem in s poni-
ževanjem hočem za teboj hoditi,
da mir in zveličanje dosežem.

Oh, daj mi pomoč k temu, in vekomaj bom častil tvoje Serce! Amen.

(Oče naš . . in petkrat: Čast bodi i. t. d.)

O preljubi Jezus! sladko Serce tvoje Naj v ljubezni vedno vnema serce moje!

3. Občudujem, o moj Jezus! tvoje čez vse poterpežljivo Serce ter te hvalim za tolike prečudne zglede tvoje nepremagljive poterpežljivosti, ktere si nam zapustil. Obžalujem pa, da moji mehkužnosti zastonj očitajo, ker naj manjši britkosti prenesti ne morem. O preljubi Jezus! vlij v moje serce gorečo in stano- vitno ljubezen do britkost, do križev, do zatajevanja in do spor- korjenja, da, ko te na Kalvarijo

spremljem, tudi s teboj v veselje
nebeško iti zamorem. Amen.

(Oče naš . . in petkrat: Čast bodi
i. t. d.)

O preljubi Jezus! sladko Serce tvôje
Naj v ljubezni vedno vnema serce moje!

4. V pričo tvojega naj pohlevnejšega Serca, o moj Jezus! se moram zares prestrašiti, ko vidim neenakost mojega serca s tvojim. Kako hitro bo moje serce pri naj manjšem napadu, z migljejem, z edino nasprotno besedo, vnepokojeno, zdraženo; celo mermrati začne. Oh, odpusti mi to občutljivo razdraženost, pa dodeli mi milost, da za naprej pri vsem nasprotji posnemam tvojo nespreminljivo krotkost, da tako dosežem večni in sveti mir. Amen.

(Oče naš . . in petkrat: Čast bodi
i. t. d.)

O preljubi Jezus! sladko Serce tvoje
Naj v ljubezni vedno vnema serce moje!

5. Čast in hvala naj se povsod razlega, o Jezus! tvojemu velikodušnemu Sercu, kakor se mu zares vsa spodobi, ker je smert in pekel slavno premagalo. Bolj kot kedaj osramoten premišljujem svoje omahljivo serce, ktero že napačna beseda ali najmanjši razžaljenje vsega zbega. Od zdaj pa ne sme več tako biti. Prosim te, daj mi serčnost in moč, da se tu na zemlji bojujem in zmagam, da tudi v nebesih s teboj veselo kraljujem. Amen.

(Oče naš . . in petkrat: Čast bodi i. t. d.)

O preljubi Jezus! sladko Serce tvoje
Naj v ljubezni vedno vnema serce moje!

Zdihljej k naši Gospej presvetega Serca.

Po velikih sprednostih tvojega presladkega Serca, o velika Mati Božja in tudi moja Mati! mi sprosi pravo in stanovitno pobožnost k naj svetejšemu Sercu Jezusa, tvojega Sina, da se z vsemi svojimi mislimi in željami v taisto zaprem, da vse svoje dolžnosti, vselej, zlasti še današnji dan, na tanjko spolnim, svojemu Jezusu z veselim sercem služim in vedno bolj in bolj si prizadevam za čednosti in popolnosti njegovega presvetega Serca. Amen.

O Serce Jezusovo! vse goreče v ljubezni do nas,

Vnemi naše serca v ljubezni do sebe!

M o l i m o .

O Gospod! prosimo te, naj nas sveti Duh vname s tistim ognjem, kterega je naš Gospod Jezus Kristus iz sredine svojega Serca na to zemljo poslal in je hotel, da se močno vname; ki s teboj živi in kraljuje v edinstvi sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

(S temi molitvami je vselej sklenjen odpustek 300 dni. Kdor pa jih opravlja vsaki dan, celi mesec, zadobi pod navadnimi pogoji popolnoma odpustek, ki se zamore tudi dušam v vicah darovati. Pij VII. 20. marca 1815 in 26. sept. 1817.)

(Keršanska duša! prizadevaj si v posnemanju Božjega Serca, da si vsaki mesec eno posebno čednost tega Serca odbereš in v njej vadiš; ali njegovo ponižnost, poterpežljivost, zatajevanje, pokoršina, vdanost v voljo Božjo i. t. d. Pri zjutranji molitvi obudi ta sklep, ter prosi Jezusovo presveto Serce za pomoč; čez dan se večkrat opomni na to; zvečer pa premisli, kako si spolnoval to sveto vajo, in tako boš v duhovnem življenju lahko urno napredoval.)

Litanije k Božjemu Jezusovemu Sercu.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Serce Jezusa, Sinu večnega Očeta,

Serce Jezusa, Sinu prečiste Device,

Serce Jezusovo, ti tempelj Božji,

Serce Jezusovo, v katerem so vse

bogastva modrosti in vednosti

Božje,

Serce Jezusovo, nad katerim ima

nebeški Oče večno dopadajenje,

Serce Jezusovo, ti zaklad Božjih

milost,

Serce Jezusovo, ti neusušljivi stu-

denec nebeških darov,

Serce Jezusovo, ti plameče morje

ljubezni Božje,

usmili se nas!

Serce Jezusovo, ti naša sprava z
 Bogom,
 Ti ljubezni goreče Serce Jezusovo,
 Ti stanovitno in večno ljubeče Serce
 Jezusovo,
 Ti dobrodejno Serce Jezusovo,
 Ti krotko Serce Jezusovo,
 Ti poterpežljivo Serce Jezusovo,
 Ti ranjeno Serce Jezusovo,
 Ti ožaljeno in britkostno Serce
 Jezusovo,
 Ti z našimi grehi obloženo Serce
 Jezusovo,
 Serce Jezusovo, ti naša hrana in
 naš vsakdanji dar,
 Serce Jezusovo, ti veselje ange-
 ljem,
 Serce Jezusovo, ti počivališče po-
 božnim,
 Serce Jezusovo, ti sladkost čistim
 dušam,
 Serce Jezusovo, ti pribežališe greš-
 nikom,
 Serce Jezusovo, ti upanje vsem
 ljudem,

usmili se nas!

Serce Jezusovo, ti okrepčevanje	} usmili se nas!
bolnikom,	
Serce Jezusovo, ti tolažilo umirajočim,	
Serce Jezusovo, ti zveličanje izvoljenim,	
Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; zanesi nam, o Jezus!	
Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; usliši nas, o Jezus!	
Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; usmili se nas, o Jezus!	
Kriste, sliši nas!	
Kriste, usliši nas!	
Gospod, usmili se nas!	
Kriste, usmili se nas!	
Gospod, usmili se nas!	
Oče naš . . . Češena Marija . . .	

M o l i m o .

Vsegamogočni Bog! ker v presvetem Sercu tvojega ljubega Sina vse dobro imamo in v njem naj imenitniši dobrote tvoje lju-

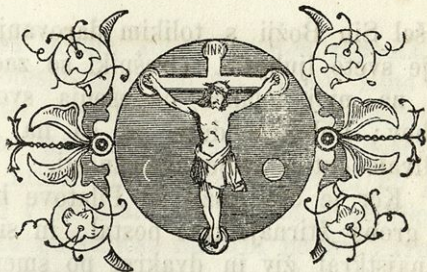
bezni proti nam častimo, prosimo te: dodeli nam gnado, da se teh dobrot ne veselimo samo, ampak da jih v svoje zveličanje zvesto tudi obračamo, po ravno tem Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem. Amen.

Sklepna molitev.

Jaz I. I. ti darujem, o moj preljubeznjivi Jezus! svoje serce, da se ti hvaležnega skažem in svojo nezvestobo poravnam; darujem se ti vsega, ter za terdno sklenem s tvojo pomočjo, ne več grešiti.

(Enkrat na dan 100 dni odpustka, ako moliš pred podobo Jezusovega Serca. Pij VII. 1817.)

Sveti križev pot.

1. Naj težji pot, katero je kedaj kateri človek storil, je bila gotovo pot s križem obloženega Zveličarja sveta, od sodnje Pilatove hiše do verha Kalvarskega hriba. Ta pot je bila pa tudi naj bolj milosti polna, naj bolj zaslužna; ta pot je bila sprava za vse grehe cellega sveta, in po njej so se odperle vrata nebeške vsem ljudem, ki za svojim Zveličarjem v pokori in v ljubezni hoditi hočejo.

Naravno je, da so verni vseh časov posebno častili to smertno pot, katero

je šel Sin Božji s tolikim darovanjem svoje svete ljubezni. Grešniki so zadočili na njej tolažbo odpuščenja svojih grehov; ljubijoče duše pa so na nje razlivale čutila svoje hvaležnosti.

Ker je Sin Božji od Pilatove hiše do groba štirinajstkrat postal, in sicer dvanajstkrat živ in dvakrat po smerti, zato se razdeli ta pot v štirinajst postaj ali štacijonov.

2. Po Gospodovem vnebohodu je njegova deviška Mati velikrat obiskovala to prežalostno pot; kakor nas tega zagotavlja sv. Birgita, sv. Andrej Krečan in pobožni Beda.

Sto in sto, milijone romarjev je že šlo za preblazeno Devico po tej poti ter so počastili velike skrivnosti našega odrešenja na teh krajih, ki so s kervijo Sinu človekovega večno posvečeni. Rimski papeži so pravoverne kristijane k temu romanju vedno spodbujali ter so za to obiskovanje teh sv. krajev v Jeruzalemu veliko in obilno odpustkov podelili.

Ko je pa po križanskih vojskah

sveta dežela zopet Turkom zapadla, in je obiskovanje teh sv. krajev silno težavno postalo, so verni tako romanje doma nadomestiti hotli ter so postavili sv. križev pot v svojih krajih po podobi v Jeruzalemu. Očetje Frančiškani so to pobožnost razširili po vsi Evropi. Naj poprej so bili sv. odpustki podeljeni le štacijonom v redovnih cerkvah; potem pa tudi povsod, kjerkoli so očetje Frančiškani ali tudi drugi posebej pooblasteni mašniki blagoslovili sv. križev pot.

3. Kdor se hoče teh obilnih odpustkov vdeležiti, mora :

a) Obiskati štacijone, ktere je s škofovim privoljenjem blagoslovil Frančiškanski mašnik, ali drugi mašnik, ki pa mora od redovnega sprednika ali od sv. očeta samega zato posebej privoljenje imeti.

b) Mora biti v stanu gnade Božje in svoje grehe obžalovati.

c) Mora 14 štacijonov brez prenehanja obiti. Ako se moli križev pot pri napolnjeni cerkvi, smejo verni biti

na svojem kraji; vendar naj se za vsaki štacijo s kolenom pripognejo; ali kateri klečijo, naj za vsaki štacijo vstanejo in zopet pokleknejo.

d) Pri vsakem štacijonu mora vsak, po svoji zmožnosti premišljevati Jezusovo terpljenje. Ni zapovedano iz bukvic moliti ali brati, akoravno se to priporočuje. V zadobljenje odpustkov tudi ni zapovedano, da bi pri vsakem štacijonu mogel moliti oče naš in češena si Marija; kakor to naravnost določuje papež Benedikt XIV. Vendar je to prav, ako moliš Oče naš in Češena si Marijo.

Premišljevanje Jezusovega terpljenja pa je zapovedano; vendar zopet ni določeno, kako dolgo mora biti to premišljevanje.

Odpustki sv. križevega pota, ki so zares mnogoteri in veliki, popolnoma in nepopolnoma, se zamorejo pridobiti, kolikorkrat se ta pobožnost opravi.

Priprava.

O Božji Zveličar, Jezus Kristus! iz celega serca, iz ljubezni do tebe, obžalujem vse svoje grehe ter te prosim, dodeli mi to milost, da s skesanim srcem opravim ta sv. križev pot, zedinjen s tistim namenom, s kakoršnim si ti šel na goro Kalvarijo in s kakoršnim te je spremila Marija, tvoja preblažena Mati; v zahvalo za tvojo ljubezen, v zadostenje mojih grehov, in da bi zadobil vse svete odpustke, ktere pa vse darujem ubogim dušam v vicah, zlasti njim, za ktere sem moliti dolžan, ali za ktere ti hočeš, da se jih spominjam.

I. štacijon.

Jezus je k smerti obsojen.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Večna hvala ti bodi, milostljivi Zveličar! za ljubezen — s katero si ti nedolžni — za me grešnika — smertno sodbo sprejel! — Ko bom prišel pred tvojo sodbo, — o presladki Jezus! ne bodi mi sodnik, — ampak odrešenik! Nikoli nočem soditi svojega bližnjega, — odkritoserčno pa hočem obtožiti sebe pri sv. pokori. Moj Jezus, milost! — O Marija, — kadaj pri sodbi — s svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

Oče naš .. Češena si Marija .. Čast bodi ..
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!
In bodi nam milostljiv zavoljo svojega sv. terpljenja!

II. štacijon.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

S svetim poželenjem objame —
do smerti oslavljen Jezus težki križ,
— da ga ponese — v pokoršini do
svojega Očeta, — in iz ljubezni do
nas ubogih grešnikov. — Ako
sovražim križ, nisem prijatelj
Jezusov. — Pot v nebesa je
pot križeva. — O Jezus! odpusti
mi nevoljo in toževanje v križih
in nadlogah! — Gospod! — naj
se zgodi — tvoja volja! — O Ma-
rija, — žalostna Mati, — sprosi
nam resnično ljubezen do križev in
otroško vdanost v sv. voljo Božjo!
Oče naš .. Češena si Marija .. Čast bodi ..
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!
In bodi nam milostljiv zavoljo svojega
sv. terpljenja!

III. štacijon.

Jezus pade prvič pod križem.

**Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.**

**Težki križ — pa še bolj naša
grešna teža potlači ljubega Je-
zusa do tal. — O kakošno muko
je njegovemu presvetemu Sercu
napravil moj prvi grešni padec,
— ko sem zgubil nedolžnost svojo!
— Moj Jezus, usmili se me! —
Raji hočem umreti, kakor te še
kadaj razžaliti! — O Marija, —
sprosi vsem nedolžnim dušam srečo
vedne stanovitnosti, — nam pa
gnado resnične pokore.**

**Oče naš .. Češena si Marija .. Čast bodi ..
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!
In bodi nam milostljiv zavoljo svojega
sv. terpljenja!**

IV. štacijon.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Kdo zamore razumeti preveliko dušno britkost, ko sta se pogledala Mati in Sin — v takem srečanju! — Te prečiste, naj nedolžnejši Serci — kako ste tako grozovito terpeti mogle — zavoljo naših grehov! — O presveto Serce Jezusovo, daj — da te vedno bolj in bolj ljubim! — Presladko Serce Marijno, bodi moje otenje!

Oče naš .. Češena si Marija .. Čast bodi ..

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!
In bodi nam milostljiv zavoljo svojega sv. terpljenja!

V. štacijon.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nositi.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus se slabosti trese, —
skoraj da mu je umreti. — Duša
moja! — ne bi ti hotela svojemu
Zveličarju nekaj dobrega storiti,
— da bi mu pomogla križ nesti?
— Glej! — kar storiš svojemu
bližnjemu, to storiš Jezusu sa-
memu! — Moj Jezus, usmili se
me — zavljo velikih grehov zo-
per ljubezen do bližnjega! — O
Marija, — sprosi nam vsem duha
dejanske ljubezni in serčnega so-
čutja do bližnjega!

Oče naš .. Češena si Marija .. Čast bodi ..
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!
In bodi nam milostljiv zavljo svojega
sv. terpljenja!

VI. štacijon.

Veronika poda Jezusu potni pert.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O sveto obličje — vse ker-
vavo — polno ran! — naj bo duša
moja potni pert, — v ktero naj se
tvoje britko obličje neizbrisljivo
vtisne. — Te milosti te prosim,
o moj Jezus! — vekomaj vtisni
moji duši — svojo s ternjem kro-
nano glavo, — svoje toliko zasa-
movano obličje; — naj mi bo
vedno pred očmi — zlasti v vsaki
skušnjavi! — O Marija — žalostna
Mati, — sprosi nam milost, da se
vedno spominjamo Jezusovega
terpljenja!

Oče naš .. Češena si Marija .. Čast bodi ..
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!
In bodi nam milostljiv zavoljo svojega
sv. terpljenja.

VII. štacijon.

Jezus pade drugič pod križem.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Večno veličastvo, — veselje
vseh nebeških duhov — leži na
zemlji kakor poterti červ — za-
voljo našega napuha, — zavoljo
naših vedno ponavljajočih grešnih
padcev. — O duša moja! — glej
— kakor da bi Zveličar sam pred
te padel in te kleče prosil, da bi
ga vendar ljubil. — Mar ga ho-
češ le še žaliti? — O moj Jezus,
usmili se me! — O Marija, prebritka
Devica, sprosi nam milost resnične
ponižnosti in svete stanovitnosti.
Oče naš .. Češena si Marija .. Čast bodi ..
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!
In bodi nam milostljiv zavoljo svojega
sv. terpljenja.

VIII. štacijon.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

**O Jezus! — pač bi mogel
 jokati, ako premislim, — koliko
 sem grešil; — pa kako malo sem
 se zato pokoril! — Oh, naloži
 mi ti sam zveličansko pokoro; —
 radovoljno sprejemem vse iz tvoje
 sv. roke, da se vdeležim tvoje
 spravne daritve! — Gospod! —
 tukaj reži in žge; v večnosti pa
 mi prizanesi. — O žalostna Mati!
 — prosi za nas, da bomo vredni
 obljub Kristusovih!**

Oče naš .. Češena si Marija .. Čast bodi ..

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!
In bodi nam milostljiv zavoljo svojega
sv. terpljenja.

IX. štacijon.

Jezus pade tretjič pod križem.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, že tretjič pade Jezus pod veliko težo križevo. — Veliko — dano in sprejeto pohujšanje, — neštevilni navadni grehi in grešne priložnosti — so vzrok tega britkega padca. — Moj Jezus, usmili se me! — O daj, da vsi grešniki spoznajo svoj grešni stan! — O Marija, pribežališe grešnikov! — sprosi nam vsem bég pred nevarno priložnostjo — in stanovitnost in zvestobo storjenih sklepov! Oče naš .. Češena si Marija .. Čast bodi .. Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas! In bodi nam milostljiv zavoljo svojega sv. terpljenja.

X. štacijon.

Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ker si s svojim križem svet odrešil.

O nezmerna dušna britkost za presladkega Jezusa! — Pred vsem ljudstvom stoji — deviški Jezus — svojih oblačil oropan, — in jesiha in grenkega žolča mu ponudijo! — O moj Jezus, usmili se me! — Daj, da s kervavimi solzami objokujemo — vse nespodobne grehe nečistosti in nezmernosti! — Po svojem neomadežanem devištvu in čistem spočetju, o prečista Devica Marija! očisti moje serce, moje telo in mojo dušo!

Oče naš .. Češena si Marija .. Čast bodi ..

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

In bodi nam milostljiv zavoljo svojega sv. terpljenja.

XI. štacijon.

Jezusa na križ pribijajo.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Vsak smerten greh je grozovit žebelj v blaženo Zveličarjevo roko. — O Jagnje Božje, — polno ran in bolečin! — prosim te, odpusti mi vse muke, ktere si zavoljo mojih grehov prestati mogel, — ter se ti zahvalim, ker si velikodušno prevzel kazni, ktere sem jaz zaslužil. — Raji hočem umreti, kakor še kadaj grešiti! — O Marija! — zavoljo britkosti tvojega križanega serca — naj ne bo zgubljena nad mojo dušo kri Jezusova.

Oče naš .. Češena si Marija .. Čast bodi ..
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!
In bodi nam milostljiv zavoljo svojega sv. terpljenja.

XII. štacijon.

Jezus umerje na križu.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Križani Jezus! — Jaz verujem, da si Sin živega Boga. — Križani Jezus! — upam v té — in se zanesem, da bom po tvojem terpljenju in po tvoji smerti zadobil odpušenje grehov, gnado Božjo in večno življenje. — Križani Jezus! — ljubim te, — ker si me ti ljubil do smerti! — O Marija! vzemi nas za svoje otroke, in stoj nam na strani v zadnjem boju, o Mati usmiljena!

Oče naš .. Češena si Marija .. Čast bodi ..

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!
In bodi nam milostljiv zavoljo svojega sv. terpljenja.

XIII. štacijon.

Jezusa s križa snamejo, in ga Mariji
v naročje položé.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Naj hujši vdarec grozovitega
meča za materno serce je bil,
ko ji je bil njen Jezus — kot
kervavi merlič v naročje položen.
— O kako malo sem si dozdej
k sercu jemal britko terpljenje
Jezusovo in Marijno! — Moj
Jezus, usmili se me! — Dodeli mi
milost, da imam serčno sočutje z
bolečinami tvoje Matere! — In ti,
o Marija, naša ljuba Gospa pre-
svetega Serca, vtisni globoko v
naše serca rane tvojega Sina, da
jih čutimo, kakor si jih ti čutila!
Oče naš .. Češena si Marija .. Čast bodi ..
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!
In bodi nam milostljiv zavoljo svojega
sv. terpljenja.

XIV. štacijon.

Jezusa v grob položé.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Božji Zveličar! — pred tvo-
jim presvetim telesom padem na
svoje kolena, in kušnem tvoje
petere rane, ter obžalujem svoje
grehe, ki so bili vzrok tvoje
smerti; — oh, naj bodo moji
grehi pred teboj zakopani! —
O Marija! sprosi nam milost, da
pri sv. Obhajilu telo Jezusovo
vselej v čisto serce položimo, —
kot zastavo srečnega vstajenja!
Oče naš .. Češena si Marija .. Čast bodi ..
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!
In bodi nam milostljiv zavoljo svojega
sv. terpljenja.

Darovanje sv. križevega pota.

O križana ljubezen, — **Je-**
zus Kristus! — milostljivo sprejmi
to kratko premišljevanje tvojega
britkega terpljenja, — v mali
dokaz moje nasprotne ljubezni
in hvaležnosti. — **V** tvoje ranjeno
Serce, — o **Jezus!** — položim
to svojo revno pobožnost, — ter
ti darujem sočutje tvoje prebla-
žene Matere in vseh svetnikov;
— pa te prosim, daj svoj blago-
slov mojim storjenim sklepom! —
O Jezus, tebi živim; — o **Jezus,**
tebi umerjem; — o **Jezus,** tvoj
sem — živ in mertev. **Amen.**

Naša ljuba Gospa presvetega
Serca, prosi za me!

Kratki zdihljeji.

Glej, o moj prelubeznjivi Jezus, kam te je tvoja nezmerna ljubezen pripeljala! S svojim mesom in s svojo drago kervijo si mi Božjo večerjo pripravil, da bi se mi vsega dal. Kdo te je k tako nezmerni ljubezni pripeljal? Gotovo nihče drugi ne, kakor le tvoje prelubeznjivo Serce. O vsega moljenja naj vrednejši Serce mojega Jezusa! Žareča peč Božje ljubezni! sprejmi mojo dušo v svojo posvečeno rano, da se v tej šoli ljubezni učim, ljubiti zopet tistega Boga, kateri mi je dal tako prečudne dokaze svoje ljubezni. (100 dni odpustkov vsaki dan. Pij VII. 1818.)

Jezus, moj Bog, jaz te ljubim čez vse! (100 dni odpustkov. Pij IX. 1854.)

Presladki Jezus, ne bodi mi sodnik, ampak Zveličar! (Vselej 50 dni odpustkov. Pij IX. 1853.)

Večni Oče! darujem ti predrago kri Jezusa Kristusa v zadostenje za svoje grehe in za potrebe svete cerkve. (Vselej 100 dni odpustkov. Pij VII. 1817.)

Večni Oče! darujemo ti predrago kri, terpljenje in smert Jezusa Kristusa, bolečine preblazene Device Marije in sv. Jožefa, v zadostenje za svoje grehe, v tolažbo ubogim dušam v vicah, za potrebe naše matere svete cerkve in za spreobrnjenje grešnikov. (Vselej 100 dni odpustkov. Pij IX. 1860.)

Neomadežano Serce Marijno, prosi za nas! (100 dni odpustkov. Pij IX. 1867.)

V svojem spočetju, o Devica Marija! si bila brez madeža;

prosi za nas Očeta, čigar Sinu Jezusa, od sv. Duha spočetega, si rodila. (Vselej 100 dni odpustkov. Pij VI. 1793.)

Presveto Serce Jezusovo, usmili se nas! (100 dni.)

Ljubljeno bodi povsod, presveto Serce Jezusovo! (100 dni.)

Moj Jezus, usmili se me! (100 dni.)

Jezus, Marija, Jožef, vam darujem svoje serce, svojo dušo, svoje življenje. (100 dni.)

Jezus, Marija, Jožef, storite, da mirno umerjem v vaši tovaršiji. (100 dni.)

Sladko Serce Marijno, bodi moje otenje! (100 dni.)

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas! (100 dni.)

Tretji del.

Marijne pobožnosti.

A.

Litanije neomadežanega spočetja preblažene Device Marije.

(Te litanije so posnete iz tistega pisma našega svetega Očeta Pija IX., kterega so pisali vesoljnemu katoliškemu svetu, ko so 8. grudna 1854. oznanili versko resnico čistega spočetja Device Marije. Ob kratkem je tu zapopadek vseh slavnih in hvalnih izrekov, ktere vidni poglavar sv. cerkve v svojem pisanju prečastiti Božji Porodnici prilastuje, ter jo tako v njenem veličastvu in z vso gorečo ljubeznjivostjo po-

piše, da verni, ako te primke premišljujejo, morajo Marijo, to neomadežano Devico in premilo nebeško kraljico, bolj častiti, serčnejši na pomoč klicati in jo tudi bolj po otroško ljubiti.

Te litanije so sv. Oče Pij IX. z veseljem sprejeli, so jih za razširjenje Marijnega počese-nja pripravne spoznali ter so jih vernim za domačo pobožnost še posebej priporočili.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,
Bog Sin, Odrešenik sveta,
Bog sveti Duh,
Sveta Trojica, en sam Bog,

} usmili se
 nas!

Sveta Marija,
Sv. Marija, od začetka in pred
vsem časom v Mater Sinu Božjega
izvoljena in pripravljena,
Sv. Marija, vsacega madeža iz-
virnega greha obvarovana,
Sv. Marija, brez vsake spridenosti
telesa, duše in uma,

} za nas Boga prosi!

- Sv. Marija**, naj lepši in naj svetjši vseh stvarjenih bitij,
- Sv. Marija**, vselej ozaljšana s tisto naj popolniši svetostjo, ktere nihče, razun Boga, umeti ne more,
- Sv. Marija**, edina zmed vseh stvari, nad katero ima nebeški Oče naj veči dopadajenje,
- Sv. Marija**, naj čistejši vseh devic,
- Sv. Marija**, vse časti naj bolj vredna Mati edinorojenega Sinu Božjega,
- Sv. Marija**, s tvojim Sinom in po njem večna sovražnica strupene kače,
- Sv. Marija**, nebeška Noetova barka, nepoškodovana, obvarovana in čudovito oteta iz splošnega pogina sveta,
- Sv. Marija**, prečudna nebeška lestvica, verh ktere je Gospod počival,
- Sv. Marija**, goreč ternjev germ, ki si v sredi ognjenega plamena prelepo zelenela in cvetela,
- Sv. Marija**, nepremagljivi stolp zoper sleherni sovražni napad,

za nas Boga pros!

**Sv. Marija, zaklenjen in neoskrunjen
vert Božji,**

**Sv. Marija, blišeče mesto Božje,
postavljeno na svetih gorah,**

**Sv. Marija, naj imenitniši tempelj
Božji, napolnjen z veličastvom
Božjim,**

Sv. Marija, visoki prestol Božji,

**Sv. Marija, skrinja zaveze veli-
častva Božjega,**

**Sv. Marija, hiša, katero je večna
modrost sama sebi sozidala,**

**Sv. Marija, kraljica preobilne lju-
beznjivosti,**

**Sv. Marija, sedež vseh Božjih
milost,**

Sv. Marija, posoda Božjih milost,

**Sv. Marija, neusušljivi zaklad Bož-
jih milost,**

**Sv. Marija, s svojim Sinom večne
hvale in blagosti deležna,**

**Sv. Marija, preslavna Devica, kateri
je Mogočni velike reči storil,**

**Sv. Marija, čudež vseh čudežev
Božjih,**

Sv. Marija, vredna Mati Božja,

za nas Boga prosí!

Sv. Marija, visoka čez vso hvalo
 ljudi in angeljev,
 Sv. Marija, lilija med ternjem,
 Sv. Marija, čista zemlja, iz ktere
 je bil storjen Jezus, novi Adam,
 Sv. Marija, naj svitlejši in naj
 prijetnejši raj nedolžnosti, neu-
 merjočnosti in veselja,
 Sv. Marija, nestrohljivi les, od
 grešnega červa nikdar ne spriden,
 Sv. Marija, vedno čisti, po moči
 sv. Duha zapečateni studenec,
 Sv. Marija, naj bolji Božji tempelj,
 Sv. Marija, sama in edina hči, ne
 smerti, ampak življenja,
 Sv. Marija, vedno zeleneča vejica,
 ne serda, ampak milosti,
 Sv. Marija, ki si perve starše v
 prejšnji stan postavila,
 Sv. Marija, ki si njihove mlajše
 zopet oživila,
 Sv. Marija, z Bogom vselej naj
 priserčnejše zedinjena,
 Sv. Marija, pervorojena, iz ktere
 je bil spočet Jezus, pervorojeni
 pred vsemi stvarmi,

za nas Boga pros!

Sv. Marija, tabernakelj, od sv.
 Duha storjen in okinčan,
 Sv. Marija, edino, preposebno delo
 Božje,
 Sv. Marija, na vse strani cveteča
 zarija,
 Sv. Marija, prelepa podoba sve-
 tosti in čistosti,
 Sv. Marija, zmiraj cveteča in vedno
 nepoškodovana cvetlica,
 Sv. Marija, nova Eva, koja si v
 sebi izvirno pravičnost pomnožila,
 Sv. Marija, nova Eva, koja si z
 Božjo pomočjo pekel v dnu pre-
 tresla,
 Sv. Marija, nova Eva, koja si
 nam rodila Emanuela, Bog z
 vami,
 Sv. Marija, nova Eva, koja si
 svetu zveličanje prinesla,
 Sv. Marija, hvala prerokov in apo-
 steljnov,
 Sv. Marija, čast mučenikov,
 Sv. Marija, veselje in krona vseh
 svetnikov,
 Sv. Marija, naj varniši pribežališe

za nas Boga prosí!

in naj zvestejši pomočnica vsem,
 ki so v nevarnosti,
Sv. Marija, naj mogočniši srednica
 vesoljnemu svetu in priporočnica
 pri svojem Sinu,
Sv. Marija, naj lepši kinč in lepota
 sv. katoliške cerkve,
Sv. Marija, naj mogočniši bramba
 sv. katoliške cerkve,
Sv. Marija, ti premagovavka vseh
 krivover,
Sv. Marija, ti rešiš vse verne ljud-
 stva naj večih stisk,
Sv. Marija, ti si rešila našega sv.
 Očeta Pija IX. mnogih in veli-
 kih terpljenj,
Sv. Marija, ti z gorečo ljubeznijo
 svojega maternega Serca vse
 premogoča priprošnjica,
Sv. Marija, kraljica nebes in zemlje,
Sv. Marija, kraljica vseh sedežev
 angeljev in vseh verst svetnikov,
Sv. Marija, kraljica, povikšana na
 desnico svojega edinorojenega
 Sina,

za nas Boga prosí!

**Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o
Gospod!**

**Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Go-
spod!**

**Da po priprošnji tvoje neomadežane
Matere katoliška cerkev pri vseh
ljudstvih in po vseh krajih vedno
bolj raste in se razširja,**

**Da po njeni priprošnji katoliška
cerkev naj večí mir, pokoj in
prostost vživa,**

**Da po njeni priprošnji grešniki od-
pušenje in bolniki zdravje zadobé,**

**Da po njeni priprošnji maloserčni
moč, žalostni tolažbo in ki so v
nevarnosti, pomoč zadobé,**

**Da se po njeni priprošnji zmoteni
na pot resnice in pravice pover-
nejo,**

**Da po njeni priprošnji ena čeda in
en pastir bode,**

**Da tvojo neomadežano Mater z
gorečniši ljubeznijo častimo in
na pomoč kličemo,**

**Da k njej, presladki Materi usmi-
ljenja in milosti, v vseh nevar-**

te prosimo, sliši nas!

nostih s terdnim zaupanjem pri-
bežimo,

Da mesta, dežele in kraljestva,
ktere so tvojo presveto Mater
pod naslovom čistega spočetja v
varhinjo izvolile, obilno blago-
sloviš,

Da k časti neomadežanega spočetja
vstanovljene bratovšine, družbe
in duhovne rede poterdiš in o-
hraniš,

Da bolnišnice, samostane, cerkve
in altarje, zidane v čast čistega
spočetja, in njih vstanovnike mi-
lostno varuješ,

Da cerkvene pastirje povsod vodiš
in podpiraš v razširjanju pobož-
nosti do tvoje neomadežane Ma-
tere,

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usmili se nas, o Gospod!

te prosimo, sliši nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . .

**V svojem spočetju si bila, o Devica
Marija, brez madeža!**

**Prosi za nas Očeta, čigar Sina si
od sv. Duha spočela, in rodila.**

M o l i m o.

**O Bog, ki si po neomade-
žanem spočetju Device Marije
svojemu Sinu vredno prebivališče
pripravil; dodeli nam po njeni
priprošnji, da, kakor si njo ob-
varoval vsega madeža, tudi mi
neomadežano tebi ohranimo svoje
serce in svoje telo. Po ravno
tistem Gospodu našem, Jezusu
Kristusu, Sinu tvojemu, ki s te-
boj, v edinosti sv. Duha, Bog
živi in kraljuje na vekomaj. Amen.**

**Češeno bodi presveto in pre-
čisto spočetje Marije Device!**

Marija, naša pomoč.

Častita kraljica nebeška, naj viši Gospa vseh angeljev, ki si od začetka sem od Boga moč in poslanstvo imela, da si satanu glavo sterla; prosimo te ponižno, razpošlji svoje svete legijone, da pod tvojim poveljem in s tvojo pomočjo peklenške duhove preganjajo, povsod premagajo, njihovo prederznost osramotijo in jih v večno brezno nazaj zapodijo.

Kdo je, kakor Bog? Sveti angelji in arhangelji, branite nas, varujte nas!

O dobra in ljubeznjiva Mati, ti boš vedno naša ljubezen in naše upanje! Amen.

Rožni venec

*v čast čistega spočetja preblažene
Device Marije.*

- I. Verstica:** Češeno bodi sveto in
in neomadežano spočetje
Device Marije!
Oče naš. 4 Češena si
Marija. Čast bodi.
- II. Verstica:** Češeno bodi sveto in
neomadežano spočetje
Device Marije!
Oče naš. 4 Češena si
Marija. Čast bodi.
- III. Verstica:** Češeno bodi sveto in
neomadežano spočetje
Device Marije!
Oče naš. 4 Češena si
Marija. Čast bodi.

(Vselej 300 dni odpustkov; v mesecu pod
navadnimi pogoji popolnoma odpustek, ki se
zamore tudi dušam v vicah v prid obrniti.
Pij IX. 1855.)

O Marija, brez madeža spo-
četa, prosi za nas, ki k tebi pri-
bežimo. (100 dni.)

„Spomni se“.

Spomni se, o preusmiljena Devica Marija! nikdar še ni bilo slišati, da bi bil kdo zapušen, kdorkoli je pod tvojo brambo pribežal, tebe na pomoč klical in se tvoji priprošnji priporočal. S tem zaupanjem navdihnjen, k tebi, o devic Devica! prihitim, k tebi, o Mati! pribežim, pred teboj jaz grešnik zdibujem; ne zaverzi, o Mati večne Besede! moje besede, temuč milostljivo me sliši in usliši. Amen.

(Vselej 300 dni odpustkov; v mesecu popolnoma odpustek z navadnimi pogoji. Pij IX. 1846.)

Litanije v čast presvetemu Marijnemu Sercu.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá, usmili se
nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili
se nas!

Presveto Serce Marijno,

Ti preljubljeno Serce hčere nebe-
škega Očeta,

Ti preblaženo Serce Matere Bož-
jega Sina,

Ti izvoljeno Serce neveste svetega
Duha,

Serce Marijno, brez madeža spo-
četo,

Serce Marijno, milosti polno,

prosi za nas!

Serce Marijno, zmed vseh serc
 preblaženo,
 Serce Marijno, ti tempelj presvete
 Trojice,
 Serce Marijno, ti sedež modrosti,
 Serce Marijno, ti ogledalo pravice,
 Serce Marijno, ti sedež vse mi-
 losti,
 Serce Marijno, ti zapopadek vse
 svetosti,
 Serce Marijno, ti skrinja zaveze,
 Serce Marijno, ti vrata nebeške,
 O častito Serce Marijno,
 O mogočno Serce Marijno,
 O dobrotno Serce Marijno,
 O zvesto Serce Marijno,
 O hvale vredno Serce Marijno,
 O ljubeznjivo Serce Marijno,
 O krotko Serce Marijno,
 O ponižno Serce Marijno,
 O poterpežljivo Serce Marijno,
 Serce Marijno, za nas z bolečinami
 prebodeno,
 Serce Marijno, ti luč zmotenim,
 Serce Marijno, ti pribežališe greš-
 nikom,

} prosi za nas!

Serce Marijno, ti tolažilo žalostnim,
 Serce Marijno, ti moč pravičnim,
 Serce Marijno, ti podpora v skuš-
 njah,

Serce Marijno, ti upanje umira-
 jočim,

Serce Marijno, ti pomoč v vseh
 naših britkostih,

Serce Marijno, ti zastava vseh
 obljub Jezusovih,

Serce Marijno, ti ogledalo ljubezni
 Božjega Serca,

Serce Marijno, ti veselje vsem
 srcem,

Serce Marijno, z veličastvom in
 slavo v nebesih kronano,

prosi za nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
 lješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
 lješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
 lješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš . . . Češena Marija . . .

M o l i m o .

O Bog! ki si sveto in neomadežano Serce preblažene Device Marije napolnil s tistimi čutili ljubezni in usmiljenja do nas, s kterimi je Serce Jezusa Kristusa, Sinu tvojega in njenega, vse prevzeto; dodeli nam vsem, ki to preslavno Serce častimo, da po zasluženju taistega zadbimo do konca našega življenja popolnoma zedinjenje s čutili in nagnjenji presvetega Serca Jezusa Kristusa; da bo polnost teh milost tudi našim srcem v delež, da bodo ozaljšane s tistimi čednostmi, s kterimi si ti Serce naše preljubljene Matere Marije obogatil; da, ko bomo kedaj pred tvoje presveto obličje stopili, ne bomo prazni dobrih čednost in dobrih

dejanj; ampak da pojdemo, kakor tvoji zvesti otroci, v kraljestvo tvoje, da te bomo z Marijo, našo Materjo in kraljico, z vsemi svetniki in izvoljenimi celo večnost hvalili in častili. Amen.

O presladka in predobrotljiva Devica! sprejmi to hvalo, ktero mi tvojemu presvetemu in neomadežanemu Sercu ponižno dajemo, v zadostenje velikih razžaljenj, s katerimi si ti, Mati Božja in kraljica nebeška! žaljena, ker svet tvojega Božjega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa, spoznati, častiti in ljubiti noče. Sprosi nam, vsem resničnim častivcem tvojega presvetega Serca, milost, da vse ure tega dneva, tudi vse druge dneve svojega življenja brez greha preživimo, in vse trenutke po volji Božji

obernemo. Svoje zaupanje stavimo v predrago kri Jezusa Kristusa, in v predobrotno Serce tvoje. V tem zaupanju hočemo živeti in umreti. Amen.

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas!

Molitev k sv. neomadežanemu Marijnemu Sercu.

O Serce Marijno, ti Serce Matere Božje in Serce Matere naše! o preljubeznjivo Serce, nad katerim ima presveta Trojica vse dopadajenje svoje! Serce, vredno, da te časte in preserčno ljubijo vsi angelji in vsi ljudje! Serce, ki si Jezusovemu Sercu naj bolj podobno, čigar popolnoma podoba si! Serce, polno dobrote in usmiljenja do nas ubozih! oh,

ozri se na nas reve, in raztajaj naše merzle serca, vnemi jih in zedini jih popolnoma s Sercem našega Božjega Zveličarja. Vlij v naše serca ljubezen do svojih čednost, ter jih vnemi s tistim presrečnim ognjem, v katerem je tvoje Serce vedno gorelo. Sprejmi v to svoje Serce sveto cerkev, varuj jo, bodi ji vedno gotovo pribežališe in nepremagljivi turn zoper vse napade njenih sovražnikov. Bodi nam pot, ki nas k Jezusu pelja; bodi nam vir, po katerem naj nam dohajajo vse milosti, katerih potrebujemo za zveličanje svoje. Bodi nam pomoč v vseh naših potrebah; bodi nam tolažilo v bitkostih, moč v skušnjavah, pribežališe v preganjanju, zavetje v vseh nevarnostih, zlasti še v zadnjem boju našega življenja, ko se

bomo ločili od tega sveta, in bo pekel vso svojo moč zoper nas poskusil, da bi se polastil naših duš v prestrašnem trenutku, v katerem bo šlo za celo večnost našo. Takrat, oh takrat, predobrotljiva Devica! pokaži nam sladkost svojega maternega Serca in skaži nam moč svoje priprošnje pri Jezusovem Sercu, in odpri nam ta vir vsega usmiljenja, da bomo v gotovem zavetju prišli tje v sv. nebesa, kjer ga bomo s teboj vso večnost častili in molili. Amen.

Presveto Serce Marijno, bodi naše otenje!

Hvala presv. Jezusovemu in Marijnemu Sercu.

Spoznano, hvaljeno, češeno, ljubljeno, časteno in poveličano

bodi vselej in povsod Božje Serce Jezusovo in neomadežano Serce Marijno! Amen.

(Za ta pobožni zdihljaj je vsaki dan 60 dni odpustkov. Kdor ga opravlja celo leto, zamore pod navadnimi pogoji zadobiti popolnoma odpustke ob praznikih rojstva, vnebovzetja in Serca Marije Device; in kdor ga opravlja celo življenje, tudi ob smertni uri zamore se vdeležiti popolnoma odpustkov. Pij VII. 1807 in 1817.)

Molitev za spreobrnjenje grešnikov.

Grešnik, v stanu smertnega greha, je naj nesrečniši stvar na zemlji; to je gotovo. Pa ravno tako gotovo je, da tvoje presveto, neomadežano Serce, o preljubeznjiva Mati Marija! je tem nesrečnim vselej odprto, da v njem lahko pribežališe, tolažbo, mir in pokoj dobijo. Tega terdno prepričani, pademo ponižno k tvojim nogam, o pribežališe vseh greš-

nikov, ti luč vsem zmotenim in upanje obupajočim!

Objokani zdihujemo k tebi in te prosimo, pokaži svojo moč, katero imaš do človeških serc; pokaži svojo ljubezen, s katero objemaš vse ljudi. O Marija! glej uboge grešnike, ki brez žive vere, brez pravega zaupanja, brez vse resnične ljubezni, v nepokoju revno poginjajo; pomagaj jim, da spoznajo svoj toliko usmiljenja vredni, prežalostni stan. Odpri jim oči, da vidijo brezno, v katero stermoglavijo; pokaži jim terpljenje, katero jih čaka, ako se ne poboljšajo. Stori, da bodo predramljeni, s svetim strahom presunjeni, zapustili pot pregrehe, da se skesano obernejo k milostljivemu nebeškemu Očetu, ki je

poslal svojega Božjega Sina zato na ta svet, da vsi, ki vanj verujejo, ne bodo pogubljeni, ampak večno živijo. Stegni toraj svojo milo roko, o prelubeznjiva in ljubljena Mati! in reši uboge grešnike. Potegni jih iz grozovite nevarnosti, v kateri bi bili vekomaj pogubljeni, in daj jim prostorček v tvojem presvetem Sercu, ktero ni zaperto nikomur, naj manj pa še naj revnejšim grešnikom. Amen.

5 Oče naš . 5 Češena si Marija . . .

Sladko Serce Marijno, bodi moje otenje! (300 dni odpustkov. Pij IX. 1852.).

Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sv. Marija,

Sv. Mati Božja,

Sv. devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubeznjiva,

Mati prečudna,

Mati našega Stvarnika,

Mati našega Odrešenika,

za nas Boga prosi!

Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristijanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,

za nas

Boga

prosi!

Kraljica apostelnov, Kraljica marternikov, Kraljica spoznovavcev, Kraljica devic, Kraljica vseh svetnikov, Kraljica brez madeža izvirnega greha spočeta,	}	za nas Boga prosi!
--	---	-----------------------

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; zanesi nam, o **Gospod**!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; usliši nas, o **Gospod**!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; usmili se nas, o **Gospod**!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš . . . Češena Marija . . .

M o l i t v e

1. K presvetemu rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

Kruh z nebes si jim dodelil.

Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. (Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom, v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.)

2. K presveti Devici Materi Mariji.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne za-
verzi naših prošinj v naših po-
trebah, temuč reši nas vselej vseh
nevarnost. O častitljiva in bla-
žena Devica, naša Gospa, naša
srednica, naša besednica, naša
pomočnica. S svojim Sinom nas

spravi, svojemu Sinu nas pripo-
roči, svojemu Sinu nas izroči.

Prosi za nas, sveta Božja porodnica!
Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Dodeli nam svojim služabni-
kom, prosimo, Gospod Bog! da
vedno zdravje na duši in na te-
lesu uživamo, in da bomo po
častitih prošnjah presvete Marije
vselej Device, sedanje žalosti
rešeni in večnega veselja deležni.

3. K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec,
kterega je postavil Gospod čez
svojo družino.

Prosi za nas, sveti Jožef!

Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

Češena Kraljica.

Češena bodi Kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, obrni tedaj, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas, in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blaženi sad tvojega telesa; o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

**Prosi za nas, sveta Božja porodnica!
Da bomo vredni obljub Kristusovih.**

M o l i m o.

Vsegamogočni, večni Bog!
ki si dušo in telo častite Device
Materie Marije, da bi vredno pre-
bivališče tvojega Sina biti zaslu-
žila, s pomočjo svetega Duha
pripravil, daj, da bomo, ki se
njenega spomina veselimo, po
njenih milostljivih prošnjah pri-
hodnjega zlega in večne smerti
rešeni. Po Jezusu Kristusu,
Gospodu našem. Amen.

**Podoba naše ljube Gospe presvetega
Serca.**

Podoba, o preblazena!
Ti k sebi vabiš milostna
Serce z britkostjo obloženo.
Mu srečo kažeš materno;
Zato serce zamišljeno,
Je v to podobo vse vtopljeno.

Nje Bog in Sin stoji pred njo,
 „Vir, 'z kter'ga milosti tekó,
 Pogledjte otroci!“ — Mati pravi,
 Kazaje Serce Ježuška,
 Zavetje zla vesoljnega;
 Z rokami mило to objavi.

In roka mil'ga deteta
 Tud' kaže svetli bliš Serca,
 Ta neusušljiv' zaklad nebeški.
 In z drugo ročico pa dé:
 „Ne zabite te Matere,
 Po njej je blažen rod človeški!“

Kdor pred podobo to kleči,
 Si serce vnema, da gori
 In hrepeni po sreči večni;
 Ga vleče k Sinu, k Materi
 Ljubezni vez 'z vse moči.
 O sladka vez! o ogenj srečni!

Litanije naše ljube Gospe presvetega Serca.

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam **Bog**, usmili se nas!

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,

ti kraljica miru in usmiljenja,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,

ti delivka darov Božjih,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,

ktera si serca pridobivaš,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,

ti Mati usmiljenja,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,

ti Mati gnade Božje,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,

ti sladki dar nebeški,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,

ti neobmejena dobrotnica,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,

ti neprimerna zakladnica,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,

ti preslavna srednica,

prosi za nas!

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
ti gotova pomoč v vseh nevar-
nostih,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
ti varhinja vsem zapušenim,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
ti Mati sirotam in revnim,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
ti otetnica obupajočim,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
ktero hvalijo vsi rodovi,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
ktere ljubeznjivost preseže slad-
kost medeno,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
ktere prošnje zapovedujejo Vse-
gamogočnemu,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
ti blažena zemlja, ki si obrodila
sad življenja,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
ti neomadežana lilija, ktere lepi
duh napolnuje vso zemljo,

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
ti skrivnostni studenec,

prosi za nas!

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, ti zanesljivo pribežališe v vseh nevarnostih sveta, Naša ljuba Gospa presvetega Serca, ti naj čistejši in naj ljubeznjivši vseh stvari, Naša ljuba Gospa presvetega Serca, ti besednica ubogim dušam v vicah, Blagovoljno sprejmi našo hvalo in usliši naše prošnje, Nebesa naj te časté, Zemlja oznanuj tvoje dobrote, Mladost iši zavetja pod plajšem tvoje čistosti, Matere naj ti zročujejo svoje dru- žine, Starčki naj te kličejo in časté, Spreoberni naj terdovratniši greš- nike, Premagaj neobčutnost naših serc, Obudi solze obžalovanja v naših očeh, Bodi nam bramba, kedar nam sa- tan žuga, Pomagaj nam milostno naše ter- pljenje posvečevati,	prosi za nas! o naša ljuba Gospa presvetega Serca!
---	--

Milostno nam blagoslovi naše dela,
 ter jih stori rodovitne,
 Milostno sprejmi nas povsod pod
 svojo materno brambo,
 V vseh svojih grešnih skušnjavah
 naj te nikdar ne pozabimo,
 Naše slabosti, nevarnosti in reve
 naj te omečijo,
 Tvoja ljubezen naj nam tvoje roke
 poda v pribežališe,
 Tvoja milost naj zakrije naše pre-
 greške,
 Tvoja priserčnost naj nas nikdar
 ne zapusti,
 Tvoja ponižnost naj premaga našo
 prevzetnost,
 Tvoja ljubezen naj nas pelja k Sercu
 Jezusovemu,
 Tvoja molitev naj nas podpira ob
 naši smertni uri,
 Tvoje zagovarvanje naj nas varuje
 pred sodnjim stolom Božjim,
 Varuj našega sv. Očeta, papeža,
 Ohrani in množi po naši domovini
 pravo vero,

o naša ljuba Gospa presvetega Serca!

Vodi škofe in mašnike po poti svetosti,	} naša ljuba Gospa presvetega Serca!
Brani katoliško Evropo zoper napade brezbožnih,	
Pripelji nevernike in krivoverce nazaj v pravo Jezusovo cerkev,	
Odpri oči nevernikom z lučjo sv. evangelija,	

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . Češena si Marija . .

Prosi za nas, o premogočna in nepremagljiva, ljuba Gospa presvetega Serca!

Da bomo po tebi, o imenitno upanje obupajočih! vredni obljub Kristusa, tvojega Sina.

M o l i m o.

O Bog! kateri si v slavo svojega usmiljenja in v zveličanje naših duš neomadežani Devici Mariji dodelil neomenjeno moč čez Serce Jezusovo, prosimo te, dodeli nam po njeni priprošnji milost, da v tvoji ljubezni živimo in umremo. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas!

„Spomni se“ k naši ljubi Gospej presvetega Serca.

Spomni se, o naša premila Gospa presvetega Serca, svoje neomejene moči, katero imaš čez Serce svojega prečešenega Sina! Poln zaupanja do tvojih zasluženj pridem tvoje brambe in tvoje po-

moči prosit. O prečastna zapovedovavka Jezusovega Serca, ki je neusušljiv studenec vseh milost in ktero nam ti po svoji volji odpirati zamoreš, da naj razlija nad ljudi svoje zaklade ljubezni in usmiljenja, luči in zveličanja; prosim te, dodeli nam milost, za ktero te priserčno prošim . . . Ne moreš, o ne moreš mi odreči, o naša ljuba Gospa presvetega Serca; zato milostno sprejmi mojo prošnjo in dobrotno me usliši! Amen.

O ljuba Gospa
Presvet'ga Serca!
O prosi za nas! —
Spomni se veljave,
Ktero ti daje sam Bog;
Naše glej težave,
Reši, reši nas nadlog.

Vedi, ker kraljica
Si vesoljnega sveta,
Da si pomočnica,
Vsemu svetu odmenjena.

Vsi zaupajoči
 Na ljubezen materno,
 K tebi zdihujoči
 Serčno — milo kličemo:

Slavna ključarica!
 Vir vseh milost nam odpri,
 Saj ti vratarica
 Vseh zakladov Božjih si.

Saj ti gospoduješ
 Serca svoj'ga Jezusa;
 Ti zapoveduješ;
 Vse, kar rečeš, obvelja.

Mati! oh odpiraj
 Neusušljivi ta zaklad!
 Grešnike podpiraj,
 Da ne padejo v prepad!

Daj zaklade svoje
 Svojim otročičem v prid,
 Da ljubezni tvoje
 Moč nam srečen bo izid.

Milost nam dodeli,
 Da vsi k tebi pridemo,
 Večno da veseli
 Slav'mo svojo te Gospo.

Tega nam odreči
 Saj ne moreš, o Gospa!

Glej nas, ki klečeči
 Kličemo iz dna serca!
 O ljuba Gospa
 Presvet'ga Serca,
 O prosi za nas!

„Pod tvojo pomoč“.

Pod tvojo pomoč pribežimo,
 o naša ljuba Gospa presvetega
 Serca! ne zaverzi naših prošenj
 v naših potrebah, temuč reši nas
 vselej vseh nevarnost, o pre-
 slavna zapovednica presvetega
 Serca Jezusa, tvojega Sina.
 Amen.

O naša ljuba Gospa presve-
 tega Serca, ki te je Bog izvolil,
 da si v svojem naročju in iz
 svoje prečiste Kervi vpodobila
 Serce Jezusovo, pelji nas ti sama
 k temu presvetemu Sercu, čigar
 zapovednica in gospodovavka si
 ti. Odpri svetu njegove zaklade

ljubezni in usmiljenja, in stori, da mi vsi iz tega studenca vseh milost zajemamo spreobrnjenje, gorečnost in zveličanje. Amen.

Kratki zdihljeji.

Ljubljeno bodi povsod presveto Serce Jezusovo! (100 dni odp.)

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas! (100 dni odp.)

Presveto Serce Jezusovo, usmili se nas! (100 dni odpustkov.)

Moj Jezus, usmili se me! (100 dni odpustkov.)

Neomadežano Serce Marijno, prosi za nas! (100 dni odpustkov.)

Mali rožni venec

naše ljube Gospe presvetega Serca.

(Današnje dni moramo veliko moliti; potrebe sv. cerkve so velike; veliko slabovernih je v nevarnosti, da bi sv. vere ne zgubili; dru-

zih nadlog je nezmerno veliko sedanje čase. Pomoč je le od zgoraj mogoča, od presvetega Božjega Serca, do kterega ima pa Marija, Božja in tudi naša Mati, vso oblast, gotove ključe, da nam ta neusušljivi studenec po svoji volji odpirati zamore; ker ona, od vekomaj izvoljena, je že pri svojem čistem spočetju kači glavo sterla, s svojim materstvom pa je zadobila vso moč do presvetega Jezusovega Serca. Pobožni častivci Matere Božje vedno na novo častijo to premogočno zakladnico nebeških darov. Modro in lepo misel so sprožili, in mi jo radi razširjajmo, ker bo gotovo obilno sadu rodila. Ta misel se prav lahko spolni, ter je v tem, da naši ljubi Gospej presvetega Serca darujemo venec zdihljejev, s kterimi ne bomo le častili te mogočne Gospe; ampak bomo v malih trenutkih tudi zadobili več kot 10 let odpustkov. In to je mali rožni venec, ki ima 33 zdihljejev s tremi oddelki. Ti zdihljeji nas spominjajo na tistih 33 let, v kterih je Marija posebno tukaj na zemlji kraljevala čez presveto Serce svojega Božjega Sina, kteri ji je bil pokoren).

Ta rožni venec se tako le moli:

Ljubljeno bodi povsod presveto Serce Jezusovo! (In zdaj se zdihne:)

Presveto Serce Jezusovo, usmili se nas! (in desetkrat zaporedoma:)

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas! (In zopet:)

Presveto Serce Jezusovo, usmili se nas! (in desetkrat:)

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas! (In še enkrat:)

Presveto Serce Jezusovo, usmili se nas! (in desetkrat:)

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas!

(Za vsaki zdihljaj je podeljenih 100 dni odpustkov. V nekterih minutah si pridobiš velik zaklad, kterega lahko daruješ ubogim dušam v vicah, ki ti bodo gotovo neizrečeno hvaležne zanj; pa se prikupiš še posebno Mariji Devici, ki bo na te lepe zdihljeje obilno odpirala presveto Serce Jezusovo tebi in drugim v dušni prid. Naš vedni klic naj toraj bo):

„Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas!“

Priporočevanje otrok

naši ljubi Gospej presvetega Serca.

S serčnim veseljem, o naša ljuba Gospa presvetega Serca, izročim tega otroka v tvoje materno in mogočno varstvo, ter ti ga danes posvetim. Skerbi vedno in ljubeznjivo zanj. Čuj nad njim in obvaruj ga v nedolžnosti in v zdravju, da bo rasel v tvojem varstvu v modrosti in čednosti. Stori, da bo veselje svojim staršem, tolažilo sveti cerkvi, in potem, ko bo v tem času Bogu zvesto služil, vžival plačilo svetnikov v večnosti. Za to milost te prosim, o naša ljuba Gospa presvetega Serca! Amen.

Devetdnevnica

k naši ljubi Gospej presvetega Serca.

Ljubljeno, bodi povsod presveto Serce Jezusovo!

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas!

(Ta dva zdihljaja se naj ponavljata vseh devet dni pred opravilom. Da boš toliko bolj gotovo uslišan, skleni to pobožnost s sv. Obhajilom, ako ti je mogoče.)

Pervi dan.

O z n a n j e n j e.

Ta dan, o Marija! te je Bog izvolil, da si s svojo prečisto

kervijo vpodobila presveto Serce Odrešenikovo. To Serce je tvoj zaklad; ti si v resnici njegova blaga zapovednica; stori milostno, da bo meni usmiljeno.

Zdihljej. Naša ljuba Gospa presvetega Serca, sprosi mi za vse dni mojega življenja, da bom popolnoma v Božjo voljo vdan.

Sklep. Bodimo pazljivi na navdajanja gnade; recimo z Marijo: „Glej, služabnik (služabnica) sem Gospodov (Gospodova).“

(Potem moli vsaki dan »Spomni se«, str. 251, da bi zadobil posebno milost, za katero opravljaš devetdnevnicu.)

(Potem še zdihni trikrat:) **Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas!**

(In še pristavi:) **Naša ljuba Gospa presvetega Serca, sprosi mi to milost:** (Imenuj tukaj, za kar posebno prosiš.)

Drugi dan.

Rojstvo našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Zgodilo se je; zemlja ima svojega Odrešenika, in ti, o Marija! si ga nam dala. Ker si tedaj Mati včlovečenega Boga, že gospoduješ čez njegovo Serce, in vsi zakladi, ki jih ima v sebi, so tvoji. Revni in prazni pridemo k tebi, in ti boš nas z dobrotami napolnila.

Zdihljaj. Naša ljuba Gospa presvetega Serca, zajemaj za svoje otroke iz tega prebogatega studenca, ktereга začetnica med nami si ti.

Sklep. Jezus je prišel na zemljo nam za podobo in v zgled. Po zgledu naše ljube Gospe presvetega Serca mu hočemo na-

sledovati in stanovitno po njegovih potih hoditi.

„Spomni se“ stran: 251.

Tretji dan.

Marija Jezusa daruje v tempelju.

O Marija, človeški rod potrebuje daru; in ta dar ne more drug biti, kakor tvoj Sin . . . Kaj boš storila, o Marija! Oh, ti poslušáš le glas ljubezni do nas, in daruješ svojega Sina Bogu. S tem velikoserčnim darovanjem pa naproti prideš željam Njegovega Serca, ktero ti je in ti bo vselej popolnoma vdano.

Z dihljej. O naša ljuba Gospa presvetega Serca! pomagaj mi, da po tvojem zgledu rado-

voljno vse darujem, kar Bog vse moje žive dni tirja od mene.

Sklep. Darujmo se po Mariji presvetemu Sercu Jezusovemu in ponavljajmo to darovanje večkrat na dan.

„Spomni se“ stran: 251.

Četerti dan.

Marija z Jezusom v Nazaretu.

V tvoji ubožni hišici v Nazaretu, o Marija! posebno razodevaš svojo preblago moč čez Jezusovo Serce. Ti govoriš, in On stori; in to še ni zadosti, tvojim željam še celo naproti pride. O nezapopadljiva skrivnost!

Zdihljej. O naša ljuba Gospa presvetega Serca! kako

srečni smo pod tvojo oblastjo!
O res, za vselej se zročim pod
 tvojo mogočno brambo.

S k l e p. Bodimo pokorni
 otroci Marijni, in naj gospoduje
 čez nas, kakor je gospodovala
 čez Serce svojega Sina.

„Spomni se“ stran: 251.

Peti dan.

Marija na ženitnini v Kani.

O Marija! na ženitnini v Kani
 si svetu pokazala, kako veliko
 moč imaš do svetega Serca svo-
 jega ljubega Sina. Ti zahtevaš
 od Njega čudež, in On ga na-
 redi, akoravno Njegova ura še
 ni bila prišla; da vsem pokaže,
 kako tebi ne more nič odreči.

Z dihljej. O presladka kra-
 ljica Jezusovega presvetega Ser-

ca! uči me, da poterpežljivo čakam časa Božje previdnosti in s terdnim zaupanjem prosim milosti, tudi ako se zdi vse zgubljeno.

Sklep. Pribežimo k naši ljubi Gospej presvetega Serca v vseh naših potrebah in potožujmo ji posebno dušne težave.

„Spomni se“ stran: 251.

Šesti dan.

Marija gre na goro Kalvarijo.

Ako je bilo kdaj, o Marija! tvoje Serce združeno s Sercem tvojega Božjega Sina, je bilo gotovo na pregrenkem križevem potu; zakaj nikoli ni mati bolj navezana na svojega otroka, kot kedar ga vidi v terpljenji, v

strahu in v bolečini. Ker z Jezusom toliko terpiš, si pridobiš novo pravico do Njegove ljubezni.

Z dihljej. Naša ljuba Gospa presvetega Serca! bodi moja pomoč v nadlogah in moje tolažilo v terpljenju.

Sklep. V poskušnjah našega življenja se ne bomo nikoli ločili od naše nebeške Matere; ona bo naše slabosti zmanjševala in nam naše križe lajšala.

„Spomni se“ stran: 251.

Sedmi dan.

Marija pod križem.

Pod križem, o Marija! kraljica mučenikov! si vidila, kako je neusmiljeni vojak prebodel s

sulico presveto Serce tvojega Sina, in ker si ti njegova zapovednica, zbiraš vse milosti, ktere kakor v potoku iz njega tečejo, ter jih v svoji materni ljubezni deliš.

Zdihljej. Zadnjikrat zdihnem s teboj, o Marija, o naša ljuba Gospa presvetega Serca! in s teboj potopim v Njegovo presveto Serce, ktero si je dal za nas prebosti.

Sklep. Nič ne zamudimo, da zaslužimo gnade, ktere deli naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosimo jo prav pogosto njene pomoči.

„Spomni se“ stran: 251.

Osmi dan.

Marija po vstajenju.

Sin Božji je vstal; o Marija! zopet zamoreš počivati na Njegovem presvetem Sercu in vnovič poslušati udarce Njegovega Božjega Serca. Tebi daje svoje presveto Serce; to je tvoje kraljestvo. Kraljui v njem časno in večno.

Zdihljej. O naša ljuba Gospa presvetega Serca! Vstal bom že enkrat iz groba svoje nemarnosti in mlačnosti, ter začel novo življenje. Sam iz sebe sem čisto nezmožen; s teboj mi je pa vse lahko. O preljuba moja Mati, pomagaj mi!

Sklep. Zbudimo se k pobožnemu življenju! pojdimo, ka-

kor naša ljuba Gospa presvetega Serca, k Jezusu, počivajmo na Njegovem presvetem Sercu in občutki Njegovega Serca naj tudi naši bodo!

„Spomni se“ stran: 251.

Deveti dan.

Marija v nebesih.

Sužnost na zemlji je minula, o Marija! zdaj si na večno združena s presvetim Sercem svojega Božjega Sina. Ker si tedaj v nebeškem veličastvu, te častim in poveličujem kot kraljico nebes in zemlje, angeljev in svetnikov in kot kraljico presvetega Jezusovega Serca.

Zdihljej. O kraljica nebeška! da bi vender enkrat mogel

biti pri tebi in pri tvojem Božjem Sinu! O naša ljuba Gospa presvetega Serca! v tvoje roke izročim svojo dušo; s teboj zdaj verujem, upam in ljubim, da bom smel tebe vekomaj ljubiti, o moja Mati!

Sklep. Delajmo vse za nebesa, ker tam je naša prava domovina. Tam bomo našli našo ljubo Gospo presvetega Serca v svitlobi njenega veličastva in z njo vred bomo Boga, naj večí dobroto, vekomaj vživali.

„Spomni se“ stran: 251.

Teden

naše ljube Gospe presvetega Serca.

(Kdor nima časa veliko moliti, naj opravlja saj čez teden te kratke molitvice v čast naši ljubi Gospej presvetega Serca.)

Nedelja.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca! molim s teboj Očeta luči in njegovega Sina Jezusa Kristusa, pravo luč, ki razsvetli vsacega, kateri pride na ta svet, in svetega Duha, kateri je vedna luč in ljubezen.

Hvalim presveto Trojico za neizrekljive milosti, s kterimi te je obdarovala; hvalim posebno

Sinu Božjega zato, da ti je dal vso moč do svojega presvetega Serca, ko te je Mater izvolil.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca! sprosi mi od presvete Trojice luč, da njo spoznam, in da spoznam tudi tebe; in sprosi mi ljubezen, da zamorem povračevati njeno in tvojo ljubezen.

Jezus, Marija, Jožef, vam darujem svoje serce, svojo dušo in svoje življenje. (100 dni odpustkov.)

Jezus, Marija, Jožef, storite, da mirno umerjem v vaši tovaršiji. (100 dni odpustkov.)

Moj Jezus, usmili se me! (100 dni odpustkov.)

Sladko Serce Marijno, bodi moje otenje! (100 dni odpustkov.)

O naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas, ki k tebi pribežimo!

Ponedeljek.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca! posebno danes v edinosti s teboj molim svetega Duha, kateri je Bog, kakor Oče in Sin, in iz obéh izhaja.

Od Boga sv. Duha, čigar si nevesta, in od Jezusovega Serca mi sprosi luč in potrebne milosti, da dela tega tedna posvečujem, poskušnje dostojim, in vse storim k Božji časti, tebi v češenje, bližnjemu v spodbudo in sebi v posvečenje.

Spomni se, o naša ljuba Gospa presvetega Serca, ubogih duš v vicah!

Jezus, Marija, Jožef i. t. d.
(kakor v nedeljo.)

Torek.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca! pozdravim te danes kot kraljico angeljev. Prosim višega angelja Gabrijela, vse ne-nebeške družbe, in posebno svojega angelja varha; naj te oni namesto mene pozdravljajo, ljubijo, za me prosijo; oni naj s svojo popolnostjo v preslavljanji, z zvestobo v prošnjah in z gorečnostjo v ljubezni nadomestujejo mojo nezmožnost, ter mi pomagajo, da postanem angelj čednosti na zemlji, vreden tje priti, kjer bom z nebeškimi družbami vekomaj preslavljal moč in dobroto naše ljube Gospe presvetega Serca.

Jezus, Marija, Jožef i. t. d.
(kakor v nedeljo.)

Sreda.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca! pozdravim te danes kot prečisto nevesto sv. Jožefa. Zahvalim se temu velikemu očaku za veliko skerbljivost, ki jo je imel za te in za tvoje Božje dete. S polnim zaupanjem kličem v prezvesto Serce sv. Jožefa, in sem prepričan, da ima veliko moč do tvojega prečistega Serca, o Marija! in po tebi do presvetega Serca Jezusovega. Prosim ga, naj mi pomaga, da bo moje serce vedno bolj posnemalo te tri Serca, in da vedno bolj tvoje mogočno varstvo zaslužim, o naša ljuba Gospa presvetega Serca!

Jezus, Marija, Jožef, i. t. d.
(kakor v nedeljo.)

Četertek.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca! današnji dan je tebi posebno posvečen; ker ti si tista, ktera si nam zamogla pripraviti, da juteršnji dan presveto Serce Jezusovo vredno častimo. S teboj združeni se mu zahvalimo današnji dan, da je postavil zakrament presvetega Rešnjega Telesa, po katerem dosežemo vse zaklade njegovega presvetega Serca. Pomagaj mi, da ga vselej vredno prejmem in v svojem življenju sad obrodim te nebeške jedi.

Jezus, Marija, Jožef i. t. d.
(kakor v nedeljo.)

Petek.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca! danes je dan tvojih

naj večih bolečin; je pa tudi dan, ko si s svojim prevelikim darom dosegla novo častno ime, v katerem s toliko ljubeznijo in z zaupanjem v te kličemo. Kolikor bolj s teboj čutimo bolečine, ki so bile cena, za katero si ti to ime pridobila, toliko bolj gotovo bomo deležni tudi njegovega blaženega sadu. Sprosi nam milost od Božjega Serca, s katerim vred si terpela, da ga s teboj stano vitno nasledvamo na goro Kalvarijo in Vaji v nebesih vekomaj posesti zamoremo.

Jezus, Marija, Jožef i. t. d.
(kakor v nedeljo.)

Sabota.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca! današnji dan je že od nekdanj tebi posvečen. Časté

te današnji dan z mogoterimi imeni, ki so tebi v čast in ljudem v blagor; mi pa velikoveč vse združimo v tisto ime, ktero ti je Cerkev dala in ki je v resnici našim srcem naj slajši in naj primernejši, ter nas navdaja z nepremakljivim upanjem, celo v največih poskušnjah. Zadnjikrat te serčno pozdravljamo kot našo ljubo Gospo presvetega Serca, ti upanje obupanih! Pomagaj nam, ta teden srečno dokončati; sprosi nam srečno zadnjo uro, da pridemo k tebi, kjer te bomo preslavljali od vekomaj do vekomaj. Amen.

Jezus, Marija, Jožef i. t. d.
(kakor v nedeljo.)

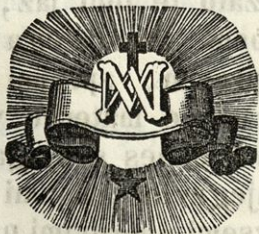
**Kako se zamoremo darovati Mariji, naši
ljubi Gospej presv. Serca.**

**O naša ljuba Gospa presvetega Serca! Mati usmiljena, vrata
nebeške in delivka vseh Božjih
darov! ponižno padem pred te
na kolena. Ker si, blažena De-
vica, pribežališe grešnikov, tolaž-
nica žalostnih in zdravilo vsem; oh,
bodi tudi meni tolažnica, pribežali-
še in zdravilo! Ker si bramba pra-
vičnim, upanje obupajočim, moč
slabim, in mirno zavetje žalostnim
sercem; zato te tudi jaz, o naša
ljuba Gospa presvetega Serca!
goreče prosim, sprejmi me na
večno v svoje materno varstvo;
posvetim ti danes svojega duha z
vsemi njegovimi mislimi, svoje
serce z vsemi njegovimi nagnjenji
in sam sebe vsega popolnoma.**

O naša ljuba Gospa Jezusovega presvetega Serca! obvaruj me zalezovanja hudobnega duha; stori, da bom na zemlji Boga ljubil, mu zvesto služil, da bom v njegovi sveti ljubezni umerl, ter s teboj v veličastvu vekomaj kraljeval. Amen.

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas!

Vse k večji časti Jezusovega presvetega Serca!

B.

M e s e c

naše ljube Gospe presvetega Serca.

Smarnice.

1.

O ljuba spomlad! vsako leto novo
Obleko rajsko Modri ti daje;
Da glasno slaviš čudno moč njegovo,
In človek občud'vaje k njemu zre.

2.

Lepota spomladanska v vsi blišobi
Naj pa kraljici vseh nebes veljá;
Da lepši njo častimo v naši dobi,
Ki je „Gospa presvetega Serca“.

3.

Cvetlici novi — novo praznovanje,
Prežlahtni venec naj bo posvečen
In darovan prelepi v godovanje,
Z dišečih in naj lepših cvetk spleten.

4.

Spomlad prelepa! vzhajaj po vsem svetu,
Razvijaj urno svoj zeleni plast;
Mariji pleti vence v svojem cvetu;
Položi vse rastline v njeno čast.

5.

Cvetlic vonjava in peres lepota,
Tic žvergoljenje, rahli mig valov,
Izbujene narave vsa krasota;
Vsi povikšujte novi ta naslov!

6.

Z vesoljnega stvarjenja slavo poje
Veselo naj kristjanov množica;
Posveti serčno vse glasove svoje
Gospeji Jezusovega Serca.

7.

Njej, ki nedolžna golobica sveta,
Prinesla nam miru je vejico,
Ki vsega greha madeža oteta,
Ogernjena z dobroto in močjo.

8.

Mil'jonov serc zdihuje k tebi, Mati!
Oj „ti Gospa presvetega Serca,
O prosi za nas!“ Ni nam nič se bati,
Saj vir ti našega si upanja.

9.

Naj tebi vedno naše serce bije,
 Naj tebi persi naše dihaajo,
 V ljubezni tvoji kri po žilah lije,
 Ker tebe ljubimo vsi radostno.

10.

Prelepa! ti zaklade 'maš nebeške
 Vse v Sercu svoj'ga Sina shranjene,
 Ki celijo nadloge vse človeške.
 Naj to Serce, Gospa! se nam odpre.

11.

Ozri na nas se, Božja porodnica!
 Glej, kolike proté nevarnosti;
 Pomagaj nam, zakladov vratarica!
 Da vedno svete vere luč gori!

12.

Oh, svoje materne oči obračaj
 Mladosti ljubi naši milostno,
 Nesreče dušne skerbno ji odvrčaj,
 Podpiraj s svojo močno jo roko!

13.

Ovij premilo jo z vezmi ljubezni,
 Da tvoj'mu Jezusu se posveti,
 Da se v neverstvo novo ne pogrezni,
 Katero ji današnje dni proti.

14.

Zdihuj, o dobra Mati! da ovčice
Vse vejo enega pastirja glas;
Odprejo skoraj težke se temnice,
Da Pij zagleda skoraj zmage čas.

15.

Vse oslepljene, ki so suhe veje,
Ločili prave, svete se cerkvé,
Ljubezen Božja zopet naj ogreje;
Zmotnjave svoje vsi naj zapusté.

16.

O Mati naša, bodi tolažilo
Nam, ki zdihujemo v dolin' solza,
O bodi nam zveličansko vodilo,
Da ne zgrešimo pota pravega.

17.

O duše, britko, silno obtežene,
Tecite pred mogočno to Gospo;
Saj v njenem Sercu ste zagotovljene
Pri njej potert' mu sercu dobro bo.

18.

Pred to podobo verno pokleknite,
Pred to Gospo presvetega Serca,
V ljubezen njeno sladko se vtopite,
Saj milo vabi k sebi vsacega.

19.

Tu up zori in vera se vterjuje,
Težavo svojo slehern križ zgubi,
Kdor iše je, v ljubezni k njej zdihuje,
Gotovo ljubi mir — pokoj dobi.

20.

Pogosto, zaupljivo se zbirajmo
Pred to podobo svete Matere.
Pod njeno varstvo serčno se podajmo,
Da čutimo, kak dobra, mila je.

(Mesec rožnik je posebno posvečen presvetemu Jezusovemu Sercu; ker ta mesec se navadno obhaja god tega prečešenega Serca. Spomin na sladko moč, katero ima presveta Mati Božja do milostnega Serca svojega Božjega Sina, je pa sv. cerkev postavila na 31. dan velikega travna, na delopust mesca rožnika. Ta dan je god naše ljube Gospe presvetega Serca. Zvesti in ljubeči častivec, pobožni otrok Marijin, pa ni zadovoljen, da bi Gospodovi Materi, naši ljubi Gospej njegovega presvetega Serca, daroval le en dan; ampak rad kliče to ljubo nebeško Mater celi mesec, da naj mu s svojo materno priprošnjo sprosi milosti in usmiljenje Božjega Serca. In kateri čas bi bil pač pripraviši zato, kakor ravno tisti mesec, ki je že tako Marijnemu češenju posvečen in se konča s praznikom naše ljube Gospé presvetega Serca? Ako toraj Marijo v njenem mescu hvalimo, ča-

stimo ali prosimo, kakor Devico prečisto, kakor Mater usmiljeno, kakor vedno pomočnico, ali s kakoršnim koli naslovom; vselej je njeno veličastvo, njena ljubezen in njena moč le v tem, ker ima pravico, da Sercé svojega Božjega Sina, ta studenec vseh milost, odpira, in v njem zajema vse zaklade, ktere v svoji materni ljubezni ubogim Adamovim otrokom deliti hoče. Tudi mi hočemo v prijaznem Marijnem mescu vsaki dan, s kratkim premišljevanjem, s pobožnimi zdihljeji in klici našo ljubo Gospo presvetega Serca počastiti in se njeni priprošnji priporočevati, da bomo vrednejši se bližali v mescu rožniku Božjemu Jezusovemu Sercu in se njegovega usmiljenja vdeležili.)

I. dan.

Priprava.

Ljubljeno bodi povsod presveto Serce Jezusovo!

Sladko Serce Marijno, bodi moje otenje!

Jezus, Marija, Jožef, vam darujem svoje serce, svojo dušo in svoje življenje!

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas!

O nevesta svetega Duha! prosi za nas, da v moči tvojega Božjega ženina resnice spoznamo, svoje sklepe vredimo in vterdimo, da bo vse v čast Božjo in v zveličanje naše. **Ti, o naša ljuba Gospa presvetega Serca!** sprosi nam to milost, da bo naše serce, kolikor naše slabe moči premorejo, s presvetim Sercem tvojega Božjega Sina se strinjalo, in da le to želimo, kar je Jezusovemu Sercu dopadljivega.

Češena si Marija i. t. d.

(Ta priprava se vsaki dan moli.)

Premišljevanje.

„Sovraštvo bom naredil med teboj in med ženo ... ona ti bo glavo sterla“. (I. Mojz. 3, 15.) Taka je sodba, ktero je izrekel nespremenljivi Bog prec v

začetku čez kačo, to zapeljivko človeškega rodu. In ta žena, ki je bila odmenjena, da bo kači glavo sterla, ta žena je Marija. Sovraštvo je bilo postavljeno med njo in med kačo; to je, ta žena le trenutek ni bila pod oblastjo nesrečne kače. Čista, brez madeža, vsa lepa naj stopi na ta svet, da je kot izvoljeno orožje neskončne milosti vredna, da je s sadom svojega telesa kači glavo sterla, ji moč odvzela, ter tako uboge Adamove otroke rešila.

Tedaj že več tisuč let poprej je bila Mati Božjega Zveličarja napovedana, kakor rešiteljica vseh ljudi, kakor tista žena, ki bo v priseženem sovraštvu z lažnjivo kačo svetu večno resnico dala, in nesrečno zapeljane nazaj v večno življenje peljala. In ta žena — mi vsi dobro vemo — je Marija, prečisto spočeta Devica, ktero je večna milost Božja že prvemu človeku v daljni prihodnosti kot tolažilo in upanje kazala. Že Adamu je bila Marija napovedana, kot tista, ki bo rodila zveličanje. Tedaj je bila že takrat odmenjena, da bo imela sladko

moč čez naj svetejši Serce obljubljenega Odrešenika, ki je sklenil, iz njene kervi človeško meso na se vzeti.

Z d i h l j e j.

O ti naša ljuba Gospa pre-svetega Serca, prečista Devica! imej usmiljenje z mojo dušo, pa sprosi mi od milega Serca svojega Božjega Sina to milost, da se skerbno varujem vsacega prostovoljnega greha; ker tudi jaz hočem imeti sovraštvo z zapeljivo kačo, in nikdar se nočem vdati njenemu prilizovanju; ampak le Jezusa hočem ljubiti in tebi služiti ves čas celega svojega življenja.

S k l e p.

Terdno sklenem, da bom danes in ves ta mesec na se po-

seбно pazljiv, da vedoma in prostovoljno ne bom z nobenem grehom razžalil tvojega ljubega Sina.

(Zdaj moli: »Spomni se«, stran: 251, ali litanije naše ljube Gospe presvetega Serca, stran: 245, ali mali rožni venec, stran: 255, ali kaj družega, kakor ti čas pripusti ali te ljubezen vnema; vendar da zato ne opustiš dolžnost svojega stanu. Na zadnje pa vselej še zdihni: Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas!)

2. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

„Češena si Marija, gnade polna!“ (Luk. 1, 28.) To je bila prva beseda, katero ti je, o neomadežana Devica! rekel poslanec Božji, ko je, poslan od nebeškega Očeta k tebi prihitel, da ti je razodel sklep milosti Božje. Zares si polna gnade, o presveta Devica! Polna gnade in izvoljena si zmed vseh Evinih hčer, ker te ni nik-

dar omadežala nobena senca ne izvirnega ne dejanskega greha; pa še bolj si z nezmerno polnostjo vseh gnad prenapolnjena, ko ti je ponujeno, da postaneš Mati Sinu Božjega.

Kdo je bil kedaj tako pozdravljen? Kdo je našel milost pred Gospodom, da bi ga bil sam angelj tako pozdravil? Le ti, o sladka, mila Mati! si bila tega vredna, ker si bila pripravljena od večnega usmiljenja, da mu pomagaš dokončati prečešeno delo odrešenja človeškega rodu.

Ti si zares polna gnade; ker tako veliko gnado, tako visoko čast, biti Mati Sinu Božjemu, si je mogla domisliti le naj viši modrost Božja, da je razodela vso polnost svojega usmiljenja in je večno pravico spravila z naj vrednejšim darom.

Ti boš Božja Mati, o Marija! to pomenijo besede: „Češena si, gnade polna!“ ker je polnost gnade razlita v maternstvo Božje. Večji gnada, večji čast se ti ponuditi ni mogla. Zato pa pritečemo z otroškim veseljem pred té,

o mogočna Gospa! da ti srečo vošimo k tej volitvi; pa še bolj, da te hvalimo in častimo, ker te je ta čast Matere Božje povzdignila našo ljubo Gospo Serca tistega, ki se je ponižal, da je vzel na se meso od tvojega mesa, kri od tvoje kervi, in je nas s svojo smertjo na križu večnega pogubljenja odrešil. Ker si Mati Božja, si tudi postala naša ljuba Gospa presvetega Serca; to je, tistega Serca, ki diha le ljubezen, milost in usmiljenje, da bi rešilo naše duše. Zato naj izrečemo in občutimo preserčno vso sladkost besedí: „Češena si, o Marija! gnade si polna!“

Z d i h l j e j.

O gnade polna, ljubeznjiva **Mati** našega **Zveličarja**! ozri se milostno na me, ubogo Adamovo dete! Glej, glej! kako zelo potrebujem gnade, da rešim svojo dušo. Sam iz sebe pa nič ne premorem. **Ti** pa, o gnade polna!

zamoreš tudi za me gnad spro-
siti. Ako le poterkaš na preu-
smiljeno Serce svojega Božjega
Sina, in uslišana boš. Oh, usmili
se svojega zdihujočega otroka!

S k l e p.

Danes hočem, kakor Marija v
svoji hišici, posvetnemu šumu,
kolikor mogoče se odtegniti in
svojega duha zbranega ohraniti,
da sprejemem gnade, za ktere bo
Marija za me prosila.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

3. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

„Blažena si med ženami“. (Luk.
1, 28.) Nebeški poslanec te ne pozdravi
le gnade polno; ampak on ti že zdaj

naznani še posebno, naj viši vseh milost, ki je odločena le tebi, o prečista Devica! namreč: „Blažena si med ženami!“ Kaj te besede pomenijo? One pomenijo ne le, da si ti naj bolj blažena, zmed vseh izvoljena, naj častitljivši zmed vseh svojega spola po obsenčenju svetega Duha, naj bolj srečna vseh mater po rojstvu večne Besede iz tvojega naročja; ampak te besede povedó tudi, da ti je dana vsa materna pravica čez češeni sad tvojega telesa; tako, da se ne boš srečno imenovala le zato, ker si vredna, da daš življenje Zveličarju celega sveta; ampak tudi zato, da imaš vse pravice, ktere ima sleherna mati čez serce svojega otroka.

Vsaka mati pa po pravici tirja, da jo njeno dete ljubi, da serce njegovo nima drugih željá, kakor da svoji materi veselje dela ter rado pripomore, da se spolnujejo vse materne želje. Kar toraj vsaka mati od svojega otroka tirjati in želeti sme, to ti, o Mati večne Besede! v vsi polnosti vesela vživati zamoreš. Ti zamoreš od svojega Sina

ljubezen pričakovati; saj te ljubi neskončno. Ti zamoreš od njegovega Serca vse dokaze svete ljubezni tirjati; saj to Serce bije tudi zato, da spolnuje vse tvoje želje. Zato te angelj Gábiel imenuje blaženo, češeno med vsemi ženami.

Že pri oznanjenju naj bolj veseliga glasa, ki ga je kedaj svet zvedil, ti je bila razodeta pravica popolnega posestva čez Serce tvojega Božjega Sina, da povzdignjena in češena čez vse svojega spola, vživaš ne le hvalo, čast in naslov maternih pravic, ampak da imaš tudi moč in gospodstvo čez Božje Serce svojega Sina. Ravno v tem je popolnoma imenitnost tvojega Božjega maternstva, da imaš ne le nerazumljivo čast, ampak tudi neizrečeno moč čez studenec vsega Božjega usmiljenja, čez Serce svojega Božjega Sina. Ti si res Gospa presvetega Serca.

Z d i h l j e j.

S svetim veseljem in s serčno pobožnostjo te pozdravim, o ljuba

Mati Božja! kot preblaženo med vsemi ženami, ter imam ravno v tem naj sladkejši tolažilo, da ti, ki nas vse kot svoje brate in sestre iz vsega serca ljubiš, si tudi moja presveta sestra in tudi za me svojo materno moč čez presveto Serce svojega Božjega Sina skazuješ, da mi sprosiš vseh potrebnih milost in usmiljenj.

S k l e p.

Ne bom opustil noben dan, da bi ne klical večkrat na milost Božjega Jezusovega Serca; tudi k naši ljubi Gospej tega Božjega Serca hočem pogosto in z vso pobožnostjo zdihovati, da mi skazuje svojo naj lepši, svojo materno pravico in prosi za me.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

4. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

„Ko je pa to slišala, se je prestrašila nad njegovem govorjenjem, in je mislila, kakošno bi bilo to pozdravljenje“. (Luk. 1, 29.) O sveta in prečudna modrost preblažene Device! Ona razumé pomen prečudnega pozdravljenja, čuti vso velikost njegovo; ali njena sveta ponižnost, pripravljena, storiti vselej voljo Božjo, hoče bolj natančno spoznanje in zato se posluži svete modrosti. „Ona je mislila, kakošno bi bilo to pozdravljenje“. Je li res od Boga? — Ni morebiti oče vse laži se spremenil v angelja luči, da bi tudi njo, kakor nekdanj slabo Evo prevaril in v skušnjavao pripravil?

Ko jo angelj Gospodov umiri z besedami: „Ne boj se, Marija! ker milost si našla pri Bogu; glej, spočela boš v svojem telesu in rodila Sinu, in imenuj njegovo ime Jezus. Ta bo velik in Sin

Najvišega imenovan; in Gospod Bog mu bo dal sedež Davida, njegovega očeta, in bo kraljeval v hiši Jakopovi vekomaj; in njegovega kraljestva ne bo konca“. (Luk. 1, 30—33.) In vendar še pomišlja modra Devica in pravi: „Kako se bo to zgodilo, ker moža ne spoznam?“ (Luk. 1, 34.) Ko sprejme v ponižnosti svete vere besedo angeljevo, pa hoče imeti zagotovilo ohranjenja svojega Bogu obljubljenega devištva. Ona noče nad seboj nobenega madeža, ki bi jo storil Boga nevredno; zato išče še novega pojasnila.

Z d i h l j e j.

O prečudna Devica! naj viši pozdravljenje ti je dano, naj viši čast ti je ponujena, pa ti je prec ne sprejmeš, ampak premišljuješ, se li strinja s tem, kar Bogu dopadljivega spoznaš. Pomagaj mi, da sem tudi jaz tako moder in previden, da ne zapadem zmot-

njavam svoje lastne ljubezni in se ne prevarim v skušnjavah hudobnega duha.

S k l e p.

Z Bogom in z Marijo hočem vselej premisliti, kaj bom govoril, storil ali opustil, da se vse moje misli, besede in djanja strinjajo s postavo Jezusa Kristusa, in da ne žalim njegovega presvetega Serca.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

5. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

Bo li zdaj Devica sprejela ponudbo? — Odpravljani so ji vsi njeni pomisliki; prepričana je, da milost Božja hoče z njo skrivnostni čudež storiti; bo li privolila, ali ne? — Devica sterma

in občuduje vsegamogočnost in usmiljenje Gospodovo, pa se v sveti ponižnosti pogrezne in moli čudne sklepe Božje, ter spozna, da je le stvar, ki nima drugačnega namena, kakor le, da spolnuje voljo Božjo; zato izreče tiste preimennitne besede, katerih bi nobena keršanska duša nikdar pozabiti ne smela: „Glej! dekla sem Gospodova; zgodi se mi po tvoji besedi!“ (Luk. 1, 38.)

Privolila je Devica, in naj večičudež Božjega usmiljenja je storjen. Beseda je meso postala.

Ravno v tem je pa, o duša moja! vterjeno tvoje upanje na to izvoljeno Mater. Ona je zdaj vsa zedinjena z Bogom, ker Sin Božji se je ponižal, ter je stopil v naročje Device in je meso od njenega mesa, kri od njene kervi na se vzel. Ta trenutek je bilo storjeno presveto Serce Jezusovo, ki je sedež vseh misel in želja neskončne ljubezni večne Besede, toraj studenec vseh milost njegovih. In pomočnica pri vstvarjenju tega prečudnega Serca, Mati včlovečenega Sinu Božjega, je Marija.

Po pravici jo toraj smemo imenovati našo ljubo Gospo presvetega Serca. To čast, to moč je zadobila zavoljo svoje čudne ponižnosti, katero je izrekla v besedah: „Glej! dekla sem Gospodova“.

Z d i h l j e j.

Najveličastnejši, nerazumljiva čast Božjega maternstva se ti ponudi, o presveta Devica! in ti se priprosto imenuješ le deklo Gospodovo, ki hočeš spolniti le voljo Gospodovo; jaz pa silim povsod le svojo voljo, se povzdigujem v nečimerni misli, da sem bolji, kot moj bližnji, in se še celo povzdigujem zoper zapoved Božjo, in grešim. O naša ljuba Gospa presvetega Serca, sprosi mi ponižno serce!

S k l e p.

Odslej hočem zaničevati nečimurnosti tega sveta, hočem urno zavreči napuhnjene misli, hočem zatajiti občutljivosti svojega serca, ter se hočem vedno spominjati, da sem tudi jaz hlapec ali dekla Gospodova, ki nimam drugačnega namena, kakor da spolnujem voljo Božjo.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

6. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

„Blažen je sad tvojega telesa“. (Luk. 1, 42.) Ko si, o sveta Devica! zvedila veselo oznanilo, da serčna želja tvoje ljube tete Elizabete se bo skoraj spolnila, te je gnala sveta ljubezen, da si šla jaderno čez hribe, da si svoji ljubi teti srečo vošila ter ji svojo pri-

ljudno postrežbo ponudila. Veči in veliko bolj skrivnostno srečo si sama imela; ali Božje Serce, ki je pod tvojim deviškim Sercem bilo, te je sililo, da si namesto njega skazovala ljubezen, ktera je taisto iz sedeža nebeškega Očeta v tvoje prečisto naročje napotila.

In pri tem dejanju tvoje ljubezni je hotel tvoj nebeški ženin, da so Izraelovi pobožni zvedili prečudno skrivnost, ktera se je v tebi zgodila. Zato te pozdravi Elizabeta, ponavlja je besede angeljeve: „Blažena si med ženami“, in navdihnjena s sv. Duhom pristavi: „In blažen je sad tvojega telesa“.

Glej, kako Bog spoznanje tvojega prečudnega maternstva razodeva, da bo znana tvoja čeznatorna čast, pa tudi odkrita tvoja moč, ktero kot Mati čez sad svojega telesa po pravici imaš. Zato je sveti Duh tvoji teti položil v usta te besede: „Blažen je sad tvojega telesa“. Češen in hvaljen bodi Jezus Kristus, ta predragi sad Marijnega telesa, ki se je ponižal in je človek postal v naročji Device, ter je v tej po-

dobi v svojem Sercu, ki je kri Marijne kervi, postavil sedež vse svoje ljubezni in vse svoje milosti!

Z d i h l j e j.

O ljuba Mati Božja! kakošno sveto zamaknjenje je pač občutila tvoja duša, ki samo čisto ljubezen do ubozih Adamovih otrok diha, ko si slišala prvo čast in hvalo svojega deteta iz človeških ust! Vedila si zdaj, da Gospod hoče svoje usmiljenje razodeti, in v tem je občutila tvoja ljuba duša naj priserčnejši veselje, ker bližalo se je odrešenje toliko revnih Adamovih otrok. Oh, prosi za me, da bom tudi jaz vekomaj hvalil in častil blaženi sad tvojega telesa, Jezusa Kristusa, svojega Boga in Gospoda.

S k l e p.

Nikdar, o moja Mati! nočem nevredno imenovati ne imena Jezusovega ne tvojega; ampak vselej le pobožno in v ljubezni, da mi bota Jezus in Marija vselej milostljiva.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

7. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

„Blagor ti, ki si verovala, ker dopolnilo se bo, kar ti je povedano od Gospoda“. (Luk. 1, 45.) Zares čudno! sveti Duh je položil pobožni Elizabeti v usta tiste besede, ki dopovejo pravi izvir, iz kterega izhaja vse upanje večnega življenja za ves človeški rod. „Blagor ti, ki si verovala!“ Tedaj vera, čista, terdna, priprosta pa živa vera je vzrok večnega zveličanja.

Sveta vera, ti si luč v razsvetljenje duha, ti si vodja po temni poti tega življenja, ti si tudi sidro ali zagotovilo upanja večnega življenja. Marija je verovala, da njej obljubljeni Sin je Sin Božji; zato bo blagrovana. Blažena, ker kot Mati ima pravico do vse ljubezni svojega Sina, nekako pravico do celega Serca njegovega; pa tudi blažena, ker ji je, kot njegovi ljubljeni Materi, zagotovljeno prvo mesto pri sedežu Sinu Davidovega. To vse ji je v veličastno plačilo za njeno vero v besedo Gospodovo.

Vervaj tudi ti, moja duša! vse, kar je Bog razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali, in kar sv. katoliška cerkev zapoveduje verovati, naj bo v sv. pismu zapisano ali ne; tako bo tudi tebi blagor že tukaj na zemlji v sladkem, notranjem miru tvoje duše, unkraj pa v večnem spreminjenju počivajočim na presvetem Jezusovem Sercu. Kdor veruje, bo zveličan, je pozneje učil Marijin Sin sam, in njegove besede so neovergljivo res-

nične. On je poterdil besedo, katero je izrekla presveti Devici Elizabeta po navdihnjenju sv. Duha; toraj, moja duša! bodi nepremagljivo terdna v svoji sveti katoliški veri.

Z d i h l j e j.

O Devica živo vervajoča! ki nam kažeš pervo naj potrebniši čednost žive vere, odpri nam vendar, kot naša ljuba Gospa presvetega Serca to zakladnico vseh milost, ter nam sprosi stanovitnost v veri na tvojega Božjega Sina, da sv. katoliške vere ne spoznavamo le z besedo, ampak da tudi serčno in nepremagljivo po njej živimo, da v njej srečno umerjemo.

S k l e p.

Ker toliko nevarnosti žuga katoliški veri, hočem posebno

pazljiv biti, da nikdar ne bom imel dopadajenja nad besedami, ki bi žalile sv. vero, ali zmanjševale čast temu, kar je Jezus Kristus postavil.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

8. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

Kamor Marija pride, tam je sreča in blagoslov; ker z njo pride tudi neskončna ljubezen njenega Božjega Sina, kterega Mati le proseča pogleda; in njegova vsegamogočnost je pripravljena, vse storiti.

Komaj je Marija k Elizabeti prišla; in ne le Elizabeta je bila napolnjena s sv. Duhom, ampak posvečeno je bilo tudi pod njenim srcem njeno dete, od kterega je pozneje Marijin Sin rekel, da ni večjega rojenega od žene. Vse

le blagoslovi obiskovanja naše ljube Gospe pri Elizabeti.

O presveto, cele nebesa razveselivno obiskovanje, kjer se je razodevala le ljubezen do Boga in ljubezen do bližnjega! Marijno Serce je bilo v tej plameči ljubezni do Boga in do bližnjega toliko prenapolnjeno, da se je veličastno razodel ta plamen v hvalni pesmi, ktero je zapela presveta Devica: „Moja duša poveljuje Gospoda, in moj duh se veseli v Bogu, mojem Zveličarju“.

Tudi Elizabeta pripomore in obe duši ste bile v nebeškem zamaknjenju; ker Serce Jezusovo je navdihovalo Serce Marijno in to se je razodevalo v sveti hvalnici, ki je vnemala zopet serce Elizabetino.

O duša moja! premišluj te svete žené, kako posvečujete svoje obiskovanje ter ga Bogu dopadljivega storite, pa tudi premisli, kakošne so tvoje obiskovanja. So li storjene vselej v pravi ljubezni do Boga in do bližnjega; ali ne v nečimernosti, v sladnosti, v pohotnosti, ali v kakem drugačnem slabem namenu?

Pomisli nekoliko, morebiti tvoj jezik, ne da bi Boga hvalil in častil, ga še žali, hudo žali in presveto Serce Jezusovo rani“.

Z d i h l j e j.

Kako sladko in prijetno je, ako ti, o naj ljubeznjivši vseh človeških otrok! prideš v kako serce! Kjer si ti, tam je zveličanje, tolažba, mir in blagor; o pridi toraj, ljuba moja Mati! v moje serce; vnemi ga s svojo ljubeznijo, da tudi jaz vedno kličem s teboj: „Moja duša poveličuje Gospoda, in moj duh se veseli v Jezusu, mojem Zveličarju“.

S k l e p.

Nikogar ne bom obiskal iz radovednosti, ali le, da bi se razveseljeval; ampak le v keršan-

ski ljubezni; pa sleherne družbe se bom ognil, kjer bi bil Bog žaljen ali keršanska ljubezen zanemarjena.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

9. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

„In je porodila svojega prvorojenega Sina, in ga je v plenice povila, in položila v jasli, ker zanje ni bilo prostora v hiši“. (Luk. 2, 7.) Tedaj nobenega prostora v hiši niso našle naj svetejši osebe! — Marija in Jožef sta se podala na pot, da sta bila pokorna povelju cesarjevemu, in sta se dala popisati v mestu svojih prededov; zato sta šla v Betlehem, kjer je bil njun preded David. Dan na dan sta pričakovala presrečne ure, v kateri naj bi obljubljeni Mesija zagledal luč sveta. Kako potrebno je bilo za izvoljeno Ma-

ter, da si poiše varno zavetje, kjer bi pričakovala blažene ure! Ali merzlota in terdoserčnost ljudi, morebiti tudi njihova lakomnost, ki pri ubozih popotnikih ni svojega dobička vidila, ta je bila kriva, da zanje ni bilo prostora v hiši.

Zaveržena od stanovanja ljudi sta Marija in Jožef iskala prenočevanja v prostorih pri ubogi živini, ter sta našla zapuščen hlev, kamor sta v svoji veliki sili šla. O kako britko jima je delo, ko sta bila tako neprijazno odpravljena od človeških stanovanj! Pa imela sta seboj neskončno ljubezen Božjega Serca, in napolnjena te presvete ljubezni, sta nebeškega Očeta še hvalila za skalnato votlino, ktero jima je odperl; pa se nista jezila čez ljudi; še celo veselila sta se zavoljo ljudi, da bo Zveličar sveta skoraj prišel.

O duša moja! ne posnemaš li tudi ti terdovratnih Betlehemčanov? Kolikokrat je že Božje Serce terkalo na tvoje serce, pa mu ti niso odpreti hotla! Kolikokrat ti je Marija kazala svoje

Božje dete, ter je za te prosila milosti, pa ti njenih maternih navdihljejev poslušati nisi hotla; ti si Jezusu, Mariji in Jožefu svojo hišo zaperla.

Z d i h l j e j.

O ljuba Mati! pridi zdaj s svojim nebeškim detetom in s svojim deviškim ženinom v moje serce; sprejmi me, kakor svoje, če tudi nevredno, pa vendar ljubijoče dete, v svojo sv. družino, ter mi od Božjega Serca svojega Sina sprosi milost, da bo moje serce njegovemu Sercu podobno, da bom zmiraj, v življenju in v smerti, z vami, o Jezus, Marija in Jožef! sklenjen ostal.

S k l e p.

Rad hočem svojemu ubogemu bližnjemu kaki dar podati ali mu

kaj dobrega storiti, da v svojih revnih bratih in sestrah sveto družino častim in tako vsako lakomnost ali nevošljivost v sebi zatrem.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

10. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

Veselje presrečne Matere je dopolnjeno. Zdaj v resnici nekako za-ukazuje z vsem dopadajenjem svoje prečiste ljubezni presvetemu Sercu; ker o polnoči je rojen Zveličar sveta v Betlehenskem hlevcu, in preden se nebesa odprejo in prihitijo nebeški duhovi, prepevat slavo Božjo, in povabit uboge pastirce k jaslicam, že moli Marija v sveti ponižnosti Zveličarja sveta, ter mu da kušljeje matrne ljubezni; ker vé, da ima vso pravico, mu biti popolnoma Mati; pa povabi tudi deviškega ženina; ker

ve, da njen prvo in edinorojeni Sin za ta svet se bo hotel imenovati tudi Sin Jožefov.

In Sin Božji? On se je v popolno oblast svoji presveti Materi dal, da ona stori z njim vse, karkoli ji navdaja njena materna ljubezen. Vsega se je njej izročil z dušo in s telesom, toraj tudi s svojim presvetim Sercem, v katerem se je zedinila, kakor v središču, vsa neskončna ljubezen Sinu človekovega. V zavesti svoje svete oblasti čez to Božje dete, ga poda tudi v radovanje svojemu deviškemu ženinu; ker je tudi njemu kakor posebnemu, vernemu prijatlu Božje ljubezni, dana bila očetovska pravica čez Serce Božjega Sina. Pokaže ga v sveti ljubezni tudi pobožnim pastirjem, ki so ubogali vabljenje nebeških angeljev, ter so prišli, obiskali in molili njeno dete v jasliah. V tej zavesti svoje svete oblasti pokaže svoje ljubeznjivo dete tudi modrim iz jutrovega, ktere je zvezda poklicala, da so prišli molit novorojenega kralja Judov,

in so mu v dar prinesli zlata, kadila in mire.

Veseli se, o duša moja! Zveličar je rojen, in njegova presveta Mati ima vso oblast čez to ljubo nebeško dete. O prosi jo, naj tudi tebi tam v večnosti pokaže svojega Sina v vsem veličastvu.

Z d i h l j e j.

Deviška Mati, ti milosti polna, preblažena med vsemi ženami! o pokaži še meni preljubo obličje, o pokaži mi presveto Serce svojega Sina, da ga vedno molim in bom deležen njegovih usmiljenj.

S k l e p.

Še enkrat pojdem danes v cerkev in bom Jezusa v naj svetjšem zakramentu altarja saj eno četertinko ure molil, ter ga bom hvalil, da se je za nas včlovečil in da je svoji in moji Materi dal

presladko oblast čez svoje presveto Serce.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

II. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

„In ko je bilo osem dni dopolnjenih, da je bil otrok obrezan, mu je bilo dano ime Jezus“. (Luk. 2, 21.) Postavodajavec sam se je podvergel dani zapovedi, in Mati njegova, kakor pokorna dekla Gospodova, akoravno je spoznala Boga samega v svojem detetu, je vendar to presveto dete podala pod nož obreze.

Pač je kervavelo njeno Serce pri misli, da njenega otroka hudo boli; pa vedila je tudi, da je njen Sin namenil svoje lastno Serce v dar za zagrešeno človeštvo; vedila je, da Serce njenega deteta vse gori v ljubezni, s katero je le v to hrepenelo, da bi bilo, kot pravni dar, zaklano za otroke Ada-

move. Zato, ker je vedila želje in hrepenenje Božjega Jezusovega Serca, je celo pomagala, da se je pokazalo prvo znamnje kervave daritve; in zato podverže svoje presveto dete zapovedi obrezovanja. S tem je pa tudi očitno pokazala, da je zaslužila, biti naša ljuba Gospa presvetega Serca, ker je vedila želje in hrepenenje tega Serca, ter je raji na svojem lastnem Sercu kervavela, kakor da bi bila storila kaj, kar bi Božjemu Sercu nasprotovalo, ali opustila kaj, kar je v Božjih naredbah sklenjeno. Tu se je razodela veličastna in prečudna edinstvo naj svetejših Serc Jezusa in Marije; in ravno zavoljo te enakosti, zavoljo te edinstvi zasluži Marija, da jo imenujemo našo ljubo Gospo presvetega Serca.

O duša moja! si li ti tudi pripravljena, svojemu lastnemu sercu kaj pritergati iz ljubezni do Jezusa, da bi se strinjala, zedinila z njegovim Sercem? Premisli, če ne gospoduje v tebi lastna ljubezen in samopašnost?

Z d i h l j e j.

O presladka Mati! kako je bilo pač tebi pri Sercu, ko si vidila pervikrat svoje presveto dete pod nožem obrezovanja? In vendar so bile to tudi tvoje želje. Ti spoznaš voljo Božjo; in to ti je zadosti, da preterpiš tudi največi britkost, pa se čisto nič čez to ne pritožiš. O kako čudna si!

S k l e p.

Danes si hočem posebno prizadevati, da zatajujem svoje meni naj ljubši želje in da zapustim svoj navadni pregrešek; da vendar enkrat začnem, le to hoteti in želeti, kar je Jezusu in Mariji dopadljivega.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

12. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

Kervavelo je tvoje Serce, o deviška Mati! pri bolečem obrezovanju tvojega Božjega deteta. Pa to dete te je zopet tako ljubilo, da si občutila tudi nepopisljivo tolažilo. Dano mu je bilo ime Jezus. Tu si zadobila presladko materno veselje, da si preljubo dete s presvetim imenom klicati začela. Označil ti je sicer angelj Gospodov, kako naj bo detetu ime; vendar ga poprej nisi izgovarjala, dokler ni bila zapoved dopolnjena. Zdaj pa je bilo vse dopolnjeno, in z vso serčnostjo premile materne ljubezni vzameš svoje kerva-veče dete v svoje naročje, ter mu s preserčnim maternim kušljejem zakličeš: „O moj Jezus! moj ljubi Jezus!“ in pred tvojim duhovnem očesom se odkrije vsa moč in ves blagor, ki je v tem presvetem imenu. In zdajci v duhu vidiš, kako to preblaženo ime angelji

molijo; vidiš neprešteto veliko ljudi, ki v tem presvetem imenu srečo in zveličanje dobijo; in v tem zamaknjenju še enkrat objameš svoje preljubo dete, ter iz vse polnosti svoje prečiste materne ljubezni do Jezusa in do njegovih ubogih bratov in sester še enkrat zakličeš: „O moj Jezus! moj ljubi Jezus!“

O duša moja! ali misliš vedno na to, da je tvojemu naj boljšemu prijatlu, tvojemu Zveličarju, Jezus ime? ali veš, da to njegovo ime je zapopadek vseh bogastev za zdaj in vekomaj, ktere je on vse v svoje presveto Serce shranil; in da ta Jezus je pa vse gospodarstvo čez svoje Serce izročil svoji ljubi Materi, ki ga je majhno dete že tako zvesto redila? Ako pa to vse veš, zakaj pa to njegovo presveto ime tako nepremišljeno, ali saj brez pobožnosti, brez vse časti izrekuješ? Le Eno ime nam je dano, v katerem zamoremo zveličani biti; in to je ime Jezus.

Z d i h l j e j.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca! spomni se tolažbe, ktero si občutila, kedar je bilo tvoje preljubo dete Jezus imenovano in si ti to presveto ime izgovarjati zamogla. Iz tvojih svetih ust se je razlegalo to ime tako lepo, tako ljubeznjivo, tako prijetno v Sercu tvojega Božjega Sina, da ti je zato razodeval vse znamenja svoje preserčne ljubeznjivosti. O prosi za me, da nikdar ne omagujem v zaupanju na moč presvetega Jezusovega imena in da v tem imenu v sercu in v ustih se ločim iz tega sveta!

S k l e p.

Terdno sem sklenil, da ne bom nikoli presvetega imena „Jezus“ nevredno izgovarjal; ne strah

ne bolečina naj me nikdar ne prisili, da bi ga nespoštljivo zaklical; ampak le s pobožnostjo in z zaupanjem ga hočem izgovarjati, posebno pa v skušnjavah, da vanje ne padem.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

13. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

Preteklo je štirideset dni, po katerih je zapoved Božja vsaki materi velevala, da je svoje dete v tempeljnu pred Gospoda postavila. Marija, pokorna dekla Gospodova, je tudi to zapoved na tanko spolnila. Spoznala je, da ravno to darovanje je jutrajni dar, katerega je hotlo darovati njeno nebeško dete za grehe tega sveta, da bi ga v času s kervavo večerno daritevjo na križu dokončal. Božje Serce Jezusovo je to daritev večne ljubezni že sklenilo; pa ker je

bilo tudi vse človeško Serce, in se v prvem času samo darovati ni moglo, je hotlo, da ga je nesla Marija v tempelj, da ga je ona po svojih rokah nebeškemu Očetu darovala, ko ga je služivnemu duhovnu podala.

To Božje Serce je gorelo v sveti ljubezni, kot naj dopadljivši in edino zadostivni, žgavni in spravni dar, kakoršno nikdar še ni bilo darovano. Pa le Marija je imela to predpravico, da ga je nesla v hišo Božjo, da je tako ona ta vesoljno spravni dar pričela. O zares, ti o presveta Devica in Mati! ti premoreš vse pri presvetem Sercu svojega Sina, ker si tako radovoljno, pa serčno zadostila njegovim željam, kakor je hotel za ljudi darovan biti.

Pa, oh! kaj moraš slišati? Tvoje dete, ktero ti kot večnega Sina nebeškega Očeta moliš; to dete, ko ga je s sv. Duhom razsvetljeni Simeon spoznal kakor luč v razsvetljenje nevernikom in v čast Izraelu, svojemu ljudstvu, ga je pa tudi imenoval znamenje, kteremu se bo zoper govorilo. O kako

globoko so presunile tvoje materno Serce te prerokove besede! Kako bi bilo vendar mogoče, da bi se zoper govorilo mojemu otroku, čigar Serce diha samo sveto ljubezen? — In vendar, o ljuba Mati! kolikokrat sem jaz sam njegovim zapovedim, njegovemu zgledu, njegovemu presvetemu Sercu zoper govoril, s svojim dejanjem in nehanjem, s svojimi mislimi in željami!

Z d i h l j e j.

O Mati usmiljenja! pomagaj mi, da vendar že enkrat sprejmem v se čisto ljubezen do tvojega Božjega deteta, in da zaveržem vsako, tudi naj manjši nasprotnost do presvetega Serca tvojega Sina; pomagaj mi, saj imaš veliko moč čez to presveto Serce; o prosi za me!

S k l e p.

Prizadeval si bom, da bom zaterl v sebi vse nagnjenje do posvetnih dobrot, ki tako rade nasprotujejo Jezusovemu presvetemu Sercu, da bom zato zmiraj bolj in bolj vdan Jezusu in tebi, o moja Mati Marija!

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

14. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

O preljuba Mati! še drugo hudo besedo moraš slišati, ki hudo prebode tvoje Serce: „In tvojo lastno dušo bo meč presunil, da se misli razodenejo iz mnogih serc“. (Luk. 2, 35.) Kaj to pomeni družega, kakor, da tvoja duša se bo topila v neznani bolečini, ker bo tvoj Sin nezmerno veliko terpeti hotel; še celo svoje lastno Serce bo silovito pre-

bosti pustil. Naprej že ti je naznanjeno vse preganjanje, zaničevanje, zasramovanje in mučenje, ktero bo pripravila sama hudobija tvojemu Božjemu detetu, da ga bo izdala v naj britkejši smert. In ta Sin bo miroval s svojo vsegamo-gočno pravico, da bo vladal z milostjo, v svojem Sercu shranjeno, da bo rešivno zadostenje dal njim, ki mu pre-britke rane delajo.

V duhu gledaš strahovito prigodbo na Golgati, ktera pretrese nebo in zemljo, in tvojo dušo presune meč bolečin, in tvoje materno Serce kervavi zavoljo zaslepljenja človeških serc, ki neskončno ljubezen Božjega Serca popolnoma za-metujejo.

Oh, tudi jaz sem med njimi, ki smo krivi terpljenja tvojega Sina, ter sem tako tudi tvoji duši zasadil meč bolečin, ker sem tudi jaz veliko in velikrat grešil ter sem ljubega Boga, tvojega Sina razžalil. O Mati! zasadi tudi ti mojemu sercu meč resničnega obžalovanja; meni se spodobi, jaz sem zaslužil meč bolečin, in naj večí vseh

dobrot mi boš skazala, ako mi sprosiš od presvetega Serca svojega Sina gnado pravega obžalovanja in resničnega poholjšanja.

'Z d i h l j e j.

Zato, o presveta Devica in Mati! odpri Božje Serce svojega Sina, da tudi meni iz njega priteče studenec milosti, da spoznam svojo revšino in svojo pregrešnost, da zaničujem iz dna svojega serca vse svoje grehe, ker sem z njimi razžalil tvojega Sina, da jih serčno obžalujem in objokujem. Oh, sprosi mi gnado pravega spokorjenja, in rešen bom.

S k l e p.

Vsaki dan hočem svojo vest izpraševati in resnično hočem svoje grehe obžalovati, pa terden

sklep storiti, da bom z gnado Božjo se varoval vsacega greha.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

15. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

Meč bolečin ni dolgo čakal in pokazal je svojo dvestransko ojštrost. Angelj Gospodov se v spanju prikaže Jožefu, Marijnemu deviškemu ženinu, rekoč: „Vstani, vzemi dete in njegovo Mater, in beži v Egipt, in bodi tam, dokler ti ne porečem; zakaj Herod bo deteta iskal, da bi ga končal.“ (Mat. 2, 13.)

Kakošno britkost je pač moglo občutiti Serce ljubeznjive Matere, ko v temni noči pride Jožef po pravici hišnega očeta v njeno spalnico, ter ji ukaže, naj urno vstane, vzame dete in z njim beži v Egipt, ker Herod išče deteta, da bi ga umoril. Marija nič ne poprašuje, kdo to tirja ali zakaj? Zadosti je, da ji to ukaže njen od Boga ji postavljeni

varh, kteremu je Bog sam izročil svoje naj ljubši, svojega Sina in Mater njegovo. Urno vstane, vzame svoje dete in gre za Jožefom. Kako prelepi zgled svete pokoršine sleherni keršanski duši!

Duša moja! premišljuj to sveto Marijno pokoršino; še bolj si pa ksercu vzemi tisto urnost, s katero sta Marija in Jožef bežala, da bi dete pred Herodovim mečem odtegnila. S tem nam sv. družina kaže, kako urno moramo bežati pred vsako nevarnostjo, ki naši duši protí. Pač lahko bi se bila Marija in Jožef zanašala na vsegamogočnost svojega nebeškega deteta, da bi tako dolge, težavne in nevarne poti z majhnim otrokom ne bila nastopila; ali tega nista storila. Gospod je zapovedal; in to je bilo zadosti. Vse britkosti, vse težave, ktere se jim po noči ali v ptuji deželi pripetiti zamorejo, ju ne zadržujejo; bežita, ker je to volja Božja, in tudi Jezus se ves izroči vodstvu svoji presveti Materi in svojemu redniku.

Z d i h l j e j.

O Mati Kristusova! ti bežiš pred grozovitnostjo Herodovo. Glej! tudi mene zalezujejo mnogoteri grozoviti Herodi, ki mojo dušo umoriti hočejo. Naj hujši med temi je hudobni duh, svet in moje lastno meso. **O** sprosi mi od Šerca svojega begočega Sina to milost, da bom z močjo Jezusovega imena vselej premagal hudobnega duha, bežal pred zapeljivim svetom, in da bom samega sebe, ki se znebiti ne morem, imel v pravi berzdi, da nikdar premagan ne bom.

S k l e p.

Vselej hočem urno bežati pred vsako grešno priložnostjo; ogibati se hočem nevarnih krajev in oseb, ki mi navadno delajo

skušnjave ali me celo v greh
zapeljujejo.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

16. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

Dozdaj je bilo Božje Serce Jezusovo popolnoma prepušeno vodstvu in vladanju presvete Matere njegove; in Jezus še ni razodel, kako ljubi svojo Mater in kako celo spolnovanje večnih namenov odlaša, da bi le spolnoval želje svoje ljubeznjive in ljubljene Matere. Prišla je pa očitna prilika k temu, ko je bil Jezus dvanajst let star. Ker je pa ta prigodba v življenji Jezusa in Marije zares podučljiva, premisli moja duša! najprej njen začetek.

Sv. evangeli pravi: „Njegovi starši so vsako leto v Jeruzalem hodili o velikonočnem prazniku. In ko je bil (Jezus) dvanajst let star, so šli njegovi

starši v Jeruzalem po navadi praznika.“
(Luk. 2, 41. 42.)

O pač sveta je navada, v Bogu posvečenih dnevih obiskati tempelj Gospodov in tam opraviti svoj dar! Le moške je vezala zapoved Božja, da so mogli saj enkrat v letu o velikem prazniku obiskati tempelj Božji; ženskam je bilo na voljo dano, da so šle ali pa ne. Občuduj Marijno pobožnost in njeno ljubezen do Boga, ki je svojega deviškega ženina vselej spremljevala, pa tudi še le dvanajst let staro Božje dete seboj vzela. Pot je bila težavna in dolga; ali to je ne opovira; saj je hotla splovnati zapoved Božjo.

O duša moja! mar ti tudi tako vneto posvečuješ Gospodove dneve? O moj Bog! kaka malenkost, mervo slabo vreme, ali le domišljivi strah pred cerkvenim zrakom te morebiti že zaderžuje, da opustiš svojo keršansko dolžnost; ali te čisto majhno, lahko odloživno delo zaderžuje; ali išeš raji razveseljevanja ali celo greš v nevarno priložnost. Med tem pa te čaka presveto Serce Jezu-

sovo v prečešenem zakramentu, da bi ti prišel, in mu svojo dolžno molitev in počastenje skazal. Poprašaj se, o duša! kako posvečuješ Gospodove dneve.

Z d i h l j e j.

Čudno sveta si ti, o sladka Mati! v vsem svojem dejanju in vedno le misliš, da bi spolnila voljo Božjo; jaz pa sem tako merzel in len v službi Božji, ter večkrat prelomim zapoved Božjo, da praznikov ne posvečujem; prelomim zapoved cerkveno, in presvetega Serca tvojega Božjega Sina v nekervavi daritvi svete maše nebeškemu Očetu ne darujem. Oh, imej poterpljenje z menoj, svojim ubogim otrokom, pa sprosi mi milost, da bom tudi spolnoval sveto navado, da saj v Bogu posvečenih dnevih nikoli ne opustim službe Božje.

S k l e p.

Ne nespametna skerb za svoje zdravje, ne boječnost pred ljudmi pa tudi nobeno razveseljevanje naj me nikoli več ne odverne, da bi po cerkvenih zapovedih nedelj in praznikov ne posvečeval; ampak z vso pobožnostjo hočem biti pri daritvi sv. maše, pri kateri se presveto Serce Jezusovo nebeškemu Očetu vnovič za me daruje.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

17. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

Neizrečena britkost je prešinila tvojo dušo, o ljuba Mati! ko po dokončanem praznovanju ne najdeš svojega Jezusa. Mislila si, da gre z dru-

gimi romarji naprej, in ti urno hitiš za njim, ker brez svojega Jezusa živeti ne moreš. O sveta, o prečudna ljubezen!

Pa ti ga pri sprednjih ne najdeš, in neutegama se podaš nazaj, da bi ga po Jeruzalemskem mestu iskala. Ni ste li vidili njega, ktereга ljubi moja duša, si pač zdihovala z nevesto v visoki pesmi? Zastonj! še le tretji dan, ko je tvoje hrepenenje po Jezusu in ko je bolečina tvoje ljubezni naj hujši bila, si našla ljubljenca svoje duše; pa si zraven tudi presveto tolažilo vžila, da ti je tvoj Sin očitno pokazal, da imaš veliko oblast čez njegovo presveto Serce.

Po svoji materni pravici ga iz dna svoje užaljene duše vprašaš: „Sin! kaj si nama tako storil? Glej! tvoj oče in jaz sva te z žalostjo iskala“. (Luk. 2, 48.) Sin jima pa svoje zadržanje razloči z besedami: „Kaj je, da sta me iskala? Nista li vedila, da moram v tem biti, kar je mojega Očeta?“ (Luk. 2, 49.) Hotel jima je reči: Saj vesta, da sem Sin Božji, da sem prišel ljudi rešit, in da moram delati to, kar služi

namenu mojega bivanja na zemlji. Namenil se je toraj, da bi že v prvi mladosti pričel opravilo srednika pri svojem nebeškem Očetu; vidil pa je bolečino svoje Matere, ki je želela, še dalj časa se veseliti njegove pričujočnosti in njegove izvoljene obhoje; in spremenil je svoj sklep, ga odložil na poznejši čas, da je pokazal, kako rad vstreže željam svoje Matere, in urno je šel z njima domu.

Z d i h l j e j.

O naj srečnejši vseh mater! iz ljubezni do tebe je celo sam Sin Božji svoj že storjeni sklep spremenil, da je le tvojim željam vstregel. Po pravici te toraj častim kakor tisto, ki ima materno oblast čez presveto Serce Jezusovo. Zato te pa tudi prosim pri naj svetejšem Sercu tvojega Sina, prosi ti za me in za vse moje; in uslišani bomo.

S k l e p.

Ako bi bil kdaj tako nesrečen, da bi gnado Božjo zgubil, hočem urno, kot Marija, neutrudama Jezusa iskati; to je, hočem pokoro delati, da s skesanjem in s poboljšanjem zopet gnado Božjo zadobim.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

18. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

„In jima je bil pokoren“. (Luk. 2, 51.) Stermi, moja duša, in občuduj neskončno poniževanje Sinu Božjega, ki je hotel ljudem pokoren biti; pa občuduj tudi visoko in veličastno čast in moč Matere Kristusove, kateri je pokoren sam Bog, in iz ljubezni do Matere pokoren tudi njenemu deviškemu ženinu. Tu je bilo očitno, da je Mati imela

preveliko oblast ali gospostvo čez Serce svojega Božjega Sina; zakaj njen Sin je bil pripravljen, spolniti ne le njeno povelje, ampak tudi naj skrivniši želje svoje Matere. In ker je Marija svojega deviškega ženina ljubila, je ljubil tudi Sin Marijnega ženina; tako da je Mati Gospa njegovega presvetega Serca, njen ženin pa veren prijatelj tega Božjega Serca; ker obema je pokoren Sin Božji, ter jima pokloni celo svoje Serce, da je presveti in prelepi zgled dolžne pokoršine vsem naslednjim rodovom zapustil.

Svoj sklep, da bi bil že v prvi mladosti v tem, kar je bilo njegovega Očeta, je Gospod iz ljubezni do svoje Matere tako spremenil, da ga je s popolno pokoršino še poblašil in posvetil. Osemnajst let je bil še v tej pokoršini ter je zadosti pokazal, da njegovo Serce in vse njegove želje so Materine in tistih, ktere ona ljubi.

O duša moja! globoko se potopi v premišljevanju te resnice: „Sin Božji je Mariji pokoren“. Mar ti ne pove ta beseda vsega, kar želiš vediti? Ako

je Sin Božji tvoji ljubi Materi pokoren, lahko od te Matere pričakuješ vse, kar je v zveličanje tvoje; saj je ona Mati usmiljenja in vedne pomoči, in presveto Serce njenega vsegamogočnega Sina je njej pokorno.

Z d i h l j e j.

Kaj hočem danes družega, kakor da iz dna svojega serca z vso pobožnostjo zakličem: O naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za me in za vse, ki so moji molitvi priporočeni!

S k l e p.

Jezus je bil pokoren; tudi jaz hočem zvesto skazovati dolžno pokoršino svojim staršem, svojim sprednikom, svojim učnikom, duhovski in deželski gosposki, dokler mi kaj ne zapovedo, kar bi bilo zoper Božje ali cerkvene za-

povedi, ker Bogu moramo biti bolj pokorni, kakor ljudem.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

19. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

O kako čudno ljuba je dobrotā in ljubeznjivost Sinu Božjega in njegove presvete Matere! Ne zaveržeta poštenega razveseljevanja ubogih ljudi ter se vdeležita in s svojo pričujočnostjo blagoslovita in počastita zavezo dveh serc, ki velja za celo življenje.

Naš Gospod in Bog Jezus Kristus, ko je trideset let na skrivnem preživel, in je vse otroške želje svojega ljubega Serca svoji Materi posvetil, ter je v sveti pokoršini služil njej in njenemu ženinu Jožefu, ki je med tem v naročju Jezusa in Marije umerl, — je hotel zdaj očitno se pokazati, da bi dopolnil veliko delo, zavoľjo kterega ga je nje-

gova neskončna ljubezen na zemljo pripeljala. Pokazati se je hotel kot od Boga poslanega Mesija, kot Sinu večnega Očeta, ki je Edini z Očetom od vekomaj Bog.

O molimo Jezusa Kristusa, našega Gospoda in Boga, ki je rojen iz Marije prečiste Device.

Ljubezen njegova pa je hotla storiti začetek razodenja njegove Božje moči v sredi veselih človeških otrok; zato ga vidimo na ženitnini v Kani. Tu je hotel pokazati, da je nam popolnoma enak postal, ko se je vdeležil razveseljevanja svojih znancev po kervi, da nas je prepričal, da je res naš brat. Tudi svojo presveto Mater je pripeljal seboj na ženitnino, da je ravno s tem pokazal, da je po njej v rodu z ženinom in z nevesto. Je pač bila kdaj bolj blažena ženitnina, kakor je bila ona, kjer sta bila Jezus in Marija osebno pričujoča? In je li bilo kdaj čistejši in Bogu dopadljivši razveseljevanje, kakor je bilo ono, kterega sta se Jezus in Marija vdeležila?

Z d i h l j e j.

O Devica in Mati, ki si tako ljubeznjivo s svojo pričujočnostjo to ženitnino počastila, ter si celo svojega Božjega Sina, iz tebe rojenega, med svoje sorodnike pripeljala, da si jim naj lepši veselje storila; o vodi tudi mene, da se ne spozabim v veselju, ktero mi ljubi Bog dá, ampak da se vedno spominjam, da je Bog pri meni, ki vse vidi, vse sliši, kar jaz počnem ali govorim, da tudi jaz se razveselujem v Božjem strahu.

S k l e p.

Nočem se vdeležiti nobenega razveseljevanja, kjer bi se zamogel le kolikanj pregrešiti zoper dolžnosti do Boga ali do bližnjega, ali zoper dolžnosti svojega stanu; ampak vselej se hočem tako ve-

driti, da se ne bom bal, ako bi Jezus in Marija tudi resnično pričujoča bila.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

20. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

Pri ženitnini v Kani moramo občudovati zares materno skerb naše ljube Gospe, ker ji je toliko mar za potrebsine ženitvanskih svatov.

Ko zapazi, da jim za ženitovansko veselje potrebnega vina primanjkuje, serčno želi, da bi pomagala. Ali kako? V svoji revšini in v svoji priprostosti, kje in kako hoče vina dobiti? Naj krajšega pa naj gotovšega pripomočka se posluži, — poterka na Serce svojega vsegamogočnega Sina, kjer je vselej gotovo pomoč dobila. Malo besed imaš, o Mati, ker veš, da tvoj Sin je vsegavedoč; ali vendar hočeš odkriti želje svojega Serca, da bi rada pomagala; zato

samo to praviš: „Vina nimajo“. (Jan. 2, 3.) Ali kakošen odgovor si dobila? „Žena! kaj je meni in tebi mar? Moja ura še ni prišla.“ (Jan. 2, 4.) Kako? mar ni bilo prav, da si prosila? mar Sercu tvojega Sina to ni všeč? O to nikakor ne. Ti dobro veš, da tvoj Sin se hoče zdaj zdaj razodeti pred svetom za Sinu Božjega, ker le Bog zamore znamnja in čudeže delati; zato pa tako čisto razloči, da svoje Božje moči nima od tebe, ampak od svojega večnega, nebeškega Očeta; da vsi svatje spoznajo, da hoče čudež storiti, ne kot Sin človeške žene, ampak kot Sin pravega Boga.

„Moja ura še ni prišla.“ — Kdaj bo pa prišla? Ali zdajci, ali še le v nekterih dnevih? — Marija pa ne vzame svoje prošnje nazaj; dobro vé, da Serce njenega Božjega Sina je ne bo zaverglo.

Zdaj, duša moja! prav premisli. Pomanjkanje vina na ženitnini je gotovo le zgolj časna reč, in vendar se Marija tako ljubeznjivo, tako materno potegne za to, da hiti do studenca vseh dobrot,

do Serca Jezusovega, da bi pomagala. Kaj nas pač to uči? To, da v vseh svojih časnih zadevah, v skerbeh, v britkostih in težavah, se lahko zatečemo k Sercu svoje presvete Matere, in da smo prepričani, da bo ljubeznjiva Mati vse naše zadeve Božjemu Jezusovemu Sercu zadovoljno priporočila, kakor je to storila na ženitnini v Kani, ako je le vse v Božjo čast in našim dušam v zveličanje.

Z d i h l j e j.

Glej! jaz pridem k tebi, o ljuba Mati! z vsemi svojimi velikimi telesnimi in dušnimi potrebami, v svojih britkostih, križih in nadlogah, in te prosim, poterkaj tudi za me na presveto Serce svojega Sina, da bo tudi meni pomagal; vendar hočem le to, kar Bog hoče, in kar ti, o Mati! za me za najboljši spoznaš, ker ti imaš višje spoznanje, ktero zajemaš iz Serca svojega Božjega Sina.

S k l e p.

Nikdar ne bom serca zgubil, če me tudi zadene še toliko pomanjkanje, še tolika revšina ali potreba; ampak vselej bom k Mariji na pomoč klical, in njej bom prepustil, kako, kdaj in kje mi hoče pomagati, ker ona ve sklepe Božjega usmiljenja.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

21. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

O moja Gospa! Na videz je bil terd odgovor tvojega Božjega Sina na tvojo kratko prošnjo: Vina nimajo. Mar si pa zgubila zaupanje, da bi tvoja prošnja uslišana ne bila? O tega ne. Saj si očitno pokazala terdno zanesljivost na Serce svojega Sina; ker vedila si, da imaš sveto oblast čeznj; zato očitno razodeneš svoje

zaupanje, ko služabnikom naravnost praviš: „Karkoli vam poreče, storite!“ (Jan. 2, 5.)

In zares! tvoje neomahljivo zaupanje je bilo kaj lepo poplačano. Tvoj ljubljeni Sin je prikrajšal uro, v kateri se je hotel z znamnji in s čudežem kot Božjega Sina pokazati, da je le željam svoje ljubljene Matere postregel. Ukazal je verče napolniti z vodo in nesti starašini; in voda je bila naj boljši vino.

O duša moja! tu je vendar zadosti očitno, kako ljuba, kako draga je Božjemu Zveličarju priprošnja njegove Matere; tu se pač vidi, da jo je postavil Gospo svojemu presvetemu Sercu, koje na njeno prošnjo storil svoj prvi čudež, ter je očitno pokazal, da po njegovi presveti Materi je naj gotovši pot do studenca vseh milost in vseh darov, to je, do njegovega presvetega Serca. Toraj, duša moja! ako so kedaj tvoji dnevi še tako žalostni ali obupljivi; o, nič ne omahuj! zateci se k njej, ki ima ključ do neusahljive zakladnice vseh milost; k njej, ki je naša ljuba Gospa, pre-

svetega Jezusovega Serca. Iz tega Serca ti bo podala okrepčevavnega vina za tvojo zdelano dušo, da boš, vterjen v veri, v upanji in v ljubezni, tudi v britkostih vžival veselje Božjih otrok.

Z d i h l j e j.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca! glej, tudi jaz nimam vina, ker mojo dušo žeja po okrepčevanju in poživljenju, ker utrudile so jo skerbi tega življenja, o govori tudi zame presvetemu Sercu svojega Sina, in reci tudi zame: Vina nima; in iz njegovega presvetega Serca mi bo došlo okrepčevanje, povživljenje in vterjenje.

S k l e p.

Vselej in vedno hočem biti zmeren v zavživanju Božjih darov; zlasti še se hočem ogibati vse

preobilnosti vina in drugih omotljivih in močnih pijač, da ne bom nevreden okrepčevanja, ktero je moji duši po vinu iz naj svetejšega Jezusovega Serca toliko potrebno.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

22. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

„Blagor telesu, ktero je tebe nosilo!“ (Luk. 11, 27.) Tako je zavpila žena, prenapolnjena spoštovanja in začudenja, ko je slišala nauk Jezusa Kristusa in vidila čudeže njegove. Kdo bi se ne strinjal iz celega serca s to vso vneto ženo? Zares, slehern človek mora blagrovati Mater, ki je rodila tacega Sina; jo mora blagrovati, ker kot Mati pravico ima, da se sme obračati na Serce v besedi in v dejanji tako mogočnega Sina, in odpira v tej

sredini včlovečene večne ljubezni studenec vseh zaželenih milost. Malo sicer nam pové sv. evangeli od Marije ozirama na očitno učenje Jezusovo; pa to malo je prav obilno izrečeno v besedah verne žene: „Blagor telesu, ktero je tebe nosilo!“ Ako je Sin tako moder, tako mogočen, tako imeniten, hoče ona s tem reči, kako ni tudi Mati njegova polna moči in časti, ki je bila izvoljena, da je porodila tacega Sina.“

Duša moja! visoko časti in hvali Mater svojega Gospoda in Zveličarja, ter se čudi, kako ona, ki je Gospa presvetega Serca svojega Božjega Sina, za se nič ne zahteva, ampak kakor zvesta učenka svojega Božjega Sina, živi v svetem uboštvu in revšini. Čudi se, kako je ona zadovoljna z majhnimi darovi, ktere ji radovoljno sveta ljubezen poda; da nam tako zgled daje, kako posvetne dobrote ne delajo človeku prave časti in sreče, ampak da pravo srečo dá le milost Jezusa Kristusa.

Z d i h l j e j.

Blagor tebi, o Mati Kristusova! ker ti si rodila njega, ki derži ves svet s perstom svoje roké, pa ni imel toliko posestva, da bi svojo glavo nanj položil. Ti ga zvesto posnemaš, ter se, kakor on, veseliš, da nimaš nič posvetnega, pa si presrečna, da si le zagotovljena njegove nespremenljive ljubezni. Jaz pa, oh, kolikokrat tožim čez svojo revšino, ter sem tako nevšečen, tako nezadovoljen! O Marija, pomagaj mi!

S k l e p.

Zadovoljen in zméren hočem biti tudi v naj večí revšini; pa skerbeti hočem, da gnade Jezusa Kristusa nikoli ne zgubim. O Mati, pomagaj mi k temu!

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

23. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

Naj veči čudež neskončne ljubezni svoje do ljudi je Jezus Kristus storil na večer svojega britkega terpljenja, ko je postavil naj svetejši zakrament altarja. Tu se je njegovo presveto Serce v ljubezni tako rekoč razlilo. On to sam naznani, ko pravi: „Iz Serca sem želel to velikonočno jagnje jesti z vami, preden terpim.“ (Luk. 22, 15.) V tem prečudnem Zakramentu se nam Gospod vsega dá z dušo in s telesom, toraj nam dá tudi svoje živo in presveto Serce.

Sveti evangeli nam sicer pravi, da je Jezus dal posvečeni kruh in posvečeno vino svojim aposteljnom; pa njegovo, svojo Mater toliko ljubeče Serce je gotovo pripravilo tudi njej presladko tolažilo in prečudno okrepčilo za prihodnje terpeče dneve, da ji je poslal, morebiti po svojem ljubem sv. Janezu,

naj svetejši zakrament; saj je bila navada pri zavživanju velikonočnega jagnjeta, da je vsaki gospodar jedila med družino razdelil; Kristus pa je bil tukaj zares gospodar, in k tej presveti družini se je mogla vendar tudi šteti njegova Mati, ki je pa po takratni navadi v posebni hiši vživala velikonočno jagnje z drugimi ženami, ki so jo prihodnji dan po križevem potu tudi spremljevale.

Tu je bilo Serce s Sercem zedinjeno, in Mati je v notranjem popolnoma čutila moč, veljavo in sladkost presvetega Zakramenta, saj zmed vsih, ki so ga pervikrat sprejeli, je bila ona edina, vedoča za vse skrivnosti Božje, ki je spoznala vso neskončno veljavo presvetega Zakramenta, in Serce njeno, vse goreče v ljubezni do ubozih Adamovih otrok, je iz vse duše hvalilo Sina Božjega za to prečudno hrano, za to zastavo neskončne ljubezni, katero je za vse čase svojim učencem zapustiti hotel. Ona je občudovala in molila s ponižnim stermenjem toliko iznajdljivo ljubezen Božjega Sina, ki je v skrivnost-

nih podobah svoje presveto Serce zapustiti hotel svojim bratom in svojim sestram v pomoč in okrepčevanje njihovim revnim dušam, in to za vse čase.

O moj brat, o moja sestra! zedini se z Marijo in moli, hvali, časti in počej visoko češeni Zakrament, ker večjega daru ti Bog ne more dati, kakor ko ti dá samega sebe, svoje presveto Serce, v podobi kruha, ktero ti zopet nebeškemu Očetu v naj prijetniši dar podati, pa tudi za svojo ubogo dušo v okrepčevavno hrano zavžiti zamoreš.

Z d i h l j e j.

V presveti modrosti, o Mati lepe ljubezni! te je nahranil tvoj Božji Sin s svojim mesom in s svojo kervijo, ktero je iz tebe vzel, da je prečudno okrepčal tvojo dušo za neznansko bolečino, ktero ti je drugo jutro napravil meč bolečin. Z njim si ti vse terpela. Zdaj pa sediš na desnici

svojega mogočnega Sina; o prosim te, terkaj za me na njegovo presveto Serce, da tudi jaz vselej vredno prejmem njegovo presveto meso in kri in da moč in milost zadobim svoji duši, da se srečno ognem mnogoterim nevarnostim, ki protijo moji duši.

S k l e p.

Z vsem spoštovanjem in z vso pobožnostjo hočem obiskovati cerkev, ker tam prebiva moj Gospod in Bog v presvetem Zakramentu, in vselej si bom prizadeval, da ga vredno prejmem, da tako vso ljubezen njegovega Serca v sebi ohranim.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

24. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

„Poleg križa Jezusovega pa so stale njegova Mati in sestra (teta) njegove Matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena“. (Jan. 19, 25.) Obuduj, o duša moja! moč in serčnost te v največi britkost vtopljene Matere. Vsaka druga mati bi zgubila vso moč ter bi nezavedna se zgrudila, ko bi vidila strahovito zaničevanje, s katerim je bil obsuto njen otrok. Marija ne tako; ona močna žena, je stala poleg križa, ter je ravno sedaj kači glavo sterla. Ona stoji pri križu darovanega resničnega velikonočnega Jagnjeta, pri križu svojega lastnega, serčno ljubljenega Sina. O kako lepo pokaže tu, da le ona je Gospa Božjega Serca Jezusovega! Kakor je Jezus v polnosti svoje serčne ljubezni kelih terpljenja do dna radovoljno izpiti hotel, tako sicer stoji Mati s hudó ranjenim Sercem pri Sinovem križu; ali njeno Serce je sklenjeno z Božjim Sercem, ter ravno iz tega Božjega Serca zajema prečudno moč, da stoji poleg

križa svojega ljubljenega Sina, in ne omaga. Ta moč seže tako dalječ, da s Sinovim Sercem tudi ona moli: Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo, ter ima svoje naj lepši povživljenje v besedah verujočega razbojnika, ki pravi: „Gospod, spomni se me, kedar prideš v svoje kraljestvo!“

Marija stoji poleg križa, da bi bila tako bližej Serca svojega Božjega Sina, pa bi z njegovim terpljenjem, z njegovimi bolečinami strinjala še svoje solze in svoje bolečine za brate in sestre svoje, da bi, ako bi to mogoče bilo, še večji prihajalo usmiljenje do ubozih Adamovih otrok.

Z d i h l j e j.

O žalostna, milosti polna Mati! o le ozri se proti svojemu križanemu Sinu, pa reci tudi zame v svoji materni ljubezni eno besedo. Na križu ga je zgolj usmiljenje, in kakor je razbojniku obljubil sveti raj, tako upam, ako prosiš

za me, da bom tudi jaz kdaj prišel v kraljestvo njegovo. Zavoljo svojih poleg križa svojega umirajočega Sina prestanih bolečin prosi za me, o ti naša ljuba Gospa presvetega Serca!

S k l e p.

Danes sklenem, da me križ in terpljenje ne bo poderlo, ampak jaz hočem, kakor Marija, rodovoljno in vdano svoj križ nositi.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

25. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

„Žena, glej tvoj sin“! (Jan. 19, 26.) Kdo je izrekel to besedo? — Jezus, križana ljubezen. Rekel je le „Žena“, da bi s sladko besedo „Mati“ ne ranil

še bolj Serca svoje Matere in da bi jo s to besedo spoznal, v raji že obljubljeno ženo, ktera bo kači glavo sterla.

Komu je pa Jezus izrekel te toliko tehtne besede? Janezu, kterega je on sam postavil pastirja vernih in ki je pomenil vso prihodnjo čedo Kristusovih učencev.

Tudi ti, keršanska duša, si v tej čedi. Premisli in občuduj zdaj neizmerno globočino ljubezni Jezusa Kristusa, ki je govorila iz njegovega presvetega Serca. Tudi tebi je umirajoč zapustil svojo Mater; po njegovi sveti volji si tudi ti sin Marijin, hči Marijna. Kaj pa to pomeni? To je očitno; — Božji Zveličar te je že umirajoč storil v Marijno dete; ker je vedil, da boš ti zelo potreboval njene materne ljubezni za dušo in telo; on pa je svoji Materi dal vso oblast čez svoje presveto Serce, da iz tega studenca vseh milost za svoje uboge otroke vse potrebne darove zajemati zamore.

Karkoli je Kristus govoril in storil, je vse izviralo iz njegove neskončne

ljubezni do ljudi. On bi toraj svojih bratov in sester ne bil že umirajoč izročil svoji Materi, ako bi njegova ljubezen ne bila preskerbela, da Mati zamore vselej na njegovo Serce poterhati, ter milost in usmiljenja sprostiti. Mi ne moremo ljubezni Sinu Božjega pripisovati, da bi bil nas svoji presveti Materi izročil, pa da bi tej svoji Materi ne bil dal tudi moči, da prosečim in zdihujočim otrokom vso pomoč dati zamore. Umirajoči Zveličar je svoji Materi gospostvo čez svoje presveto Serce za vse človeške otroke dal.

Z d i h l j e j.

O kako srečen sem, o Marija! jaz te smem imenovati svojo Mater; tvoj Sin sam tako hoče; zato pravi: Žena, glej tvoj sin! in ti si mi zares lahko moja naj boljši, naj milejši Mati, ker si Gospa njegovega presvetega Serca. O ti naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas!

S k l e p.

Z vso skerbjo si hočem prizadevati, da dušo in telo ohranim čisto, neomadežano, da bom vredno dete Marije, ki je naj čistejši zmed vseh človeških otrok.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

26. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

Gospod ni bil še zadovoljen, da nas je svoji ljubi Materi v njene otroke izročil; rekel je še na križu: „Glej, tvoja Mati!“ (Jan. 19, 27.) S temi besedami nam hoče umirajoči Zveličar še posebno dopovedati, da njegovo presveto Mater kakor svojo resnično Mater častimo, ljubimo in pri njej v vseh svojih potrebah pomoči išimo. On je naj poprej njej naročil, da nas za svoje otroke sprejme, ter ji je

zato vso materno oblast čez svoje presveto Serce dal; prec potem pa nam naroči, da to svoji Materi dano moč in čast spoznamo in da se te Materne ljubezni v vseh svojih tolikih dušnih in telesnih potrebah z otroško priprostostjo in z otroškim spoštovanjem prav pridno poslužujemo.

O duša moja! glej, kako srečna si vendar! Tvoj Gospod in Zveličar ti je zapustil tako ljubeznjivo in tako močno Mater; zato bodi zares ves dete te Matere in v vseh svojih potrebah se k njej zatekaj.

O ne mudi se in spolnuj, kar ti je naročil tvoj Gospod in Bog; pa ne imenuj se le dete Marijno, temuč prizadevaj si, da boš vse svoje življenje tudi v resnici dete Marijno. Matere pa ne moreš bolj častiti in ji svoje resnične ljubezni pokazati, kakor če si prizadevaš, da ji veselje delaš. Veselje Marijno pa je, da ti Boga čez vse ljubiš, da njenega Božjega Sina s svojimi grehi vnovič ne križaš, ker s temi bi ranil njeno in njegovo presveto Serce;

ampak da živo vanj veruješ, terdno vanj upaš, in goreče ga ljubiš in ga kot njegov učenec zvesto nasledvaš. Ako si bil pa tako nesrečen, da dozdej nisi tega storil, ampak si Božje presveto Serce žalil, pridi zopet k Materi. Resnične solze skesanega otroka so ji prav dopadljive in ona bo pri presvetem Sercu svojega Božjega Sina za te prosila. Na njeno materno priprošnjo pa bo iz tega presvetega Serca pritekla za te sprava, tolažba, milost in sveti mir.

Z d i h l j e j.

O usmiljena Mati! ker tvoj Božji Sin želi in hoče, pridem toraj, ter te iz dna svojega serca imenujem svojo Mater. Pa, oh! jaz sem pač zares revno dete; kamorkoli se ozrem, vidim le slabosti, napake in greh; o pridi in pomagaj mi s svojo Materno ljubeznijo, pa terkaj na Božje Serce svojega Sina, naj me mi-

lostno zopet sprejme in me moje dušne reve reši.

S k l e p.

Dozdaj sem, žalibog! želel, le ljudem dopasti; zdaj pa hočem vse svoje misli, vse svoje želje in vse svoje hrepenenje le v to obračati, da dopadam Jezusu in tebi, o moja Mati! da bom resnično ljubo dete tvoje.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

27. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

„Eden vojakov je s sulico njegovo stran odperl, in zdajci je tekla kri in voda iz nje“. (Jan. 19, 34.)

Glej, presveto Serce Jezusovo je siloma odperto, in iz njega teče vse grehe izbrisovavna kri in očiševavna voda.

Zakaj je pač Kristus to pripustil? Zato, da tebi, moja duša! očitno pokaže, da njegovo presveto Serce je res ranjeno neskončne ljubezni, in da te prav živo prepriča, da je le iz ljubezni do tebe umerl. Pa še več ti je hotel pokazati; namreč to, da tista, ktero ti je ravno kar v Mater dal, in kateri je tebe v sina izročil, na novo pokaže, da ima vso moč do njegovega presvetega Serca.

Ko je namreč Jezus Kristus na križu sklenil in mu je eden vojakov, v znamenje resnične smerti, s sulico njegovo stran odperl, so ga zdajci njegovi ljubi prijatli s križa sneli, ter so ga položili v naročje njegovi žalostni Materi, ki je toliko preserčno hrepenela po njem. Zdaj je Mati svojemu ljubljenu Sinu saj poslovila svoje Materne ljubezni skazati zamogla. Obilno so tekle njene solzé na presveto telo Sinu Božjega. Pa na tem Božjem telesu je bila njegova stran odperta in Marijne solze so tekle skozi globoko rano naravnost na presveto Serce Božjega Sina.

Te Materne solze, ki so tekle iz

čiste popolnoma ljubezni do Jezusa in do človeških otrok, so, ako bi to mogoče bilo, le še bolj ogrevale serčno ljubezen Sinovo, da je vse svoje Serce v resnično oblast svoji presveti Materi prepustil; ker solze žalostne Device in Matere so šle v naj globokejši globočino nezmerne milosti Božjih v Jezusovem Sercu, ter so prosile milosti in usmiljenja za ves človeški rod. In ker so se te solze globoko v Božjem Sercu potopile, da so bile v njem vse objete, so imele toliko večji moč, ker niso bile izpuhteče, ampak v prečisti ljubezni vedno rastejoče solze.

Okrog stoječi prijatli so tudi v sveti ljubezni jokali; ali niso si upali, presvetega telesa s svojimi solzami močiti; le spokorna Magdalena je tudi o smerti omivala presvete noge s svojimi solzami in jih brisala z lasmi, kakor je to tudi v življenju že storila. Le žalostna Mati je imela to sprednost, da so njene Materne solze kapale v Serce zaklanega velikonočnega Jegnjeta; in ta sprednost ji je zopet zagotovila neizre-

čeno pravico, da je postala Gospa presvetega Serca.

Z d i h l j e j.

O žalostna Mati Božja! tvoje solze so te povzdignile v Gospo presvetega Serca tvojega Sina, ker so tekle iz same prečiste ljubezni. Kdaj bom tudi jaz točil solze prave ljubezni do Jezusa? Oh, noč in dan bi mogel objokovati svoje grehe, in vendar sem tako merzel in nimam nobene solze čez svojo revšino. O žalostna Mati, sprosi mi saj pravo, notranje obžalovanje mojih grehov, če gnade solza vreden nisem.

S k l e p.

Sramoval se bom solza, ktere hitro pretakam zavoljo vžaljene prevzetnosti, ali če me kaj nasprotnega zadene, pa se hočem

prizadevati, da bom objokoval ali saj obžaloval svoje nepopolnosti, svoje napake in svoje grehe; in ta žalost naj me siloma odteguje vsemu, kar ni Jezus in Marija.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

28. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

„Ga ni tukaj; vstal je namreč, kakor je rekel.“ (Mat. 28, 6.) Kje pa je? Zakaj ne vidimo živega pred seboj? Tako so se lahko popraševale pobožne žene, ki so slišale to besedo iz angeljevih ust. Marija Magdalena in una Marija ste na vse zgodaj prišle k grobu, da bi svojemu Gospodu in učeniku še enkrat zadnjo čast skazale; pa našle so grob že prazen in slišale ste besede: „Ga ni tukaj, vstal je“. Sicer so bile te žene naj zvestejši spremljevalke de-

viške Matere; na njeni strani so celo pod križem umirajočega Sina sterpele; zdaj pa so samé pri grobu Marijnega Sina. Zakaj pa Matere ni v njuni družini?

O duša moja! tu imamo novo spričevanje prečudnega strinjenja naj svetjših Serc Jezusa in Marije. Serce Marijno, ki je globoko občutilo vse njenemu Sinu storjene rane, je gotovo vse gorelo v svetem hrepenenji, da bi še enkrat, Serce na Sercu, objelo Božjega Sina. Vedila je, da njen Sin bo tretji dan poveličan; prepričana je, da ona, ljubljena Mati, za katero je Božje Jezusovo Serce v neskončni ljubezni bilo, bo prva, katero bo Sin v svojem poveličanju obiskal, ter ji bo tako pripravil presladko plačilo za vse solze, ktere je iz ljubezni do njega pretakala, in za vse bolečine, ktere je tako resnično, tako globoko in tako pretresljivo, kakor nobena človeška duša, občutila in preterpela. Drugače ni bilo mogoče preužaljeno Mater utolažiti, kakor da je njeno Serce na Sercu Sinovem počivalo. Ko so pobožne žene k

grobu šle in stermeče in občudovaje ga iskale, je bil vstali Sin pri Mariji, da jo je zagotovil, kako želi njegovo presveto Serce, da spolni vse hrepenenje njenega Serca. In še le, ko je Mater utolažil in okrepčal, se je prikazal pobožnim ženam; in sicer naj poprej veliki grešnici, ki mu je pa zdaj veliko ljubezen skazovala; pa je tudi v plačilo za to ljubezen prva za Materjo častito vstalega vidila in spoznala.

Z d i h l j e j.

O prežalostna Mati! po pravici si zaslužila, da si bila prva priča veličastva svojega Sina, ker si z njim v svojem Sercu vse bolečine delila; zato se s teboj veselim, da zopet zamoreš počivati na Sercu svojega Božjega Sina, in da zajemaš iz tega Serca vse zaklade milost, ktere v svoji Materni ljubezni svojim drugim grešnim otrokom deliti

hočeš. To Serce si pred tremi dnevi s solzami britkih bolečin močila; danes pa tóči solze presvetega veselja na Sercu svojega Sina, da bo omečeno in meni milost in usmiljenje skazovalo!

S k l e p.

Zatajevati hočem telesno in dušno lenobo, ki mi opovira, da svojih dolžnost urno in serčno ne spolnujem, in ne bom se več vdal tožljivosti in poželjivosti.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

29. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

Po svojem častitljivem vstajenju je Jezus še štirideset dni bil na zemlji, da je svoje učence še učil in se je potem

vpričo njih s svojim poveličanim človeškim telesom nazaj k svojemu nebeškemu Očetu podal. Akoravno nam svete zgodbe od tega nič ne povejo; je vendar zadost verjetno, da je preljubi Sin gotovo velikrat bil pri svoji ljubljeni Materi; deloma, da ji je bil v presladko tolažbo za vse z njim in iz ljubezni do njega prestane bolečine, deloma pa, da ji je bil v naj večji zadostilo za svoj bližnji vnebohod; pa tudi, da je svojo Mater pripravil, da je še več let njegovo mlado cerkev s svojo pričujočnostjo osrečevala, da je bila v neoveržljivo spričevanje vseh skrivnost, ki so z njo in po njej se godile.

Kar je Sin v svojem Božjem namenu za dobro spoznal, to je sprejela Mati z vso ponižno vdanostjo; ker njeno Serce ni hotelo ne želelo nič drugega, kakor le to, kar je Serce njenega Božjega Sina hotelo. In tako vidimo Mater na oljski gori, ki gleda drugo poveličanje svojega Sina v njegovem veličastnem vnebohodu. Res, da ostane zopet sama brez vidne pričujočnosti ljubega

svoje duše; ali ta ločitev od Sina ni bila z bolečino sklenjena, ampak napolnjena je bila s presladkim veseljem, ker njen Sin je šel v veličastvo svoje. Le vidna pričujočnost njegova ji je bila odvzeta; zato je pa imela naj bolj živo vero, ktera je njeno dušo vedno o pričujočnosti Božjega Sina ohranila, in Sin tudi ni zapustil te zemlje, saj je tukaj ostal v skrivnostnih podobah kruha ter je hotel biti v hrano vsaki verni duši. Ta sveta resnica, ktero je Marija po vsem spoznala, je s prečudno močjo krepčala Serce deviške Matere tako, da je pri Sinovem slovesu s te zemlje njeno Serce Boga le hvalilo in častilo, pa tudi molilo naredbe Gospodove, ki jo je še za čas svojim učencem zapustil.

Z d i h l j e j.

O prečudna Devica in Mati!
 naj tudi jaz s teboj molim Jezusa,
 ki je častito od smerti vstal in
 slovesno v nebesa se podal. Tri
 in trideset let si posedla njegovo

presveto Serce, pa še zdaj to Božje Serce zmiraj bije za te, ter je šlo pred teboj, da tudi tebi naj večji veličastvo pripravi.

S k l e p.

Vsaki dan hočem premišljevati, da sem tudi jaz za nebesa vstvarjen, ter hočem le nebeške misli in želje v sebi obudovati, da toliko ložej pozemeljske in posvetne nagnjenja premagam in zatajim.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

30. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

Marija je dopolnila s prečudno vdanostjo poklic, kterega ji je Bog odmenil, in kterega ji je njen Božji Sin še posebej odločil, da je njegove učenke še več let v veri poterdovala in jih

v skrivnosti včlovečenja večne Besede podučevala. Zdaj pa je hotel večni Sin svojo ljubo Mater k sebi vzeti, ali prav za prav, Božje Serce je hotlo nase potegniti tisto Serce, po katerem je bilo po moči svoje lastne Božje volje vpodobljeno.

Marija je čutila, kar je presveto Serce Sinovo želelo, ter je vsa gorela v svetem hrepenenji, da bi se na vekomaj z njim sklenila. Njena ločitev od tod je bila le prehod bogoljubne duše v kraljestvo večnega veličastva, kjer iz Božjega Serca tekoči žarki neskončne ljubezni in milosti napolnujejo cele nebesa, ktere so zdaj z neskončno blišobo sprejele tisto, ki je bila v ljubezni Sinovi poklicana v to, da je milostnim žarkom njegovega presvetega Serca naravnala pot za uboge Adamove otroke, da se tako oni vdeležijo vsega zaklada tega Božjega Serca po priprošnji Matere vseh ljudi.

Da bi bila pa Mati bolj počastena, in da se je nezmerna ljubezen Sina Božjega do nje bolj razodela, zato ne-

skončni ljubezni ni bilo zadosti, da bi v večne prebivališče sprejela le dušo Marijno; hotla je tudi tisto neomadežano deviško telo, v katerem je bilo Božje Serce vpodobljeno, ravno tako poveljati, kakor je bil Sin poveljčan, da ne spozna trohnenja tisto posvečeno telo, v katerem se je večna Beseda Očetova včlovečila. Marija je bila z dušo in s telesom v nebesa vzeta; in naprot ji pridejo vsi kori svetih angeljev, da bi jo z naj večim spoštovanjem kakor Mater večnega kralja počastili in se njej, kakor svoji kraljici v službo ponudili; noprot ji prideta v svetem veselju Adam in Eva, da jo pozdravita kakor njima obljubljeno hčer, ktera je njun greh zaterla; David je z novo vnemo zabrenkal na svojo harfo, da je napolnil vse nebesa s hvalnimi pesmimi na deviško Mater; in vse verste aposteljnov, mučenikov, spoznovavcev, devic in vdov so zapeli hvalo in slavo naj svetejši vseh svetih. O glej v duhu, moja duša! veličastvo in polnost vseh milost Matere Božje; pa razumeti jih nisi v stanu; le stermenje in občudo-

vanje te mora napolniti, in v ponižnosti boš molil neskončno usmiljenje Božje.

Z d i h l j e j.

O povelíčana, slovesno v nebo vzeta Mati! glej, tudi jaz sem za nebesa vstvarjen, in da bi gotovo v nebesa prišel, je tvoj Božji Sin za me vso svojo serčno kri preli!; o ljuba Mati, ne pri-pusti, da bi ta predraga kri za me zastonj bila prelita, ampak prosi za me, da bom tudi jaz deležen obljub Kristusovih.

S k l e p.

Danes hočem, da se na ju-teršni praznik prav pripravim, kako majhno pa resnično pokoro si naložiti; ali se bom ene naj ljubši jedi zderžal, ali eno uro v svetem molčanju prebil, ali bom ktereга bolnika obiskal, kaj vbo-

gajme dal, ali z rasprostrenimi rokami molil, ali bom tla kušnil, ali kar mi bo ljubezen do Marije velela, hočem storiti.

„Spomni se“ (kakor 1. dan).

31. dan.

Priprava (kakor 1. dan).

Premišljevanje.

Danes se spominja sveta cerkev prečudne sprednosti Marijne, kakor naše ljube Gospe presvetega Serca. Tako nam hoče podati naj boljši pripomoček, po katerem dobimo naj boljši in naj gotovši pot do Božjega Jezusovega Serca, čegar praznovanje prihodnji mesec obhajamo, da tako na Marijno priprošnjo milost in usmiljenje dosežemo.

Zatoraj, duša moja! ozri se k sedežu nebeške kraljice; danes se nam kaže kot naša ljuba Gospa presvetega Serca in v vsi moči svojega maternega gospostva čez sedež vseh gnad, čez

presveto Serce svojega Božjega Sina. Mar ni bilo njeno sladko veselje tu na zemlji v tem, da je posedla vso ljubezen Božjega Serca? Mar ni bila dana vsa sveta radost preblaženi Materi, ko je sam Sin Božji v tempeljnu čas svojega očitnega učenja odložil, da je bil pokoren še osemnajst let Mariji in Jožefu? Mar njeno materno Serce ni bilo popolnoma zadovoljno na ženitnini v Kani, ko je na njeno prošnjo Sin Božji pospešil čas, da je svojo Božjo moč razodel?

Gotovo so bili ti trenutki naj slajši za materno ljubezen. In zdaj, ko je poveljučana v nebesih na sedežu zraven svojega vsegamogočnega Sina, mar ne bo še večji oblasti imela čez presveto Serce svojega Sina? Nebesa so zapopadek vsega zveličanja. Ako bi tedaj Marija v nebesih imela manjši oblast čez presveto Sinovo Serce, kakor jo je razodevala tukaj na zemlji, bi bilo tudi njeno zveličanje manjši, kakor ga je vživala že tu na zemlji. Tega pa misliti ne moremo. Ali bi morebiti v nezmerno

velikem nebeškem tempeljnu, ali v neizrečeno veličastnem ženitvanju večnega zveličanja, beseda in prošnja materna imela manjši moč in slabši veljavo pri vsegamogočnem Sinu, kakor jo je tu na zemlji imela? O ne! ravno ta sladka oblast in to sveto gospostvo, katero ima Mati do presvetega Serca svojega Sina, je preimenitno, od večne ljubezni ji namenjeno plačilo za vso njeno materno ljubezen, za vse njene solze, bolečine in zasluge. Moč, katero je Mati tukaj na zemlji imela čez presveto Serce svojega Božjega Sina, je v neizrečeni polnosti zdaj v nebesih pomnožena, in to povikšuje veličastvo, radost in zveličanje ljubeče Matere tako, da tega noben jezik dopovedati in nobena misel razumeti ne more.

Zato pa, moja duša? povzdigni se k svoji Materi s prav otroškim pa prav terdnim zaupanjem in zdihni iz dna svojega Serca: O naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za me, prosi za vse!

Z d i h l j e j.

Tudi jaz, o Mati, bi rad prišel k tebi v nebesa; pa glej, jaz sem tako reven in slab, in sam nič ne premorem. Toraj, ljuba moja Mati! pomagaj mi v vseh zadevah moje duše in prosi, da naj Serce tvojega Božjega Sina tudi meni en žarek svojega usmiljenja daruje.

S k l e p.

Danes, ako mi bo mogoče, bom s posebno pobožnostjo pri sveti maši, da molim presveto Serce Jezusovo, ki se na altarju daruje, ali če tega ne bom mogel, hočem saj eno četert ure obiskati Jezusa v tabernakelju.

„Spomni se“ (kakor 1. dan. Morebiti danes še kaj več moliti zamoreš).

Sklepno darovanje.

O nebeška kraljica, naša ljuba Gospa presvetega Serca, v svoji materni ljubezni sprejmi milostljivo to moje majhno opravilo, ki sem ti ga ta mesec daroval. Odpusti mi merzloto in vse raztresenosti, ki so me nadlegovale. Ne glej toliko na moje početje, ampak glej mojo dobro, če tudi slabo voljo, ko te želim častiti in klicati na tvojo mogočno priprošnjo pri Božjem Sercu tvojega Sina. Vem, da s svojo materno ljubeznijo lahko vselej odpreš presveto Serce Jezusovo, in njegovih gnad sprosiš svojim otrokom; tudi upam, da s svojimi prošnjami nisem kaj zahteval, kar bi ne bilo v čast Božjo in zveličanje moje. Zato ponovim še

enkrat svojo ponižno prošnjo, pomagaj mi v vseh mojih potrebah, in jaz ti obljubim, da dokler bom živel, se bom potegoval za tvojo čast in bom po moči razširjal tvoje češenje. Ako bi pa bila ktera moja prošnja taka, da bi nasprotovala Božji časti ali mojemu zveličanju, te prosim, sprosi mi le to, kar je po volji Božji in v rešenje moje duše. Za teboj hočem vedno hoditi in s teboj hočem zdihniti: Gospod, jaz sem tvoj hlapec, sem tvoja dekla, meni se zgôdi vselej po tvoji sveti volji! Amen.

C.

Pozdravi naše ljube Gospe presvetega Serca.

1. Pozdrav sv. Jederti.

Pozdravim te, ti bela lilija
žareče in vedno blišeče Trojice,
ti veličastna, ljubeznjiva cvetlica
presrečnega raja; ti, ki si nam
kralja nebeškega rodila in s svo-
jim mlekom hranila. Poživljaj tudi
naše duše z nebeškimi navdih-
ljeji. Amen.

2. Pozdrav sv. Mehtilde.

Bodi pozdravljena, o Marija! v tisti častitljivosti, s katero te je pozdravil Bog Oče po velikem angelju, in s katero te je s svojo vsegamogočnostjo tako vterdil, da si vsega greha čista ostala.

Bodi pozdravljena, o Marija! v sladkosti, s katero te je pozdravil Bog Sin po velikem angelju, in te s svojo modrostjo tako razsvetlil, da vse nebesa napolnuješ z blišobo svojo.

Bodi pozdravljena, o Marija! v ljubezni, s katero te je pozdravil sv. Duh po velikem angelju, in ti je dal toliko bogastva, da milost najde vsak, kdor je pri tebi iše.

Opomnim te, o Marija! na tisto neizrekljivo zedinjenje in prečudno dejanje, katero je pre-

sveta Trojica storila s teboj, ko je sklenila bistvo tvojega mesa z Božjo natoro, tako da je Bog resnično človek postal. Od tiste ure te slavé vse stvari, da si povzdignjena nad vse angelje. Zato povzdignem tudi jaz svoj glas ter molim z angelji in z ljudmi: „Blažena si med ženami in blažen je sad tvojega telesa Jezus!“

Sto in stokrat bodi hvaljena in pozdravljena, o Mati vsega zveličanja, v tistem preserčnem zedinjenju, ko se je sklenil Bog s teboj, in si se sklenila ti z Bogom. Da ti pomnožim to tvoje veselje, ti darujem premilo Serce Jezusovo z vso ljubeznijo, ktero ti je on skazoval tu na zemlji, in ktero ti bo vekomej skazoval tam v nebesih. Amen.

3. Jutranji in večerni pozdrav.

O veličastna nebeška kraljica! sprejmi moj pozdrav, ki ti ga pošljem po svojih slabih in revnih ustnicah.

Naj te pozdravlja knez vseh angeljev, sv. Gabriel, ki se je zavzel v trenutku, ko je sveti Duh v tebi vstvaril novo človeštvo.

Naj te pozdravljata velika angelja Mihael in Rafael; naj te pozdravljajo vsi Kerubini, ki gledajo v globočino Božjih skrivnost in vsi začudeni pozdravljajo večno izvoljenje tvoje! Ti si sedež vse modrosti, povzdignjena nad vse Kerubine! Naj pozdravljajo vsi Serafini, ljubezni vsi goreči angelji, tebe, ki si Mati lepe ljubezni! Naj te pozdravljajo sedeži in gospostva, poglavarstva in

oblasti; naj te pozdravlja neštevila vojska nebeška, ki je Bogu hvalne pesmi pela ob uri milosti polnega rojstva tvojega Sina! Naj te pozdravlja, o kraljica nebeška! vsa vojska svetih nebes, ki se vsa radostna in spoštljivo ozira v te.

Naj te pozdravljajo, o milostna Mati! tudi uboge duše v vicah, ki pred vsemi stvarmi naj bolj potrebujejo tvoje mogočne priprošnje. Saj, ako ti za nje prosiš, prosijo vse nebesa s teboj za terpeče: Usmili se jih, o Gospod, reši jih in pelji jih v kraljestvo svoje!

Naj te pozdravlja, o Marija! vse, kar na zemlji živi; naj pozdravljajo vse rosne kaplje na zemlji tebe, ki si oblita z roso nebeško! Naj pozdravlja nezmerno

morje tebe, ki si morska zvezda,
ki pelje v gotovo zavetje!

Naj te pozdravlja morje vseh
solza, ktere so jokali in ktere
bodo še jokali vsi narodi do
prihoda tvojega Sina. Naj po-
zdravlja solnce tebe, ki si nam
podarila Solnce pravice! Naj po-
zdravljajo zvezde tebe, ki si sama
danica, ki vzhaja pred lučjo, ktera
razsvetli ves svet! Naj pozdrav-
ljajo vse cvetlice tebe, cvetlico
Jerihunško, naj lepši vseh cvetlic
v Božjem vertu!

Naj te pozdravljajo vse po-
božne in čiste duše na zemlji,
ki so otroci tvoji in jih ti ljubiš!
Naj te pozdravljajo tudi vsi ske-
sani grešniki in grešnice, ki s
solzami objokujejo svoje grehe;
saj si pribežališe grešnikov! Naj
pozdravlja vse keršanstvo tebe,
ki si Mati vedne pomoči!

Naj pozdravljajo vsi rodovi tebe, o visoka, o mila, o sladka kraljica in Devica! Naj te pozdravlja nedolžno smehljanje malih otročičev; naj te pozdravljajo, ki se s smertjo borijo, pa še v te zaupajo!

Naj pozdravljajo apostelnji, mučeniki, spoznovavci in device tebe, ki si sama kraljica vseh svetnikov, Mati našega Gospoda in Mati milosti in ljubezni in usmiljenja na vekomaj! Amen.

4. Sedmero veselje preblažene Device na zemlji.

(Moli sedemkrat: Češena si Marija.)

1. Veseli se, o Marija, milosti polna! glej, angelj ti je prinesel pozdravljenje trojedinega Boga, in ti si z nepopisljivo radostjo svoje prečiste duše Božjo

Besedo v svojem deviškem naročju spočela.

2. Veseli se, o Marija, polna sv. Daha! ti si nosila Najvišega čez Judejsko hribovje ter si napovedovavca Zveličarjevega s svojim prihodom posvetila; ti si z Elizabeto prečudno hvalno pesem v čast Trojedinemu zapela, ktero vsa cerkev prepeva do konca vseh časov.

3. Veseli se, o Marija, vedna Devica! brez bolečin si porodila Zveličarja Božjega, kterega so sveti duhovi oznanili in pastirji molili.

4. Veseli se, o Marija, presrečna Mati! vidila si modre kralje, ki so prišli iz Jutrovega in so molili tvojega Sina, kot svojega Gospoda, Stvarnika, Boga in Zveličarja ter so mu prinesli kraljeve darove.

5. Veseli se, o Marija, serčno skerbna Mati! našla si svojega Božjega Sina v Jeruzalemskem tempelju, kjer je še mladenec odkrival neskončne zaklade svoje večne modrosti.

6. Veseli se, o Marija, serčno ljubeča Mati! naj prej si ti vidila svojega Božjega Sina po njegovem slavnem vstajenju, kakor premagovavca smerti in pekla, kakor kralja in sodnika vseh ljudi.

7. Veseli se, o Marija, kraljica vseh angeljev in vseh svetnikov! po presvetem življenju je ljubezen pozemeljske vezi razvezala ter te na vekomaj z Bogom sklenila v nebesih, kjer si z dušo in s telesom povzdignjena na desnico svojega Božjega Sina in kjer te je presveta Trojica kronala, kraljico nebes in zemlje.

5. Sedmero veselje preblažene Device v nebesih.

(Moli sedemkrat : Češena si Marija.)

1. Veseli se, o Marija, nevesta sv. Duha! ker tvoja ponižnost, in tvoje devištvo je v raju povzdignjeno čez vse angeljske verste.

2. Veseli se, o Marija, resnična Mati Božja! kakor solnce ves svet razsvitljuje, tako razsvitljuješ ti s svojo blišobo celi raj.

3. Veseli se, o Marija, ti hči Božja! ker vse verste angeljev in arhangeljev, sedežev in gospostev, vsi blaženi duhovi te časté in te spoznajo kot resnično Mater svojega Stvarnika ter so pripravljeni, slušati vsaki tvoj migljej.

4. Veseli se, o Marija, ti dekla

presvete Trojice! ker vse milosti, ktere koli ti od svojega Božjega Sina poželiš, hitro zadobiš; ni je na zemlji nobene gnade Božje, ktera bi nam ne došla po tvoji roki.

5. Veseli se, o Marija, veličastna kraljica! ker ti si vredna, da sediš na desnici svojega Božjega Sina, kateri je ves zaklad svojega usmiljenja v tvoje Maternne roke izročil.

6. Veseli se, o Marija, upanje grešnikom! pribežališe zapušenim, tolažilo žalostnim! ker vsi tvoji služabniki na zemlji zadobijo od nebeškega Očeta tukaj pomoč, tam pa večno slavo.

7. Veseli se, o Marija! hči, Mati in nevesta našega Boga! vse milosti, vse veselje, vse veličastvo, ktero ti v nebesih vži-

vaš, ne bo nikdar prešlo, nikoli se zmanjšalo, le množilo se bo do sodnjega dneva ter bo vekomaj terpelo. Amen.

6. Izročilo Mariji.

O Marija, brez madeža spočeta, Mati Božja, Gospa nebes in zemlje! Kleče pred teboj na svojih kolenih; zavzet v občudenju preslavne časti, ki te povzdiguje čez vse ljudi in angelje; vterjen v zaupanju na drage milosti, ktere zvestim dušam zavoljo tvojega češenja tečejo; navzet svete vneme, da bi v tvojo čast kaj storil; se hočem danes za vselej v tvojo službo darovati.

O da bi imel vse človeške serca, da bi jih vse tebi daroval! Želim, da bi ti neprenehoma ponavljal vse češenje, ktero so ti

že skazali tvoji naj zvestejši služabniki. Ali ker sem pa ves nezmožen in sem naj revnejši tvojih služabnikov, in svojih želja nikakor vresničiti ne morem, hočem storiti saj toliko, kolikor premorem.

V duhu se veržem tje pred tvoj sedež, in z naj večim spoštovanjem in preserčno ljubeznijo se ponižam pred teboj ter se vsega podveržem tvojemu gospostvu. Vpričo sv. Jožefa, tvojega prečastnega ženina in mojega izvoljenega priprošnika, vpričo sv. očeta Frančiška, mojega angelja varha, mojega patrona, vpričo vseh nebes, te izvolim danes za svojo Gospó, varhinjo in Mater. Tvojemu visokemu veličastvu darujem popolnoma in nepreklicljivo vse, kar svojega imenovati zamorem, svoje telo, svojo dušo,

svoj spomin, svoj um in svojo voljo. Posvetim ti vse svoje dejanja, besede in misli, vse svoje terpljenje, vse, kar Bog tirja od mene, vse opravila, ktere sem dolžan storiti, da je tako vse, kar sam storim in kar se z menoj godi, tebi darovano, po tebi še posvečeno in zboljšano, da nebeškemu Očetu dopade.

Danes hočem sprejeti za zmiraj ime „služabnik Marijin“, ter si hočem prizadevati, da v češenju in v ljubezni do tebe za nobenim tvojim častivcem ne zaostanem.

In da bom tvojo velikost, tvojo moč in tvojo neizrečeno dobroto posebno častil, da bi le en pogled tvojih milostnih oči nase privabil, in tako tvojega prečudnega varstva se zagotovil, storim v pričo nebes in zemlje te le sklepe:

1. Obljubim, da bom vedno tvoje posebne milosti in sprednosti častil, zlasti še tvoje neomažežano spočetje in tvoje preslavno vnebovzetje. Za terdno verujem, da te je tvoj Božji Sin z dušo in s telesom veličastno povzdignil na naj viši sedež nebeški, kot kraljico angeljev in svetnikov in da imaš kraljevo in materno pravico, tako, da se vedno vdeležuješ njegove moči, kakor njegove ljubezni in njegovega usmiljenja. Nikoli se nočem sramovati ne tvojega imena, ne tvojega češenja; nosil bom tvoje oblačilo, sv. škapulir, in vselej bom pripravljen, da se potegnem za tvojo čast proti vsacemu, kateri bi se prederznil vpričo mene taisto napasti; zlasti še bom pospešal tvoje češenje pri svojih podložnih in pri svojih prijatlih.

2. Jaz ti obljubim, o Marija! da bom za naprej v vseh svojih nadlogah in potrebah tebe na pomoč klical, da ti s tem skažem vse zaupanje svoje, ako tebe, veliko Mater sousmiljenja, kot ubogi grešnik poišem.

3. Premilo, preserčno in otroško te hočem ljubiti kot svojo predobro Mater, od ktere vse pričakujem, vse sprosím, vse prejmem, ki si moja Mati, in ostaneš moja Mati v življenju in v smerti in vso dolgo večnost.

Tem sklepom še pridenem, da hočem vse svoje dejanje opraviti le v tvoji službi, to je, po tebi, v tebi in s teboj. Izročim ti toraj vso pravico čez vse revno zasluženje svojih del, da taisto v večí čast Božjo in v pomnoženje svoje slave po svoji volji oberneš.

Poslednjič pa, ker vse moči angeljev in ljudi, in vse njihove češenja se ne morejo primeriti velikosti tvojih sprednost in tvoje slave; zato ti darujem, da svoji slabosti nadomestim, vso tisto ljubezen, vse milosti in počastenja, ktere ti je skazal Edinorojeni Boga Očeta, tvoj Božji Sin Jezus Kristus, pa tudi vse sprednosti, ktere ti skazujejo vse tri Božje osebe tam v nebesih skozi vso večnost.

O sveta Devica! sprejmi te sklepe svojega naj nevrednejšega služabnika, spolnuj jih ti; pomagaj moji slabosti; stoj mi na strani vsaki trenutek mojega življenja; dodeli mi tiste čednosti, ktere hočeš nad menoj sama imeti; sprosi mi preserčno pobožnost in angeljsko čistost. Pred

vsem pa te prosim, dodeli mi, naj enkrat svojo dušo v ljubezni tvojega Božjega Sina izdihnem, in naj ti stanoviten ostanem do konca svojega življenja.

Bodi mi pozdravljena, o Marija! ne pozabi svojega revnega služabnika! Amen.

9. Tvoj sem, o Marija!

O Gospa moja, o Mati moja! tebi se vsega darujem, in da se tebi vdanega skazem, ti danes posvetim svoje oči, svoje ušesa, svoje usta, svoje serce in sebe popolnoma vsega. Ker sem tedaj tvoj, o dobra Mati! varuj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo! (100 dni odpustkov. Pij IX.)

V vsaki skušnjavi.

O Gospa moja, o Mati moja!
spomni se, da sem tvoj; varuj
me, brani me, kakor svojo lastnino
in posestvo! (40 dni odpustkov. Pij IX.)

Živi Marija!

D.

Zaupaj na Marijo.

Spomni se, o predobrotljiva
Devica Marija! nikdar še ni bilo
slišati, da bi bil kdo zapušen,
kdorkoli je pod tvojo brambo pri-
bežal, tebe na pomoč klical, se
tvoji prošnji priporočal. S tem
zaupanjem navdihnjen, k tebi, o
devic Devica, pridem, k tebi, o
Mati, pribežim, pred teboj jaz
grešnik zdihujem. Ne zaverzi,

**o Mati Besede! moje prošnje,
temuč milostljivo me sliši in usliši!
Amen.**

**Molitev častitega očeta Jerneja
Saluzzo k Mariji.**

**Bi li bilo mogoče, o velika
kraljica! o preljubljena Mati Ma-
rija! bi li bilo mogoče, da bi bila
kaka milost, ktere bi od tebe
sprositi ne mogli? Nisi li ti, o
moja Gospa, tista edina stvar, ki,
povzdignjena k časti in visokosti
Matere Božje, razprostiraš svoje
roke čez revne, čez slabe, čez
žalostne, čez nesrečne, še celo
čez sužnje naj grozovitnejših
strast?**

**Mar nisi ti zavetnica in pri-
bežališe ubogim grešnikom, o
sveta Mati! kako bi toraj mogel
misliti, da bi mi ti ne hotla na**

pomoč priti, da bi me ti ne hotla oprostiti mojih grehov, me ne rešiti mojih terpljenj in britkost; bi li mogel misliti, da me hočeš prepustiti prepadu moje nadloge?

O Marija, moja usmiljena Mati! koliko milost, koliko posebnih dobrot si že dozdej ljudem od Boga sprosila? in koliko jih boš še sprosila do sodnjega dne? koliko ljudi si že rešila naj večih, naj grozovitniših nevarnost? Koliko si jih že smerti otela? Koliko si jih prestrašnega pekla obvarovala? Kako bi toraj mogel misliti, da meni nočeš pomagati, ali da mene nočeš rešiti?

O velika, sveta kraljica! kako bi se jaz nek prepričati mogel, da bi ti pripustila, da bi se reklo na zemlji: Marija zdaj revne

zapuša, žalostnim, nesrečnim in grešnikom nič več ne pomaga!

Nikdar nikoli, o sveta kraljica! nikdar se ne bodo slišale take besede; saj bi bile naj večji žaljenje tvoje časti, naj večji sramota slavi tvojega imena!

Ne pripusti, da bi se kedaj taka pritožba vzdignila zoper tebe; ne pripusti, da bi kdo zamogel reči: Nekega dne je ubog grešnik, ves zapuščen, nesrečen, obupajoč in v grozovitih skušnjavah, k Mariji klical, s solzami jo rotil, naj mu pomaga; svoje serce je prelil pred njo; ona pa mu ni hotla pomagati, ga ni hotla rešiti.

O presveta Devica! kako bi mogel kaj takega le misliti? Kako bi se ti podstopila, da bi se reči zamoglo, da si se spremenila, da

si mi postala terdoserčna, da nisi več Mati usmiljenja, ne več delivka vseh milost?

Ako mi praviš, da se bo le reklo, da me uslišati nisi hotla, ker sem nehvaležen grešnik; res je, prav res je, o usmiljena Mati Marija! da sem nehvaležnik, revež in zadnji vseh ljudi! Pa ti, o moja Gospa in zapovedovavka, o Mati usmiljenja! povej mi, mar nisi ti več pribežališe in priprošnjica ubogim grešnikom? Glej, zato, in ravno zato, ker sem nehvaležen in reven človek in sem tvojega Božjega Sina sto in stokrat že razžalil; ravno zato moraš za me prositi, mi moraš na pomoč priti, me moraš pod svojo usmiljeno materno brambo vzeti.

Boš li ti prenesti mogla, o

milostljiva Mati! ako grem od tebe proč in ti me nisi uslišala? Me boš mar pustila, in me ne boš uslišala, in me mojih grozovitih notranjih in zunanjih skušnjav ne boš rešila? Me boš mar od sebe pahnila in mi ne boš sprosila tistih milost, katerih toliko potrebujem?

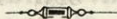
O ne, to se na vekomaj ne bo zgodilo! Prosim te v imenu tvoje časti, in pri časti tvojega Sina, pri njegovih ranah, pri njegovi predragi kervi, pri njegovem presvetem in preljubeznjivem Sercu, pri njegovem bičanju in s ternjem kronanju, pri njegovem prebritkem križanju, pri njegovi smertni britkosti in pri njegovi sv. smerti na križu; prosim te pri tvojem sv. prečistem naročju, v katerem si ga devet mescev

nosila; prosim te pri vsem tvojem veselju in terpljenju, kterega si od jaslic do križa in do častitljivega vnebohoda z Jezusom delila: Reši me tedaj, o presladko Serce Marijno!

Glej mojo otožnost, velika je, da je prenašati ne morem. Pomagaj mi toraj, o Marija, moja preserčna Mati, o ti pokorna hči večnega Očeta, o presveta Mati edinorojenega Sinu Božjega, o ljubeča, prečista nevesta sv. Duha, o živ tempelj presvete Trojice, o kraljica devic, o milosti polna Gospa nebes in zemlje, Mati usmiljenja, gotovo in varno zavetje vsem, ki k tebi pribežijo, o varhinja vsem ubogim Evinim otrokom, o Marija, Mati milosti in usmiljenja Božjega!

Ti pač dobro veš, kolikor

dalje me ne uslišiš, toliko večí je moje zaupanje v té. Zato pa kličem vse stvari vesoljnega sveta, naj te z menoj neprenehoma hvalijo za vse milosti, ktere si meni in vsem drugim ljudem že sprosila in ktere nam boš še sprosila, za časne in večne, dušne in telesne, ki naj vse služijo v večí čast Božjo, v slavo tvojo in v zveličanje dušam našim! Amen.

E.

Prazniki preblazene Device Marije.

1. Čisto spočetje.

O sveta, neomadežana Devica Marija, izvoljena hči nebeškega Očeta, prečudna Mati našega

Gospoda, prelepa nevesta sv. Duha, ti naj lepši delo vsega ustvarjenja, ti čast in slava človeškega rodu, ti premagovavka vseh sovražnikov!

V svojem neomadežanem spočetju si postala tista močna žena, ki si kači glavo sterla; tisti zapечатeni studenec, česar voda z nikakoršnim nečistim gibanjem nikdar nič skaljena ni bila; ti si tisti zapert vert, v katerem sovražnik nikdar nobenega plevela zasejati ni mogel; ti si tiste skrivnostne vrata, skozi ktere je edini Bog noter in ven šel; ti si tisto ljubeznjivo mesto Božje, od ktereга se toliko prečudnega pripoveduje. Vzhajoča po štiri tisuč letih iz pregrešne noči, kakor jutranja zarija, lepa kot mesec, izvoljena kot solnce, pa strašna

kot vredena vojskna truma, si prestrašila vse hudobne duhove, si upanje prinesla revnim ljudem, si veselje in radost napravila angeljem Božjim, si dopadajenje storila presveti Trojici, tako da se Gospod Bog nikdar ni kesal, da je tebe, o Marija, vstvaril!

Veselim se in ti srečo vošim, o presveta Devica! k tvojemu milosti polnemu, neomadežanemu spočetju; sramujem se pa svojih mnogih pregreh, s kterimi sem se tebe nevrednega storil. O mogočna Devica! pomagaj mi, da vse skušnjave premagam in stanovit enostanem, da ne bom nikdar suženj zaverženega peklenškega duha in hlapec nesrečnega greha; temuč da sem vedno služabnik in častivec tvoj. K tvojemu ne-

omadežanemu Sercu se hočem vselej zateči, da padel ne bom.

Zato se ozri na me ubozega, in usmili se me, o neomadežana Devica Marija!

2. Marijno rojstvo.

O sveta Devica! s tvojim veselim rojstvom so nam došle vse dobrote nebeške. Milostno dete trojedinega Boga, čistejši kot angelji in čistejši kot vse nebesa, svitlo ogledalo vseh čednost, si nam vsem v zgled postavljena, ter si vsem srcem mir prinesla.

O da bi po tebi zadobil tudi jaz dopadajenje Božje! Da bi bil tudi jaz vedno ves navdan tistih svetih misel, s kakoršnjimi je bilo prenapolnjeno tvoje otroško Serce prec v začetku tvojega blaženega

življenja. O bodi mi vodnica, bodi mi jutranja in večerna zvezda, bodi mi v sveto ogledalo, da bom po tebi deležen vseh obljub Kristusovih. Amen.

3. Marijno ime.

O Marija, prečudno ime! Gospa in zapovedovavka svetá, kraljica nebeška, odsvit presvete Trojice, morska zvezda! sveti nam po naših potih, da spoznamo lepoto Božjo in smo tvojemu ljubeznjivemu vladanju vselej radi podložni.

O Marija, zmagovalno ime! vse keršanske kraljestva in ljudstva obhajajo tvoje zmage, tvojo moč, tvoje veličastvo; skaži tudi nam svojo vedno pomoč in nas nikdar ne zapusti v našem ubo-

štvu, v naši revi in v vseh nadlogah našega življenja.

O Marija, prečastno ime! sprosi nam to milost, da bodo tudi naše imena zapisane tam v nebesih. Amen.

4. Marijno darovanje.

O sveta Devica! velik in svet je dar, katerega si danes svojemu Bogu in Gospodu prinesla. Višej pred vsemi drugimi stvarmi si cenila svojega Boga ter si njemu z naj večji vdanostjo vse svoje Serce nerazdeljeno darovala. O kako dopadljivi so bili Gospodu vsi dnevi in leta, ktere si ti v Jeruzalemskem tempelju v službi Najvišega preživela!

Glej, o presveta Devica! v tvoje roke položim tudi jaz danes svoje serce kakor dar, da me ti

sama ponudiš svojemu Božjemu Sinu. Sprejmi vse moje misli, besede in dejanja, vse moje želje in pričakovanja, vse moje nagnjenja, vse, kar sem in imam. Očisti me popolnoma vsega greha z Jezusovo kervijo, in stori, da bo ta moj serčni dar Bogu dopadljiv po zasluženju tvojega deviškega življenja in vseh tvojih dejanj v službi Gospodovi. Amen.

5. Marijna poroka.

O najzvestejši Devica Marija, ti Bogu posvečena v prvem trenutku svojega življenja! Po nebeškem navdihnjenju si prečistega Jožefa si v ženina zvolila, da je bil varh tvojemu devištvu in tovarš tvojemu toliko skušenemu življenju. Sprosi nam milost, da si nič drugega ne želimo, nič

druzega ne zahtevamo, kakor le posvečenje svojih duš in popolnoma spolnovanje Božje volje.

O presladka Devica Marija, naj lepši zgled vsem zakonskim! ti si s svojim čistim tovaršem v prečudni edinosti gojila vse čednosti, ter si njegovo dušo bogatila s predrazimi zaslugami. Sprosi tudi nam to milost, da s svojim bližnjim v miru živimo in eden družemu pomagamo po poti v sv. nebesa.

O preljubeznjiva Devica Marija, ti ogledalo pravice! Kot Mati Gospodova, povzdignjena čez vse stvari, si vendar vedno pokorna biti hotla svojemu deviškemu ženinu Jožefu. Sprosi nam to milost, da se nikdar zavoljo nebeških gnad ne povzdigujemo, ampak da le v to stavimo svojo čast, da

sveto spolnujemo dolžnosti svojega stanu.

O češena Devica Marija, ti kraljica mučenikov! s svojim čistim ženinom Jožefom si v popolni vdanosti toliko let prenašala vse težave uboštva, zaničevanja, preganjanja, bega in družih velicih terpljenj. Sprosi nam to milost, da britkosti tega življenja prenašamo v čast Božjo, da bomo tudi deležni obljub in plačila, ki je zagotovljeno njim, ki jokajo in terpijo zavoljo pravice.

O mogočna Devica Marija, ti zlate vrata nebeške! ti si svojemu deviškemu ženinu pri njegovi blaženi smerti z Jezusom vred na strani stala, da je po tvoji ljubezni že tukaj okusil nebeško veselje. **O** sprosi nam vsem stanovitnost v tvoji službi, v veri

in v ljubezni do tvojega Božjega Sina, da bomo tudi mi imeli gotov vhod skozi blažene vrata nebeške.

6. Oznanjenje Mariji Devici.

„Pošlji, o Gospod, Jagnje! nebesa rosite pravičnega in vi oblaki ga dežite! O da bi ti, o Bog, odperl nebesa in stopil iz njih! Pripogni svoje nebesa in pridi! O Gospod, pokaži nam obličje svoje!“

To brepenenje sv. očakov in prerokov se je zdaj spolnilo; ker Gospod se je ozerl na tvojo ponižnost, in dopadla mu je tvoja čistost, o neomadežana Devica Marija! In zvolil te je v Mater svojo!

Častim te, o deviška Mati mojega Boga, s sv. arhangeljem Gabrielom! Ponižno se veržem k

tvojim nogam ter te veliko sto in stokrat pozdravim. Bodi češena Marija! se razlega po nebesih, se odmeva po zemlji, te slavijo vse stvari. Kako hočem pa jaz tebe razveseljevati s tem angeljskim pozdravljenjem? O sveta Devica, pribežališe grešnikom, spomni se, da za nas grešnike si ti postala Mati Zveličarjeva. Sprejmi toraj to pozdravljenje tudi od nas grešnikov in sprosi nam resnično spokorjenje, stano- vitno poboljšanje in srečen ko- nec! Amen.

7. Marijno obiskovanje.

Poveljučuj moja duša z Marijo Gospoda za vse milosti, ktere je skazal svoji sv. Materi in po nji vsem drugim stvarem.

Moj duh naj se veseli z

Marijo v Gospodu, mojem Zveličarju! ko se je ozerl na ponižnost svoje dekle, je obernil tudi oči svojega usmiljenja na vse nas grešnike, je odpustil Petru, je pomilostil Magdaleno in je cestninarja vzel za aposteljna. Zato tudi jaz zaupljivo kličem: „Ozri se na me, o Gospod! in usmili se mene!“

Slavimo tudi mi nebeško kraljico z vsemi njenimi angelji in z vsemi njenimi služabniki, ker je Vsegamogočni ji storil tako velik čudež, ko je njeno ponižnost povzdignil na sedež, je njeno hrepenečo dušo ozaljšal z vsemi nebeškimi dobrotami, pa je po njenem posredovanju in po njeni priprošnji tudi nam grešnikom delež svojega usmiljenja dodelil.

O Marija, tako visoko povzdignjena Božja Mati, pridi in obišči še mene s svojim Božjim Sinom! Poglej, kako sem slep in reven, ves zapleten v pregrešne nadloge! Reši me, razsvetli me po Jezusu, Zveličarju mojem, da bom v prostosti otrok Božjih in da služim svojemu Gospodu na vekomaj. Amen.

8. Marijno očiševanje.

Z velikansko pokoršino, z angeljsko modrostjo, z nebeško pobožnostjo, z naj večji ponižnostjo, s popolnoma vdanostjo in z gorečo ljubeznijo si ti, o neomadežana Devica, prinesla danes nebeškemu Očetu naj večji, naj dražji in naj svetejši dar! O sprosi nam to milost, da vsaki čas Gospodu darujemo svete da-

rove, ki so po njegovi Božji volji. Sprejmi pa tudi naše serca v svoje sv. roke ter jih z Jezusom vred daruj večnemu Očetu, da s tvojo priprošnjo in s tvojim zasluženjem vselej dosežemo dopadajenje Božje. Amen.

9. Marija sedem žalost.

O sveta, neomadežana Devica Marija! tvoja bolečina je kot morje velika. Ti si kraljica mučenikov, veličastna Mati bolečin, toliko poskušeno Serce; tvoj Božji Sin ti je bil prec v začetku šopek grenke mire, ker si kot kraljica prerokov vidila naprej vse terpljenje njegovo; njegove vervi in njegovi biči, njegova ternjeva krona in njegov križ in vse muke njegovega telesa in njegove duše so bile vedno pred tvojim duhom.

Simeonovo prerokovanje, beg v Egipt, zgubljenje Jezusa v tempelju, vse to je bilo napovedovanje tistih bolečin, ktere so te zadele na križevem potu, ktere si prestala na Golgati in ktere si še po njegovi smerti občutila kot žalostna Mati.

O ljuba Mati Marija! naj jokam s teboj; ker glej, jaz sem kriv terpljenja Jezusovega in tvojih bolečin. O naj bodo omiti vsi moji grehi s kervijo tvojega Božjega Sina in s tvojimi solzami! Dvojni meč resničnega kesanja naj vedno prebada mojo dušo, ker sem s svojimi grehi tolike britkosti napravil svojemu Zveličarju in tebi, o Mati moja!

O Marija, premila Mati usmiljenja! zavoljo tiste ljubezni in zvestobe, s katero si ti pri

smerti svojega Božjega Sina pod križem stala, te prosim, ne zapusti me ob uri moje smerti. Amen.

10. Marijno vnebovzetje.

O angelji nebeški! pridite in v vredenih verstah pojdite naproti svoji kraljici in Gospej! Zberite vso nebeško vojsko in odprite vrata nebeške, vi Serafini, in sprejmite Mater Gospodovo!

O Marija, sklenem se danes z vsemi kori blaženih duhov in z vsemi tvojimi služabniki in velikimi častivci na zemlji ter te pozdravim kot našo kraljico, kot zapovedovavko vseh kraljestev Božjih, kot Mater milosti in usmiljenja, kot svojo varbinjo, svoje veselje, svojo čast, svoje

tolažilo, svojo pomoč in svoje edino upanje v življenju in v smerti, za zdaj in za vekomaj.

O presrečna Devica, zdaj, ko si v zavetju večnega zveličanja tako srečna, imej usmiljenje s svojimi otroci, ki se begajo še na nemirnem morju in so v nevarnosti, da bi se ne potopili! Zdaj, ko si v domovini svoji, ne zapusti njih, ki so še na ptujem. O naj boljši vseh Mater! obrni svoje oči v nas; o mogočna priprošnjica, brani nas, kakor svojo lastnino! O Mati usmiljenja, sladkost našega življenja, upanje naše, bodi češena! K tebi kličemo ubogi otroci Evini, k tebi zdihujemo in jokamo v tej solzni dolini. Obrni svoje milostljive oči v nas, in po tem revnem življenju pokaži nam Je-

zusa, blaženi sad tvojega telesa,
o dobrotljiva, o milostljiva, o sladka
Devica Marija! Amen.

F.

Častni naslovi

preblažene Device Marije.

1. Presveto neomadežano Serce Marijno.

Bodi češeno, o presveto in
neomadežano Serce Marijno! Da-
rujemo ti vse misli, vse želje
svoje pobožnosti, svoje ljubezni
in svoje pokore, ktere koli bomo
ves ta dan imeli. Sprosi nam
to milost, da jih obudimo vse iz
naj svetejšega namena, da jih
obogatimo s tvojim zasluženjem,

da tako s teboj molimo presveto Trojico in Božje Serce Jezusovo, da v terdnem zaupanju na tvojo pomoč pri tvojem Sinu sprosimo spreobrnjenje svoje in spreobrnjenje vseh grešnikov, vseh krivovercev in vseh nevernikov. Amen.

2. Naša ljuba Gospa presvetega Serca.

Spomni se, o naša premila Gospa presvetega Serca, svoje neomejene moči, katero imaš čez Serce svojega prečešenega Sina! Poln zaupanja do tvojih zaslug pridem tvoje brambe in tvoje pomoči prosit. O Marija, ki vse premoreš čez Jezusovo Serce, čez to Serce, ki je neusušljiv studenec vseh milost, in katero nam ti po volji odpirati zamoreš, da naj razlija nad ljudi vse svoje

zaklade ljubezni in usmiljenja, luči in zveličanja; prosim te, dobodi nam milosti, ktere ravno najbolj potrebujemo.

Ne moreš, ne moreš nam tega odreči, ker si naša Mati in naša ljuba Gospa presvetega Serca Jezusovega! Toraj milostno sprejmi našo prošnjo in dobrotno nas usliši. Amen.

3. Naša Gospa vedne pomoči.

Glej, o Mati vedne pomoči, tu pred tvojimi nogami revnega grešnika, ki poln zaupanja k tebi pribeži! O Mati usmiljenja! imej usmiljenje z menoj; vem, da te vsi kličejo pribežališe in upanje grešnikov; bodi tudi meni pribežališe in upanje! Pomagaj mi zavoljo ljubezni Jezu-

sove; podaj svojo roko nesrečnemu grešniku, ki se tebi izročuje in na vekomaj v tvojo službo posveti.

Čast in hvala bodi Bogu, ki mi je v svoji milosti dal zaupanje v tebe, katero hočem obderžati kot zastavo svojega večnega zveličanja. Le prevečkrat sem do zdaj padel, ker nisem se k tebi zatekal. Vem, da bom s tvojo pomočjo premagal; vem, da mi boš rada pomagala, kedarkoli se ti bom izročil; pa bojim se, da bi ne pozabil, in bi te v skušnjavi na pomoč ne klical; in to bi me pogubilo. Zato zdaj zdihujem k tebi in te preserčno prosim; sprosi mi to milost, da se pri vsakem napadu peklenskega sovražnika k tebi zatečem in k tebi zakličem: Marija pomagaj!

**O Mati vedne pomoči, ne pri-
pusti, da bi zgubil svojega Boga!**

(Petkrat Češena si Marija. Vsak dan en-
krat 100 dni odpustkov.)

4. Marija dobrega sveta.

**O prečastna Devica! k tebi
pridemo mi ubogi in zapušeni
otroci, da nam v vseh naših po-
trebah, v vseh dvomih našega
življenja dober svet daš, da do-
sežemo svoj namen, da razširjamo
Božjo čast in zveličamo svoje
duše. Saj ti si sedež vse modrosti,
ti si razsvitljena od sv. Duha;
o naj tudi nam sveti vedno prava
luč, ki nas bo vodila po poti v
večno življenje. Amen.**

5. Marija, pomoč kristjanov.

**K tebi, o Marija, vpijemo ubogi
otroci Evini; saj ti si Mati in**

pomoč vsem kristjanom in ti si svojo mogočno roko tolikrat že pokazala. Vsi žalujoči, vsi bolniki, vsi umirajoči, vsi mornarji v nevihtah, vsi vojaki na vojski, vsi popotniki v vseh nevarnostih se k tebi zatekajo; vse očitne in osebne potrebe se tebi izročujejo.

Sprejmi toraj milostljivo naše prošnje, o Mati Božja, o pomoč kristjanov! Reši nas vsega hudega, obogati nas z vsem dobrim. Spreoberni grešnike, spodbudi mlačne, podpiraj gorečne in daj popolnost pravičnim. Daj, da posnemamo tvoje čednosti in tvojemu Sercu enaki postanemo. O pomoč kristjanov, prosi za nas! Amen.

6. Marija škapulirska.

O premila Devica Marija! s

svojo obleko si nam dala zastavo svojega posebnega maternega dopadajenja, zastavo sprave z Bogom in znamenje večnega izvoljenja. Sprosi nam milost, da jo nosimo vselej v tvojo čast in v svoje zveličanje. Naj nas pod tvojim varstvom milost Božja nikdar ne zapusti, in po tvojem zasluženju naj nam bo v delež predraga sprednost, da smo služabniki tvoji, da bomo po ločitvi iz tega sveta prav kmal vredni, iti v prebivališa večne slave, kjer se bomo tvojega obličja vekomaj veselili. Amen.

7. Marija angeljska.

(Porcijunkula.)

O sveta Devica Marija! ki si se svojemu sv. služabniku **Francišku Asiškemu** v mali cer-

kvici Porcijunkuli s svojim Božjim Sinom v sredi veliko angeljev prikazala, ter si po svojem zaslužanju in po svoji priprošnji vsem ubogim skesanim grešnikom velike odpustke dodelila; sprosi nam milost, da tega velicega sv. očaka v njegovi ljubezni in v njegovem češenju posnemamo, in da bomo s tvojo priprošnjo deležni vseh odpustkov sv. cerkve v odpušenje svojih velikih grešnih dolgov. Amen.

8. Marija snežnica.

(5. vel. serp.)

Tebi, o sveta Devica, bi jaz rad svoje revno serce v cerkev posvetil, ki naj bi bila lepši, večji, svetejši, čistejši in gorši, kot so vsi tempeljni in vse svetišča na zemlji, ki so posvečeni tvojemu

imenu. O pripusti, naj na suhi in merzli prostorček mojega serca sv. rosa tvoje milosti pade; izvoli in vzemi si ga kot svoje večno posestvo, očisti ga vseh madežev, ozaljšaj ga z zlatom svojih zasluženj in svojih sv. čednost, da boš ti v njem vredno češena in tvoj Božji Sin Jezus Kristus vedno moljen. Amen.

9. Marijin pas.

(28. vel. serp.)

O sveta Devica, po posebni milosti, ktero si ti sv. Moniki v daru svojega pasa podelila, in po izvoljenju njenega sina, sv. Avguština, in po zasluženju vseh tvojih služabnikov te prosimo, opaši nas vse s sv. pokoro in obleci naše duše z dvojno obleko s posnemanjem Jezusa Kristusa

in z enakostjo s teboj, da bomo vredni, se vdeležiti večne slave tvoje.

O sveta Mati Božja, pomagaj nam, da v tvojem sv. pasu vedno premišljujemo terpljenje in ljubezen tvojega Božjega Sina, da bomo kedaj sad njegovega sv. odrešenja uživati zamogli. Amen.

10. Marija kraljica rožnega venca.

O kraljica sv. rožnega venca, obdana z blišobnim vencem svojega veselja, svojega terpljenja in svojega veličastva! milostljivo sprejmi tudi iz naših rok cvetlični venec, katerega ti mi v ponižnosti in v ljubezni posvetimo. **O kolike so zmage te svete molitve!** Ti, o kraljica! si s tem vencem cele vojské premagala, vstaje zadušila, neverne spre-

bernila, krivoverce v naročje sv. cerkve nazaj pripeljala, velike grešnike poboljšala, mlačne vnela, pravične vterdila; ti si s sv. rožnim vencem prinesla družinam zastopnost, celim deržavam ljubi mir in sv. cerkvi veselje. Zares veliki in nešteti so čudeži! hude ure so bile vstavljene, toča in nevihta pregnane, bolniki ozdravljeni, obsedeni oslobodeni, ogenj pogašen, celo mrtvi so bili k življenju obujeni.

Zares si nam ti v tej sv. molitvi v roke podala orožje zoper vse sovražnike, in ključ do nebeškega kraljestva in do vseh zakladov milosti Božje.

O pomagaj nam, da bomo s pobožno molitevjo sv. rožnega venca deležni vseh odpustkov, in da o premišljevanju njegovih sv. skriv-

nost postanemo vedno bolj enaki tebi in tvojemu Božjemu Sinu. Amen.

11. Marija pomagaj.

Glej, o prečastna Devica Marija! vsa sv. cerkev časti tvojo pomoč, ktero je velikrat skusila v svojih bojih in v svojih potrebah tu na zemlji. Zato te imenuje mogočno Devico, pribežališe grešnikov, pomoč kristjanov, turn Davidov, turn slonokosteni, skrinjo zaveze in začetek našega veselja.

O naj občutim tudi jaz ubogi tvoje varstvo; saj kolikor veči je moja revšina, moja pregrešnost in moja nezmožnost, kaj dobrega storiti, toliko veličastnejši se lahko skaže tvoja moč in tvoja ljubezen nad naj nevrednejšim tvojih slu-

žabnikov. S polnim zaupanjem
molim zato molitev sv. cerkve:
Pod tvojo pomoč pribežimo . . .
(stran 241.)

12. Marija Lavretanska.

(Molitev sv. Frančiška Ser.)

Bodi češena, o sveta Gospa,
presveta kraljica, Božja Mati
Marija! Ti si večna Devica, od
presvetega nebeškega Očeta iz-
voljena! Posvetil te je s svojim
preljubim Sinom, in s sv. Duhom
tolažnikom! V tebi je in je bila
zmiraj vsa polnost vseh milost
in vse dobro.

Bodi češena, ti palača Go-
spodova, ti njegov šotor, nje-
gova zlata hiša, njegovo obla-
čilo! Bodi češena, ti hči in dekla
najvišega, nebeškega Očeta, naj

svetejši Mati našega Gospoda Jezusa Kristusa, nevesta sv. Duha!

K tebi zdihujemo, da se ponižaš in za nas s sv. arhangeljem Mihaelom, z vsemi nebeškimi močmi in z vsemi svetniki prosiš svojega preljubeznjivega Sina, Gospoda našega in učenika, ki z ravno tistim Očetom in sv. Duhom živi in kraljuje na vekomaj. Amen.

Pristavek.

Molitev k sv. Jožefu.

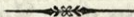
Sveti Jožef, naj čistejši ženin preblazene Device, izvoljen rednik Jezusov, ki si s svojo sv. nevesto imel oblast do presvetega Serca Jezusovega, ker se je Jezus ponižal, da je tudi tebi pokoren bil; zavoljo sladkega veselja, katerega je tvoje serce občutilo, ko si bil izvoljen, da boš varh deviški Materi Božji in rednik Sinu Božjemu; zavoljo nebeške radosti, v kateri si se veselil, ko je nebeško dete v tvojem naročju počivalo, te očeta imenovalo in tebi v otroški ljubezni pokorno bilo; — zdihujem k tebi, sprosi mi s svojo mogočno priprošnjo pri Božjem Sercu svojega rejen-

ca to milost, da bom živel v duhu prave ljubezni do Jezusa in do Marije kot resničen učenec tistega, ki je tebe z ljubeznijo svojega presvetega Serca navdihnil; da bom resnično dete tiste, ki je tebe svojega ženina in izvoljenega varha in rednika svojega Božjega Sina častila in ljubila. Prosi za me Jezusa, naj iz svojega presvetega Serca izlije čez mé en žarek milosti in usmiljenja. Prosi za me Marijo, da naj me vzame pod svoje varstvo in v svojo brambo. Bodi mi oče in prijatelj in sprejmi me milostno med svojo družino, da tudi jaz v Jezusu, Mariji in Jožefu živim in enkrat srečno v vaši družbi umerjem.

O izvoljeni varh sv. cerkve! prosi tudi za njenega poglavarja,

za vse škofe in mašnike, da so zvesti v ljubezni do Jezusa, da imajo moč in serčnost, da kraljestvo tvojega Božjega Sina vedno bolj razširjajo, da kot vredni delavci v njegovem vinogradu dosežejo naj veličastnejši sad. Varuj sveto cerkev v vseh njenih bojih, nevihtah in preganjanjih s tisto svojo močjo, katero ti je Jezus čez svoje presveto Serce dodelil. Sprosi vsem vernim serčnost v veri in vnemo v ljubezni, zmoženim razsvitljenje in povernitev, grešnikom pravo spoznanje in spreobrnjenje, terpečim, belnim in žalostnim pomoč, polahčenje in tolažbo. Spomni se tudi naših umerlih bratov in sester, ki se še pokorijo za svoje grehe, nakloni jim s svojo očetovsko priprošnjo milost Božjega Jezuso-

vega Serca; prosi tudi svojo deviško nevesto, naj se tudi ona oberne s svojo materno priprošnjo k studencu vseh milost, k Sercu Jezusovemu, česar Gospa je postala, da bodo skoraj rešeni britkega terpljenja in bivajo pri Jezusu, Mariji in Jožefu na vse vekomaj! Amen.

Litanije k sv. Jožefu.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik sveta,

Bog svetih Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

} usmili
se
nas!

Sv. Marija, nevesta Jožefova,
 Sv. Jožef, ženin Device Marije,
 Sv. Jožef, varh in rednik Jezusov,
 Sv. Jožef, mož po volji Božji,
 Sv. Jožef, zvesti in modri hlapec,
 Sv. Jožef, varh deviške časti Marijne,
 Sv. Jožef, spremljevalec in tolažnik
 Marijin,
 Sv. Jožef, v devištvu naj čistejši,
 Sv. Jožef, v ponižnosti naj ponižniši,
 Sv. Jožef, v ljubezni naj serčnejši,
 Sv. Jožef, v premišljevanju nebeških
 reči naj dostojniši,
 Sv. Jožef, ti od svetega Duha sa-
 mega pravičen imenovan,
 Sv. Jožef, ti v Božjih skrivnostih
 naj bolj razsvetljen,
 Sv. Jožef, ti v sv. skrivnosti včlo-
 večanja z nebes podučen,
 Sv. Jožef, ki si z Marijo v Betle-
 hem popotoval,
 Sv. Jožef, ki si novorojenega Kri-
 stusa v jaslicah molil,
 Sv. Jožef, ki si ga po nebeškem opo-
 minu Jezusa imenoval,

za nas Boga prosi!

Sv. Jožef, ki si deteta Jezusa z
Marijo v tempeljni daroval,

Sv. Jožef, ki si na opomin angeljev
z njim in z njegovo Materjo v
Egipt bežal,

Sv. Jožef, ki si po Herodovi smerti
se z njima zopet v Nazaret vernil,

Sv. Jožef, ki si Jezusa z njegovo
Materjo vred tri dni žalostno
iskal,

Sv. Jožef, ki si sedečega med uče-
niki v tempeljni veselo zopet
našel,

Sv. Jožef, ki si tu na zemlji Gospoda
vseh gospodov tebi podložnega
vidil,

Sv. Jožef, ki si visoko hvaljen v
sv. evangelii kot ženin Marije,
od ktere je rojen Jezus,

Naš priprošnik, sliši nas sv. Jožef!

Naš varh, pomagaj nam sv. Jožef!

V vseh potrebah,

V vseh naših nadlogah,

Ob uri naše smerti,

S svojim čistim zaročenjem,

S svojo očetovsko skerbjo in zvestobo,

za nas Boga prosi!

pomagaj nam sv.
Jožef!

S svojim delom in terpljenjem,
 Z vsemi svojimi čednostmi,
 S svojo naj viši častjo in srečo,
 S svojo zvesto priprošnjo,

} pomagaj nam
 sv. Jožef!

Mi, tebi vdani,

Da nam od Jezusa odpušenje vseh
 naših grehov zadobiš,

Da nas Jezusu in Mariji priporočiš,

Da nam vsem dostojno čistost za-
 dobiš,

Da vsem družinam pravo ljubezen
 in zastopnost pridobiš,

Da hišnim očetom v izreji njihovih
 otrok pomagaš,

Da vse na tvojo pomoč zaupajoče
 varuješ,

Da nas z Jezusom in z Marijo konec
 našega življenja obišeš,

Čisti ženin Marijin,

Zvesti rednik Jezusov,

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
 usmili se nas, o Gospod!

} prosimo te, sliši nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

Prosi za nas, o preblaženi Jožef!

Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, o Gospod!
zasluženje ženina tvoje presvete
Matere Marije pomaga, da, kar
naša slabost ne premore, nam
bode po njegovih prošnjah do-
deljeno, ki živiš in kraljuješ na
vekomaj. Amen.

Molitev k sv. Janezu evangelistu.

Sv. Janez, ki si bil neizre-
čene sreče deležen, da si slonel
na presvetem Jezusovem Sercu

ravno tisto uro, ko je to Božje Serce v postavljenju naj svetejšega Zakramenta altarja vso polnost svoje ljubezni razodelo; ki si bil vreden, da te je to Božje Serce samo, na križu kervaveče, v sina Gospe Božjega Serca izvolilo, in te je Marija za svojega otroka sprejela; sprosi nam to milost, da tudi mi to presveto Serce v sv. Obhajilu vselej vredno prejmemo, da s pravo ponižnostjo, z živo vero in z gorečo ljubeznijo le v Jezusovem Sercu svojega miru in dušnega pokoja išemo, in da tudi mi v krotkosti, ljubezni in potrpežljivosti živimo, kakor pravi otroci Marije, ki je tudi nas v tebi sprejela pod križem, na katerem je bilo odperto presveto Serce Jezusovo. Sprosi nam od Božjega Serca odpušenje vseh naših gre-

hov, od Marije pa njeno mogočno priprošnjo pri Sercu tvojega Gospoda in učenika; ubogim dušam v vicah pa večni pokoj v Sercu Jezusovem. Po tisti ljubezni, ktero si ti do Jezusa in Marije imel, te prosim, spomni se mene in podpiraj me s svojo priprošnjo pri Jezusu in pri Mariji. Amen.

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
prosi za nas!

P e s m i

k naši ljubi Gospej presvetega Serca.

I.

1.

☉ Marija, sliši zdihe moje,
In ozri se na me dete tvoje!
Vidiš stisko mojega serca,
Ki se oberniti kam ne zna. —

O Marija, ljubljena Gospa,
Ti Gospa presvetega Serca,
Prosi, prosi za me Jezusa!

2.

Vidiš, serce v grozni je nevihti,
Zapušeno kliče, milo ihti,
Britko se ozira sem ter tje,
Skoraj da že pogrezuje se,

O Marija, i. t. d.

3.

Mati! mar me bodeš zapustila?
Mati! kje si moja Mati mila?
Saj si vselej me uslišala,
Saj si Mati vsa usmiljena.

O Marija, i. t. d.

4.

Kam se hočem drugam obrniti?
 Kdo zamore revo me rešiti?
 Na te stavim vse zaupanje;
 O Marija! oh, ti reši me!
 O Marija, i. t. d.

5.

O ti moja ljubeznjiva Mati!
 Prosim, vzemi, vzemi ključek zlati,
 Pa zaklad nebeški mi odpri,
 Da se serce moje poživi.
 O Marija, i. t. d.

6.

Mati! v to posestvo tvoje deni
 Mene, in me terdno vanj zakleni,
 Da se serce v tebi zveseli,
 Da ostanem zvest do konca dni.
 O Marija, i. t. d.

II.

1.

Mogočna Kraljica,
 Vseh gnad ključarica!
 O ljuba Gospa!
 Odpiraj nam vrata
 Presvet'ga Serca! —

Prečudna lepota
In tvoja dobrota
Ginila Boga.

Da te je zvolil
Kraljico sveta.

Mogočna Kraljica, i. t. d.

2.

Si Bogu predraga,
Pa nam tudi blaga;
Ves raj je s teboj.
Naj tudi jaz prvi
Ljubivec bom tvoj!

Mogočna Kraljica, i. t. d.

3.

To moje so želje,
To moje veselje,
Da ljubim te zdaj,
Da Jezusa s tabo
Vžival bom k'daj.

Mogočna kraljica, i. t. d.

4.

Da tebe res ljubim,
Da se ne pogubim,
Ti skerbi za to;
To milost mi skaži,
Te prosim serčno.

Mogočna Kraljica, i. t. d.

5.

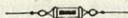
Poprosi ti za me,
 Da Jezus me vzame
 Za brata svoj'ga ;
 Da s tabo ga hvalim
 Presvet'ga Boga.

Mogočna Kraljica, i. t. d.

6.

Pripelji me srečno
 V nebesa, da večno
 Bom tebe častil ;
 Se v rajskem veselju
 S teboj veselil.

Mogočna Kraljica, i. t. d.

III.

1.

Marij' se priklonimo,
 Svoj glas ji zaženimo ;
 Karkolj živi,
 Naj jo časti:
 Na večno bodi hvaljena,
 Presvetega Serca Gospa!

2.

Skušnjav nam stergaj mrežo,
 Odloži grehov težo ;

In vodi nas,
 Pripelji nas,
 Kjer ti kraljuješ milostna,
 Presvetega Serca Gospa!

3.

Si Jezusa nam dala!
 Boš tudi pomagala,
 Da večnega
 Zveličanja
 Veselje milostno nam da;
 Presvetega Serca Gospa!

4.

Da bi pri tebi bili,
 S teboj se veselili;
 Kjer te časté,
 Kjer te slavé
 Duhovi sveti radostno
 Presvetega Serca Gospo!

5.

Oh, Mati naša mila!
 Ne boš nas zapustila.
 Podaj roko
 Premilostno,
 Da te v nebesih slavimo
 Presvetega Serca Gospo!

IV.

1.

Nebeška kraljica,
Darov ključarica,
Usmili se nas!

Otroci smo tvoji,
Pa v revšini svoji
Se oziramo v té.

Nebeška kraljica, i. t. d.

2.

Glej, greh nas zatira,
Da duša umira;
Pomagaj nam ti!

Nebeška kraljica, i. t. d.

3.

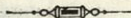
Ti hodi pred nami,
Saj tebi smo vdani;
Ti kaži nam pot.

Nebeška kraljica, i. t. d.

4.

Ti naša si Mati;
Ni treba se bati,
Saj prosiš za nas!

Nebeška kraljica, i. t. d.

K a z a l o.

Stran

Opomba	3
------------------	---

Molitevna družba z imenom: Naša ljuba Gospa presvetega Serca.

1. Začetek	9
2. Pomen tega naslova	19
3. Ta pobožnost je primerna našemu času.	28
4. Podoba naše ljube Gospe presv. Serca.	32
5. Vstanovitev molitvene družbe v naj večih nadlogah	34
6. Družbeni namen	36
7. Pogoje, koristi in odpustki	37
8. Svět udom	41
9. Še nektare opombe	44

I. del.

Navadne molitve.

Vvod	55
I. Jutrajne molitve	61
II. Večerne molitve	68
III. Perva sv. maša	76
IV. Spovedne molitve	111
V. Obhajilne molitve	130
VI. Druga sv. maša	156

II. del.

Molitve k presv. Jezusovemu Sercu.

	Stran
Pozdravljenje Božjega Jezusovega Serca . . .	167
Posvečenje Božjemu Jezusovemu Sercu . . .	171
Popolnoma vdanost Božjemu Sercu . . .	175
Duhovno obhajilo	179
Molitve k Jezusovemu Sercu	180
Zdihljej k naši ljubi Gospej presv. Serca . .	185
Litanije k Božjemu Jezusovemu Sercu . . .	187
Sveti križev pot	191
Kratki zdihljeji	211

III. del.

Marijne pobožnosti.

A.

Litanije neomadežanega spočetja preblažene Device Marije	214
Marija, naša pomoč	224
Rožni venec v čast čistega spočetja Device Marije	225
„Spomni se“	226
Litanije v čast presv. Marijnemu Sercu . . .	227
Molitev k neomadežanemu Marijnemu Sercu .	232
Hvala presv. Jezusovemu in Marijnemu Sercu	234
Molitev za spreobrnjenje grešnikov	235
Lavretanske litanije	238
Podoba naše ljube Gospe presvetega Serca .	244
Litanije naše ljube Gospe presvetega Serca .	245
„Spomni se“ k naši ljubi Gospej presvetega Serca	251

	Stran
O ljuba Gospa (Pesem)	252
Pod tvojo pomoč	254
Kratki zdihljeji	255
Mali rožni venec naše Gospe presv. Serca .	255
Priporočevanje otrok naši ljubi Gospej presvetega Serca	258
Devetdnevnica k naši ljubi Gospej presvetega Serca	259
Teden naše ljube Gospe presv. Serca . . .	271
Kako se zamoremo darovati naši ljubi Gospej presv. Serca	279

B.

Mesec naše ljube Gospe presvetega Serca . .	281
---	-----

C.

Pozdravi naše ljube Gospe presv. Serca.

1. Pozdrav sv. Jederti	385
2. Pozdrav sv. Mehtilde	386
3. Jutrajni in večerni pozdrav	388
4. Sedmero veselje preblažene Device na zemlji	391
5. Sedmero veselje preblažene Device v nebesih	394
6. Izročilo Mariji	396
7. Tvoj sem, o Marija	402

D.

Zaupaj na Marijo	403
Molitev častitega očeta Jerneja Saluzzo k Mariji	404

E.

Prazniki preblažene Device Marije.

1. Čisto spočetje	410
2. Marijno rojstvo	413

	Stran
3. Marijno imé	414
4. Marijno darovanje	415
5. Marijna poroka	416
6. Oznanjenje Mariji Deviči	419
7. Marijno obiskovanje	420
8. Marijno očiševanje	422
9. Marija sedem žalost	423
10. Marijno vnebovzetje	425

F.

Častni naslovi preblažene Device Marije.

1. Presveto, neomadežano Serce Marije	427
2. Naša ljuba Gospa presv. Serca	428
3. Naša Gospa vedne pomoči	429
4. Marija dobrega sveta	431
5. Marija, pomoč kristjanov	431
6. Marija škapulirska	432
7. Marija angeljska	433
8. Marija snežnica	434
9. Marijin pas	435
10. Marija kraljica rožnega venca	436
11. Marija pomagaj	438
12. Marija Lavretanska	439

Pristavek.

Molitev k sv. Jožefu	441
Litanije k sv. Jožefu	444
Molitev k sv. Janezu evangelistu	448
Pesmi naše ljube Gospe presv. Serca I. — IV.	451

